

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
1056
БРОЈ
24. III 1972.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● мода дугачких коса није изум данашњице. Још 1899. године француски писац Жил Ренар

писао је у свом листу „Журнал“ следеће: „Синоћ сам у „Француској кафани“ видео младице који су имали тако дугачке и рашчупане косе да ми се учинило да сам у зоолошком врту, а не међу људима“.

● једна врста пацова, позната под латинским именом *Calomis callosus* која преноси на човека болест која изазива смртоносно крварење, веома се размножила

у Боливији. Како лекари ни после дужег проучавања нису успели да пронађу лек за ову о-

пасну болест, здравствене власти Боливије донеле су одлуку да се у угрожене делове земље доведе огроман број мачака. Исход ове акције још није познат.

● код домородачких племена која живе у пределима јужног Пацифика за време церемоније склапања брака будући супружници не проговарају ни реч. Младожења узима младу за руку, доводи је пред поглавицу племена који их тада обема ру-

кама хвата за главе и, ударајући главом младожење о младичу главу, венчава их!

● кад је брод енглеског морепловца Џемса Кука (1728—1779) пристао уз аустралијску обалу, Кук је добио на поклон животињу коју никад дотле није видео. Заинтересован, чувени морепловац упитао је једног домороца како се животиња зове. „Кенгуру“ — одговорио је до-

морородац и ово име је остало. Тек касније Кук је сазнао да „Кенгуру“ на језику домородаца значи „не знам“.

● највећи атмосферски притисак који је икад измерен на Земљи забележен је у Иркутску, у Сибиру, 14. јануара 1893. године. Износио је 1.075,2 милибара или 806,5 мм.

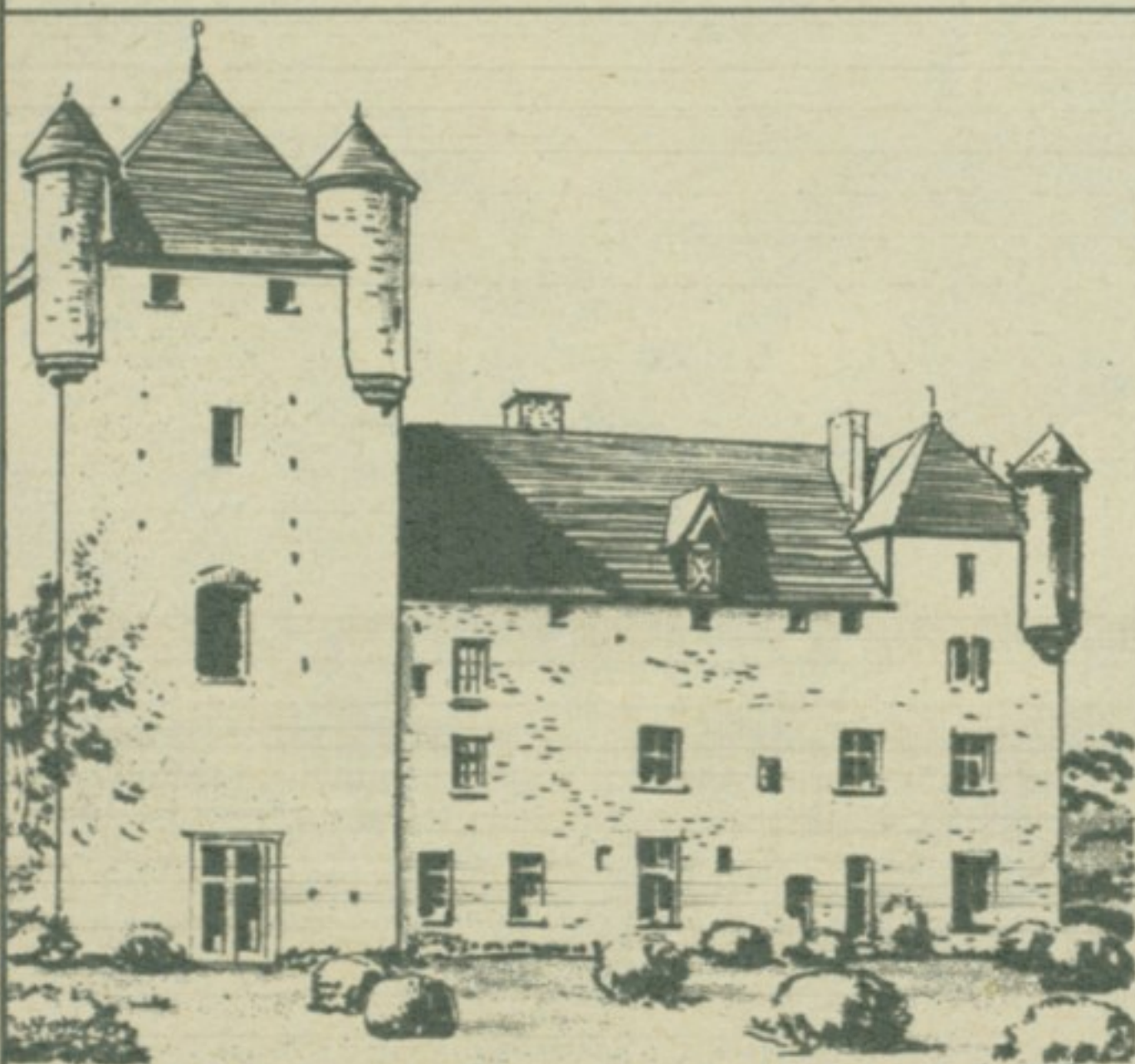

● прву електричну централу на свету подигао је 1880. године Американац Томас А. Едисон (1847—1931). Била је то примитивна централа коју је Едисон поставио да би помоћу ње осветлио брод „Колумбија“. Прву централу на копну подигао је 1882. године у Перл Стриту, у савезној америчкој држави Њујорк. Тек после неколико година ова централа је имала око хиљаду претплатника.

● ананас је донесен у Европу пре кромпира али никад у њој није ухватио „корен“. Тек последњих двадесетак година Европљани троше нешто више ананаса, и то увезеног.

Ripley Вероватни или не!

ЗАНАК СТАРИ ШАМБОР

У ФРАНЦУСКОЈ ДОБИО ЈЕ ЖАН ШАМПРОПЕН КАО РОБЕНДАНСКИ ПОКЛОН ОД ЈЕДНОГ ПРИЗАТЕЉА ПРЕ 694 ГОДИНЕ. ЊЕГОВИ ПОТОМЦИ И ДАНАС ЖИВЕ У ОВОМ ЗАМКУ.

НОГА МУ СЕ ОКЛИЗНУЛА И ОН ЈЕ ПАО. УПОМОК, УПОМОК — ВИКНУО ЈЕ И ТО ЈЕ БИЛО СВЕ

НАТПИС

НА СПОМЕНИКУ ЈОЗЕФА КРАПА ИЗ МАЈЛОРА У ЕНГЛЕСКОЈ.

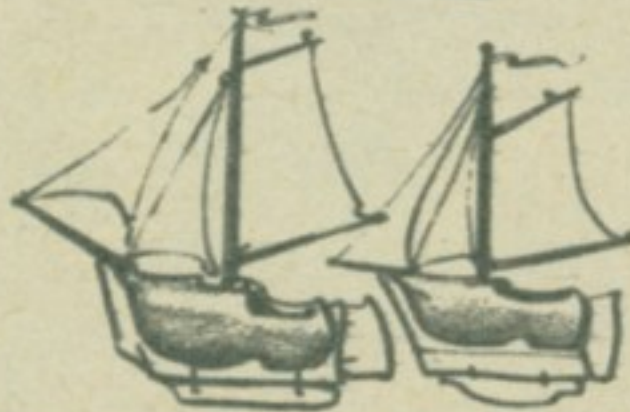

ОВЧАРСКИ ПСИ

У МАЂАРСКОЈ ВРАЂАЈУ ЗАЛУТАЛЕ ОВЦЕ НА ТАЈ НАЧИН ШТО ИМ ОКОЧЕ НА ЛЕЂА.

ЏОН М. ФИЛИПС

ИЗ ЛОС АНЂЕЛОСА ПОПЕО СЕ НА ПЛАНИНУ ВИСОКУ 1600 МЕТАРА ДА БИ НА ЊЕНОМ ВРХУ ПРОСЛАВИО СВОЈ 86. РОЂЕНДАН.

ЈЕДРИЛИЦЕ-ИГРАЧКЕ

ПРАВЕ ХОЛАНДСКИ МАЛИШАНИ ОД СВОЈИХ ДРВЕНИХ ЦИПЕЛА.

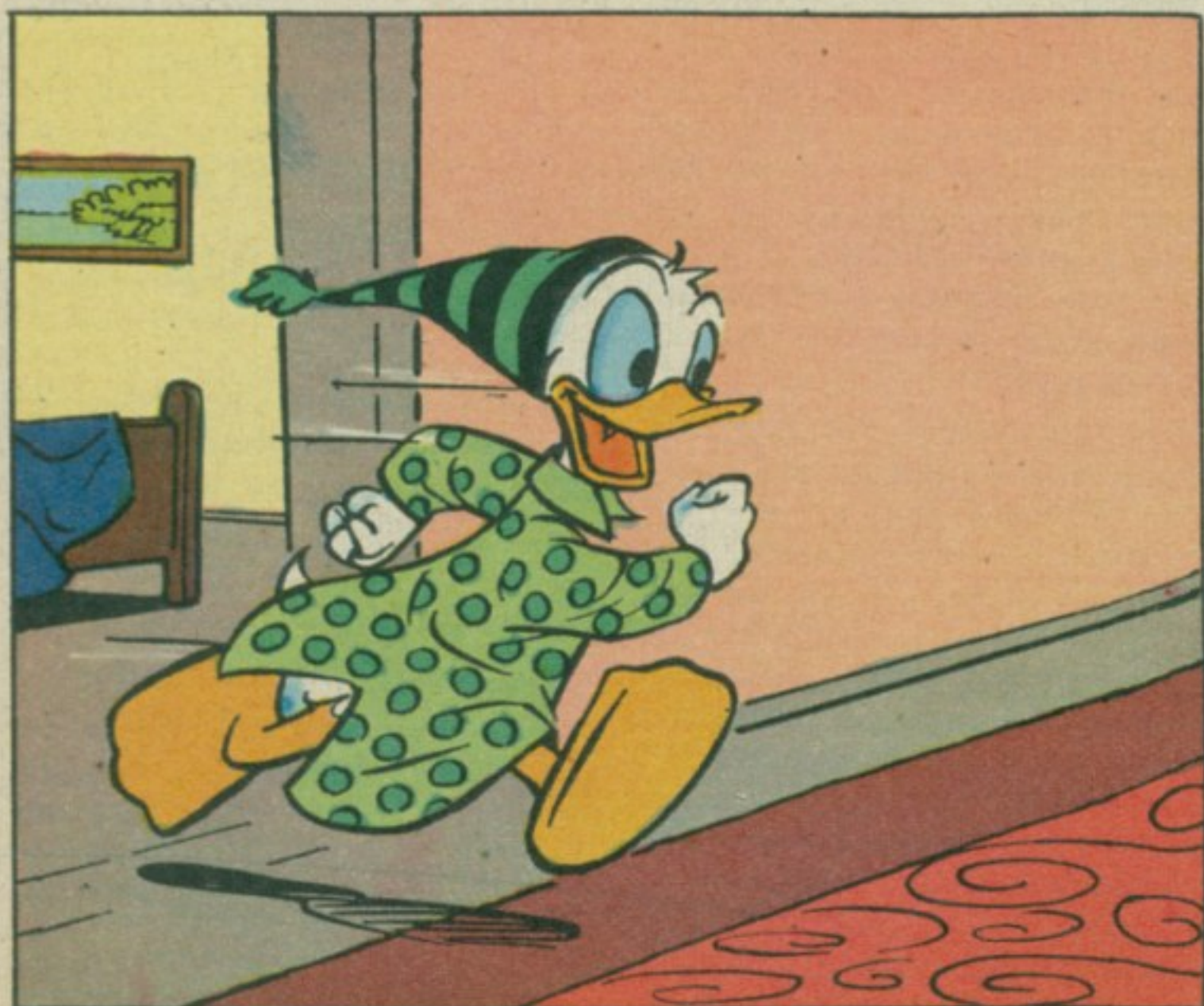
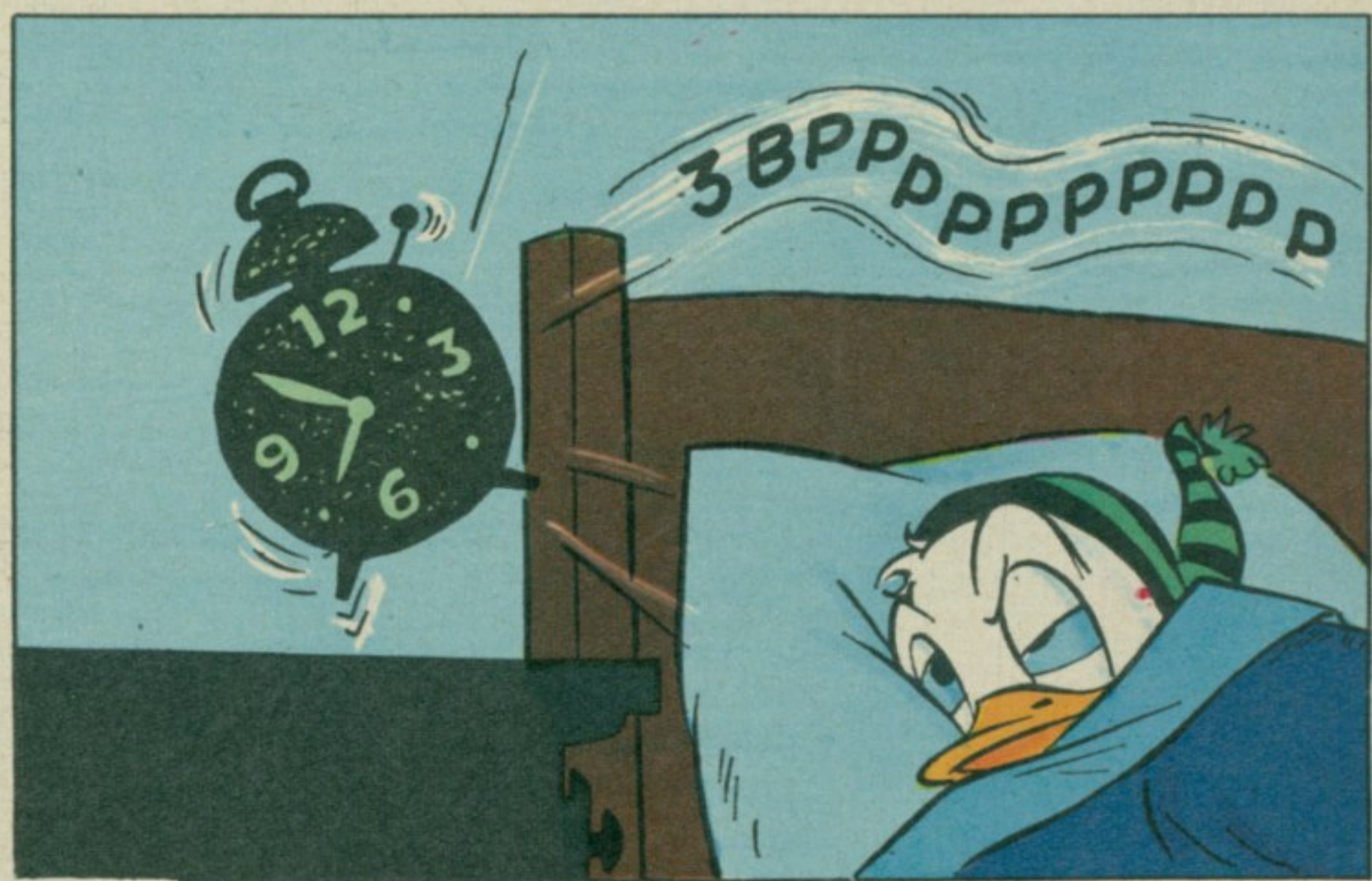
ХЕРОДЕС АТИКУС

ПРИВАТНИ ГРАБАНИ СТАРЕ ГРИКЕ, ЛИЧНО ЈЕ ФИНАНСИРАО ПРВИ СИСТЕМ СОЦИЈАЛНОГ ОСИГУРАЊА — ДАЈУКИ СВАКОМ АТИЊАНИНУ ГОДИШЊУ „ПЕНЗИЈУ“ У ВРЕДНОСТИ ОД ОКО 4000 НАШИХ ДИНАРА.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

Десетог новембра 1576. године становници утврђеног Анжера на обали Лоаре у Француској окупљени на бедемима, улицама и трговима поздрављали су новог гувернера витеза Бисија д'Амбоаза који је свечано улазио у град. Нови гувернер, обучен у једноставну одећу од љубичастог сомота, лагано је јахао кроз раздрагану гомилу до које је његова слава неустрашивог кавгације и борца у двобојима стигла одавно, још у време када је био један од највернијих пратилаца садашњег краља Анрија III.

ПРВИ УТИСАК ВАРА

Гувернер се елегантно клањао, делио осмехе, махао шеширом у знак поздрава.

ДВОБОЈ ЗБОГ ГРОФИ

За њим су јахали пажеви одевени у златоткане хаљине, гардисти, оклопљена коњица, музика. Тако је нови гувернер ушао у Анжер у пуном сјају.

Већ сутрадан гувернер витез Биси д'Амбоаз показао је становницима Анжера како први утисак може да претвори. Он је одмах своје војнике пустио да вршљају по граду и дао им одрешене руке. Резултат су биле пљачке и лоповлуци какве честити грађани Анжера нису доживели ни у доба рата.

Убрзо се пронео глас да се гувернер сели на једно од острва на Лоари у свој замак Пон-де-Се. Радост је била кратког века — гувернер се заиста преселио али су војници остали. Де Биси, међутим, није мировао. Са 4.000 војника упутио се да угуши побуну протестаната у околини Анжера. Тако су једног јутра грешни становници долине Лоаре у кругу од 30 километара од Анжера изненада сазнали да су баш они ти опасни побуњеници. То сазнање коштало их је огромне своте новца којом су се откупили за „непослушност“.

Да је веома опасно критиковати гувернера и његове одлуке схватили су после неколико дана и сами грађани Анжера који су почели да гунђају и негодују због безобзирне пљачке. Де Биси се страшно увредио и Анжерци су његов опроштај „измолили“ сумом од 25.000 ливри. Један део овога блага убрзо им се „вратио“ јер су гувернерови гости после бурног банкета гађали са прозора грађане златним и сребрним посућем.

Луј де Клермон витез Биси д'Амбоаз који се тако

славно уживео у улогу гувернера прославио се врло рано. Још као веома млад привукао је на себе пажњу вешто баратајући мачем што му је омогућило да увек на време уклони сваког оног ко му је сметао на путу ка слави и успеху. Уосталом, живео је у доба када је борба у двобоју била обавеза сваког човека који је држао до себе и своје чести. Вешт мачевалац могао је увек рачунати да ће му на изазов бити одговорено. Дали ће и победити и преживети изазов зависило је и од вештине и од среће. Де Бисија је служило и једно и друго.

СУПРУГА ВЕЛИКОГ ЛОВЦА

Једнога дана посетио је де Биси у пратњи војводе од Анжуја, брата француског краља Анрија III, замак грофа де Монсороа кога су звали Велики ловац због његове страсти према лову, храбрости и угледа. Гроф де Монсоро имао је дивну супругу, чувену лепотицу Франсоаз рођену де Меридор. Тако су се приликом посете војводе од Анжуја и његове пратње сретли витез де Биси и госпођа де Монсоро.

Само се по себи разуме да сусрет две тако славне личности — једне по лепоти, друге по мачу — није могао проћи тек тако. Платиола је љубав на први поглед. Убрзо је гувернер де Биси постао чест гост усамљене госпође што и не би било тако необично да се посете нису одвијале у чудно време и увек у одсуству мужа који је вредно ловио по шумама.

Ко зна колико би трајала ова нежна идила да већ следеће године звезда витеза де Бисија није почела да тамни. Наиме, он се веома замерио краљу Анрију III јер је усавршио необично занимљив начин да прекине досаду: у свакој згодној па и незгодној прилици изазвао би на двобој по неког од краљевих миљеника кога су, затим, краљу доносили или уметнички ушвиеног или, ако је де Биси био

лоше воље, мртвог. И да није било моћног војводе од Анжуја који га је штитио, де Бисију би се већ одавно, бар што се тичало Анрија III, догодио „несрећан случај“.

КОБНА ГРЕШКА

Пун планова и идеја за будућност де Биси је изненада одлучио да прати свога заштитника у фландријском рату. Војвода од Анжуја који је такође имао своје планове већ је видео себе као краља Белгије. Али, на велику жалост де Бисија и војводе од Анжуја а на ојдушевљење Анрија III фландријски поход је пропao. Тражећи на кога ће да свали кривицу за неуспех

Данашњи изглед замка Анжер са 17 кула

ВИТЕЗ ДЕ БИСИ БИО ЈЕ НАЈБОЉИ МАЧЕВАЛАЦ ФРАНЦУСКЕ А ФРАНСОАЗ ЧУВЕНА ЛЕПОТИЦА. КАД СУ СЕ СРЕЛИ ПЛАНУЛА ЈЕ ЉУБАВ НА ПРВИ ПОГЛЕД

ДЕ ДЕ МОНСОРО

Четрнаест плаћених убица напало је витеза де Бисија чим је ушао у замак Монсоро

војвода је, гледајући око себе, видео де Бисија и закључио да је погодан тренутак да задовољи свога брата краља нудећи му главу омрзнутог витеза. Надао се да ће тако искупити сопствену кривицу. То није било једноставно, али се прилика ипак указала.

Де Биси је, по повратку из Фландрије, похитао у своје љубавно гнездо. Таман у прави час јер је господин де Монсоро по службеној дужности боравио на двору у Паризу где се старао о организацији краљевских ловова. Тада је Де Биси направио грешку свог живота. Пошто се већ, стицајем околности, није истакао у рату о чему је брујао читав Париз, зажелео је да се похвали љубавним успехом. Послао је писмо свом пријатељу де Туу детаљно га обавештавајући о резултатима свога „ратовања“ на имању грофа де Монсороа.

ПИСМО У КРАЉЕВИМ РУКАМА

Како су се у Паризу тога доба новости брзо препричавале, за ово писмо сазнао је војвода од Анжуја, сада де Бисијев љути непријатељ.

— Да ли је истина, господине де Ту, да сте примили вести од господина де Бисија? — упитао је војвода де Бисијевог пријатеља када су се срели на једној забави.

Де Ту је био светски човек коме није требало много објашњавати на шта војвода циља. Зато је одмах спремно потврдио и показао писмо.

— Господине де Ту — наставио је војвода веома љу-

базно — учините ми услугу и поверите ми то писмо!

Господин де Ту није, наравно, могао одбити овако учтиву молбу и де Бисијево писмо нашло се у војводиним рукама. Војвода од Анжуја није оклевао да са писмом у џепу учини посету своме брату краљу и да после дирљивих распитивања о стању здравља његовог величанства при поласку заборави писмо на столу у краљевом кабинету.

ПРОТИВ ПЛАЋЕНИХ УБИЦА

Краљ је сместа позвао грофа де Монсороа, показао му писмо и дао му до знања да га то што је господин де Биси још увек међу живима већ помало за-

мара и да никако неће правити непријатности Великом ловцу ако му се буде прохтело да мало „лови“ и на своме имању.

Господин де Монсоро био је, као што је познато, изузетан човек. Чим је стигао у свој замак, он је мирно саопштио жени да му је све познато и скренуо јој пажњу да је ипак боље бити супруга живог Великог ловца него љубавница покојног витеза и гувернера. Госпођа де Монсоро је, као права светска дама, одмах схватила ситуацију и де Бисију написала писмо којим га је позвала на састанак. Био је 19. август 1579. године.

Де Биси је примио поруку своје драгана. Чим се спустила ноћ, он је у пратњи полицијског поручника из Сомира који је изигравао неку врсту љубавног гласника између де Бисија и госпође де Монсоро кренуо на састанак. Али, на састанку је затекао више света него што је очекивао.

Гроф де Монсоро, свестан

чињенице да победа у двобоју не мора припасти бољем витезу и човеку и сматрајући да је већ довољно пута доказао своју храброст, задовољно се улогом навијача. Активно учешће у двобоју са де Бисијем пропустио је четрнаесторици одабраних плаћених мачеваљаца које је нарочито за ту прилику довео из Париза.

МАЧ СЕ СЛОМИО

Двобој је био достојан борилачке славе једног де Бисија. Више од 15 минута одолевао је неуморни витез нападима искусних убица. Најзад је де Бисијев мач попустио.

Суморни господин де Монсоро пратио је борбу са једне галерије. У једном тренутку побојао се да је потценио де Бисија када је довео само 14 људи да га смакну. Али, када је видео да се де Бисију сломио мач и да узима столице и клупе које су се налазиле у предворју где се битка одвијала, мало му је лакнуло.

Млатећи наизменично столицом и клупом де Биси је ранио четири нападача. При том се стално повлачио и тако стигао до прозора. И док се круг убица око њега стегао, витез де Биси је не оклевајући скочио кроз прозор.

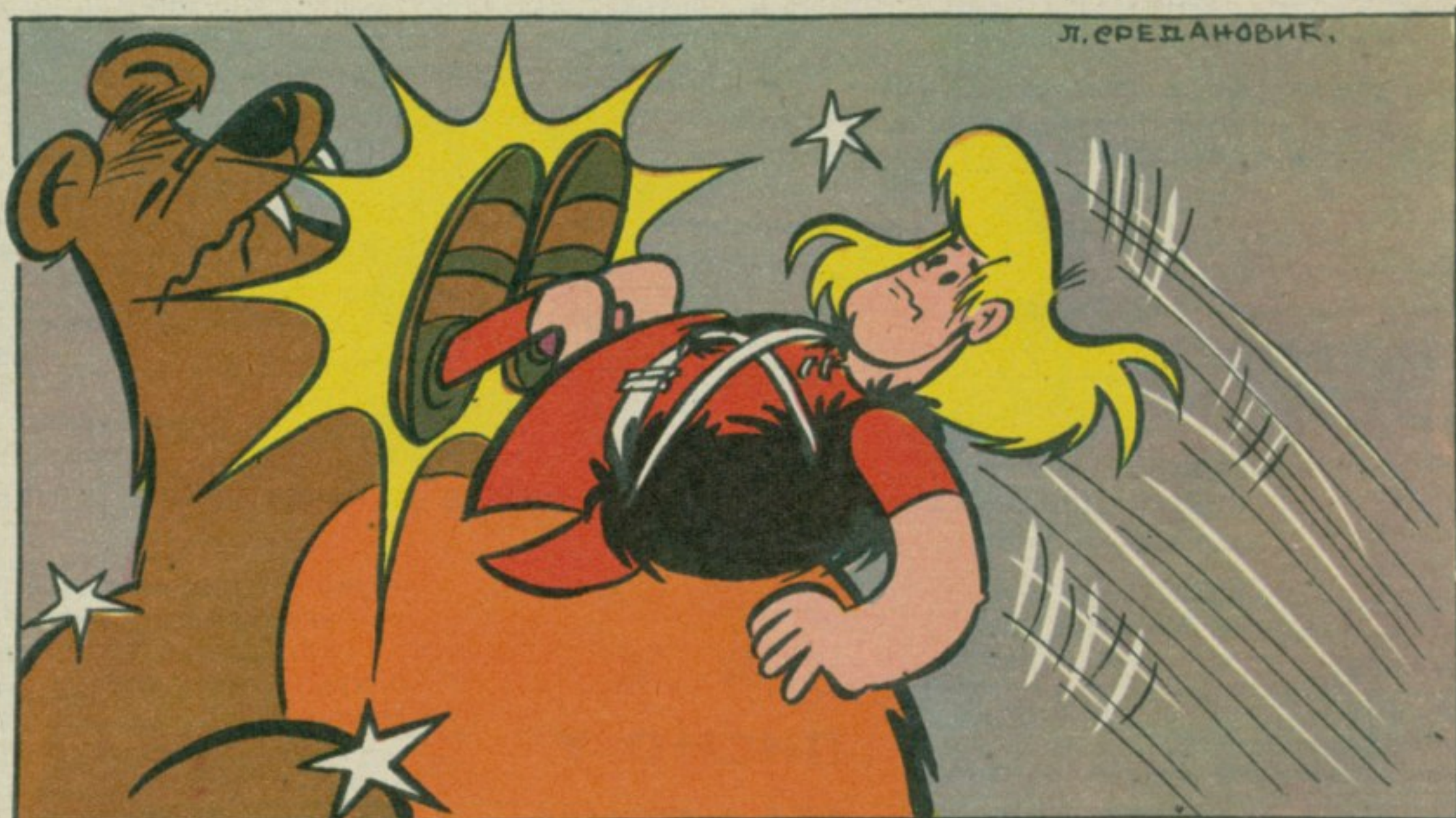
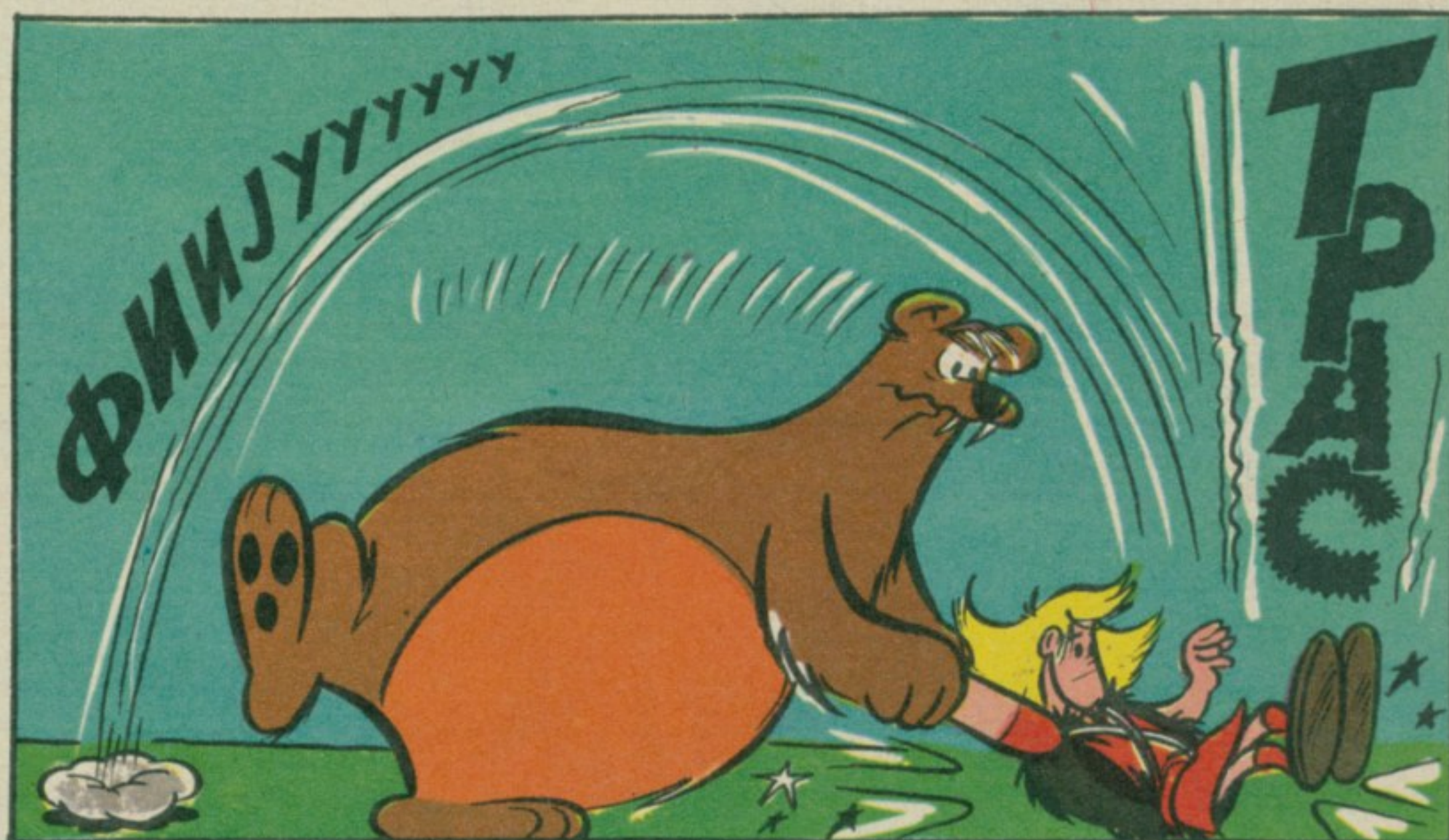
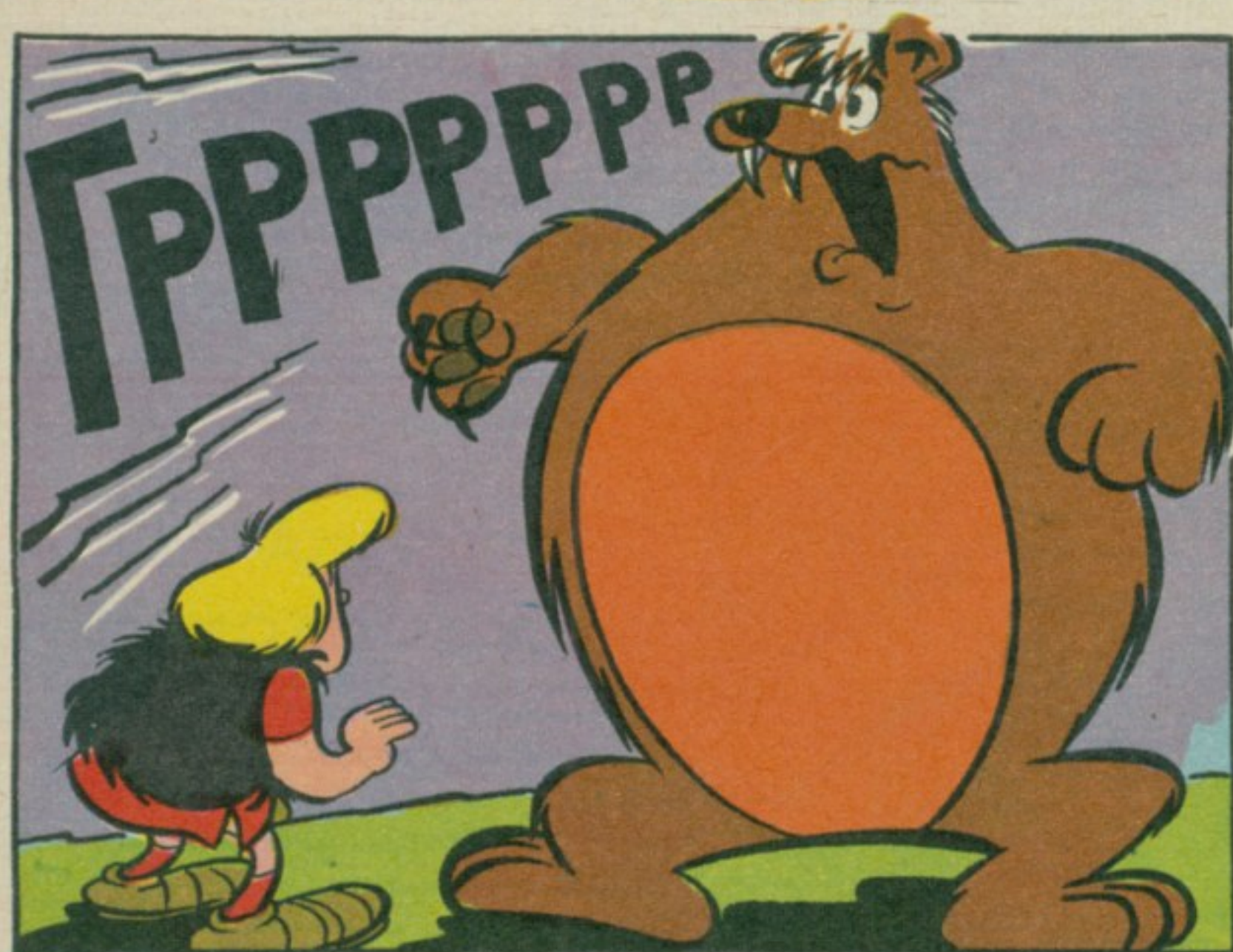
У рану зору окупљени суседи грофа де Монсороа угледали су искапаљен леш првог мачеваоца Француске како набијен на шилке гвоздене ограде замка поздравља нови дан.

На обали реке Лоаре и данас се виде огромне зидине утврђеног замка Анжера са 17 кула чији су становници одахнули после погибије гувернера де Бисија. Госпођа де Монсоро остала је и даље са својим мужем. Њена лепота и авантура с витезом де Бисијем надахнули су Александра Диму да напише роман који носи њено име.

ДИКАН

и последње фррруке

НАГРАДНА ИГРА

САМО ЗА ДЕВОЈЧИЦЕ

50 ЛУТАКА НА ПОКЛОН

АКО ТАЧНО РЕШИШ СВА ТРИ ЗАДАТКА; МОЖЕШ ДОБИТИ ВЕЛИКУ ЛУТКУ ОБУЧЕНУ ПО ПОСЛЕДЊОЈ МОДИ ИЛИ КОЛЕКЦИЈУ ЛУТКИЦА СА ПРИВЕСКОМ

Први пут у историји Политикин забавник и Споменица солидарности, то је једна организација која се брине о деци, расписују конкурс — само за девојчице. У овој наградној игри имају право да учествују све девојчице које воле лутке без обзира колико им је година. Треба само да реше ова три задатка и своје одговоре пошаљу овако:

Узми дописницу и на њу залепи купон који се налази уз наслов (фигура лутке и поред њега напиши, један испод другог, одговоре на сва три задатка. Читко испиши своје име, презиме и адресу и пошаљи Политикином забавнику 11001 Београд, Македонска 29, пошт. фах 124, најкасније до 10. априла 1972. године.

НАГРАДЕ:

Споменица солидарности поклања 30 великих лепих лутака учесницама овог конкурса, и то:

10 плавокосих,

10 риђих,

10 црномањстих и још

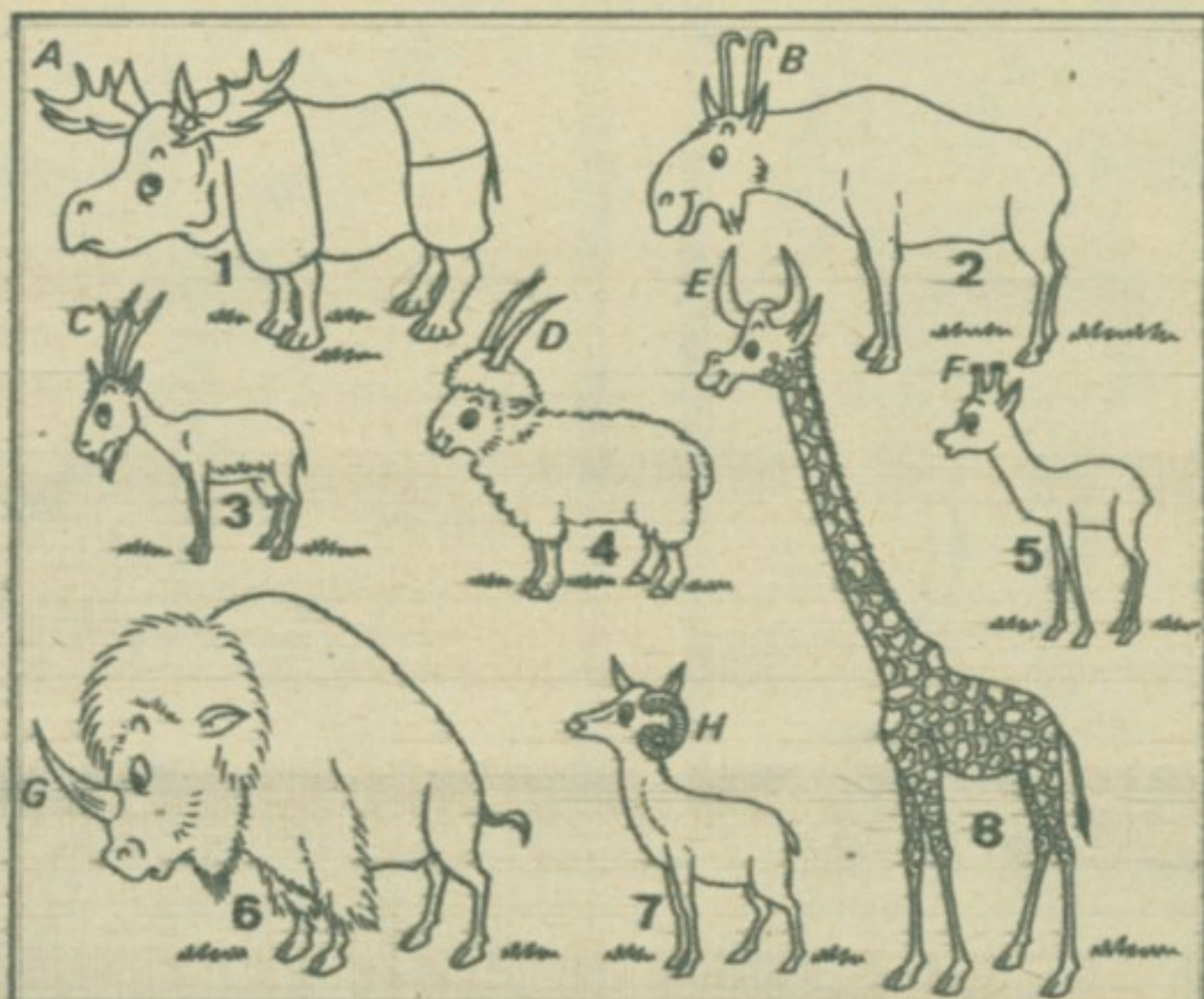
20 колекција од по 10 луткица са привеском или без њега.

Први задатак:

ВРАТИТЕ ИМ РОГОВЕ!

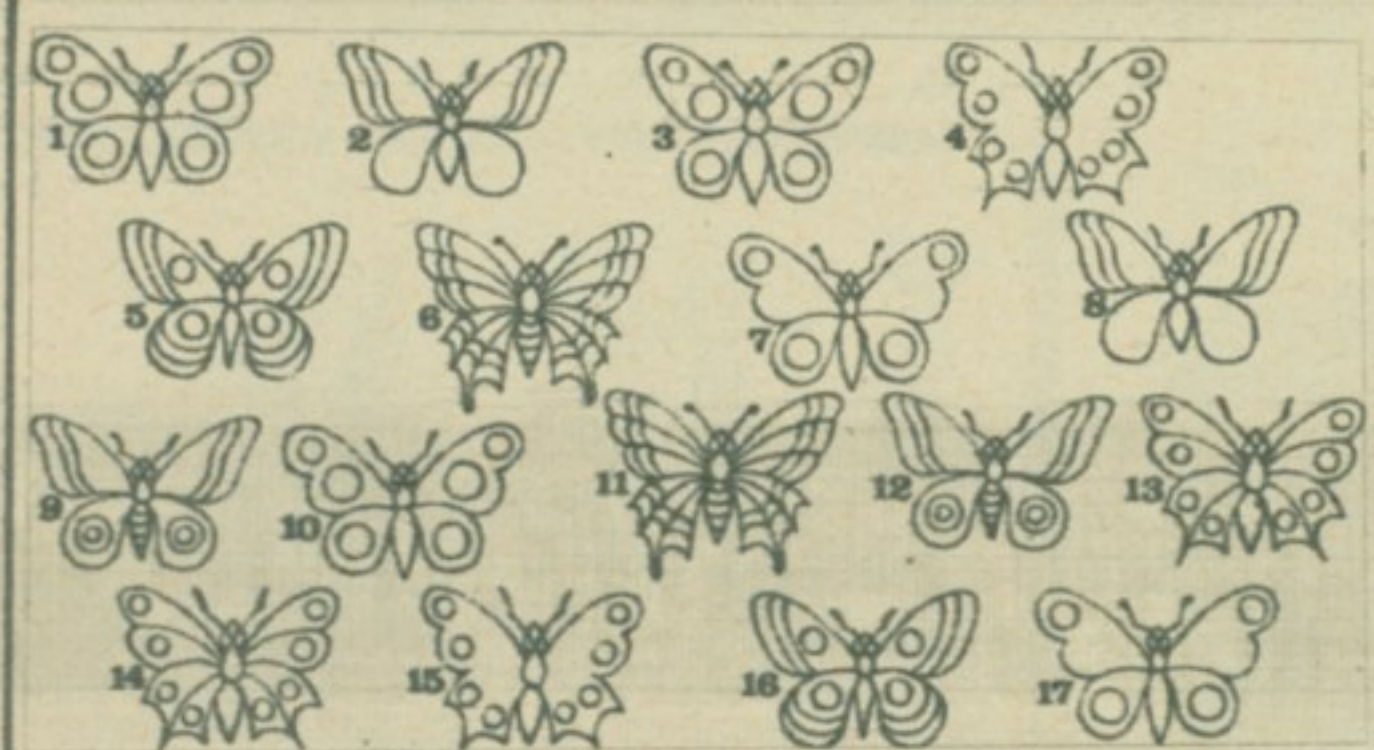
Цртач је намерно измењо рогове овим животињама а ти треба свакој да вратиш њене праве. Свака животиња обележена је бројем а рогови словом. Напиши ком броју одговара које слово. На пример: Е=3, Г=5 итд.

Други задатак:

КО НЕМА ПАРА?

Погледајте добро ових 17 лептирова. Сваки има свог пара само један не. Који је то лептир? Као одговор напишите његов број.

Трећи задатак:

КАКО СЕ ЗОВЕ?

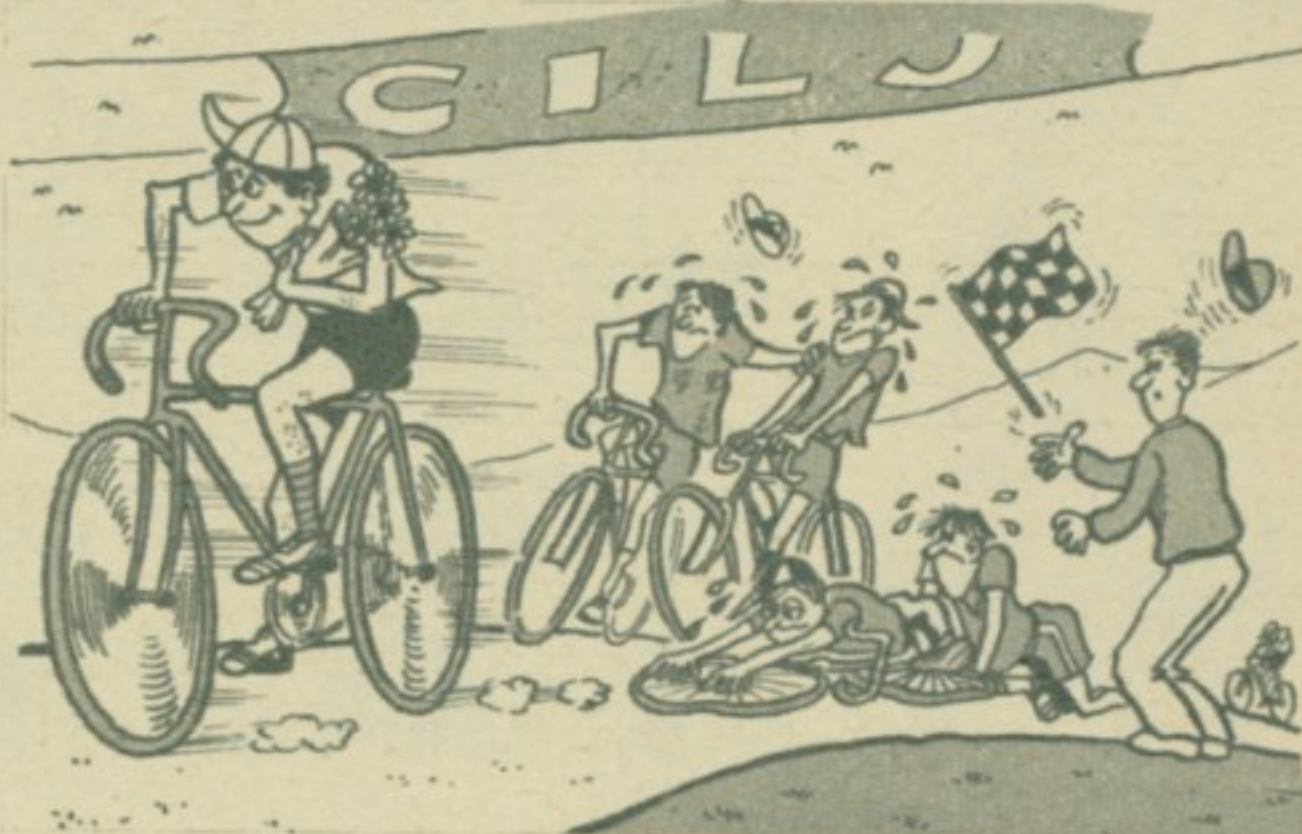
Знаш ли како се зове ово дрво и који му плод одговара. Значи, твој одговор је једна реч и поред ње један број.

УСКОРО: НАГРАДНА ИГРА САМО ЗА ДЕЧАКЕ!

ВАШАР

СА 7 КОНТИНЕНАТА

ТРКА И ЛУБАВ. — Организатори бициклическе трке у Савезној Републици Немачкој били су запрепашћени кад се од водеће групе одвојио један непознат возач и први пројурio кроз циљ. Још више су се збунили када се победник није зауставио на циљу да прими честитања већ се одвезао даље. Тек касније се сазнало да се победник Ханс Вајтман уопште није такмичио: просто је журио бициклом на састанак с вољеном девојком.

НАГРАДА ЗА МЕКО СРЦЕ. — Магарац перуанског сељака Хуана Халезија сломио је ногу за време рада на њиви. Халези, коме је магарац био драгоцен помагач, упртио је животињу на леђа и однео је до куће удаљене 4 километра. Када је сарадник локалног листа објавио вест о овој згоди, љубитељи животиња засули су Халезија поклонима. Поред разних пољопривредних машина, сељак меког срца добио је и око 20.000 нових динара.

КОБНА ЗАБЛУДА. — „Ваша кућа гори! Дозволите да угасим пожар извршним апаратом за гашење Пикс!“ Убеђена да пред собом има трговачког путника који жели да јој утрати своју робу, Морин Лионард из Њу Енда, у Енглеској, залупила му је врата пред носом. Кућа је, међутим, стварно горела. Баш у тренутку кад је крај ње пролазио трговачки путник, запалио се димњак. Ватра је захватила кровну конструкцију а затим и читаву зграду.

У ЕВРОПИ СУ ДВОБОЈИ ЗАБРАЊЕНИ
ЗАКОНОМ ПРЕ МАЊЕ ОД СТО ГОДИНА

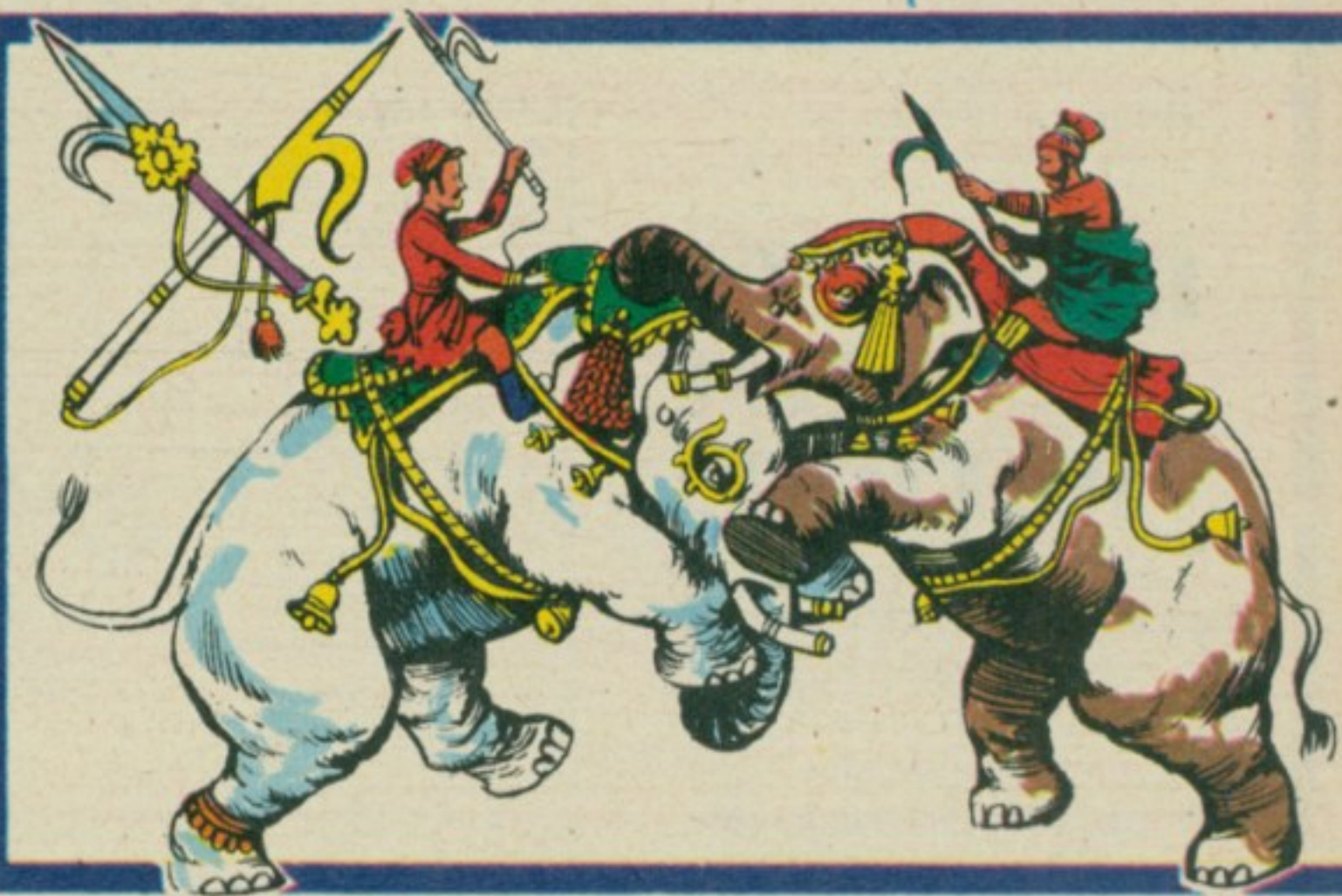
ДАВИД И ГОЛИЈАТ — Према старој библијској легенди млади јеврејски пастир Давид изазвао је пре око 3000 година на двобој дива Голијата, вођу јеврејских суседа и непријатеља Филистинаца и убио га — из праћке! Давид је после овога подвига постао цар Јевреја.

ГЛАДИЈАТОРИ — Старе Римљане забављали су гладијатори, робови обучени за борбу у нарочитим школама. Они су се у арени борили са зверима али и међусобно. Борили су се до смрти једног или, најчешће, оба противника.

ХЕРАЛД — Да би се двобоји одвијали правилно, присуствовали су им сведоци. Они су се звали хералди.

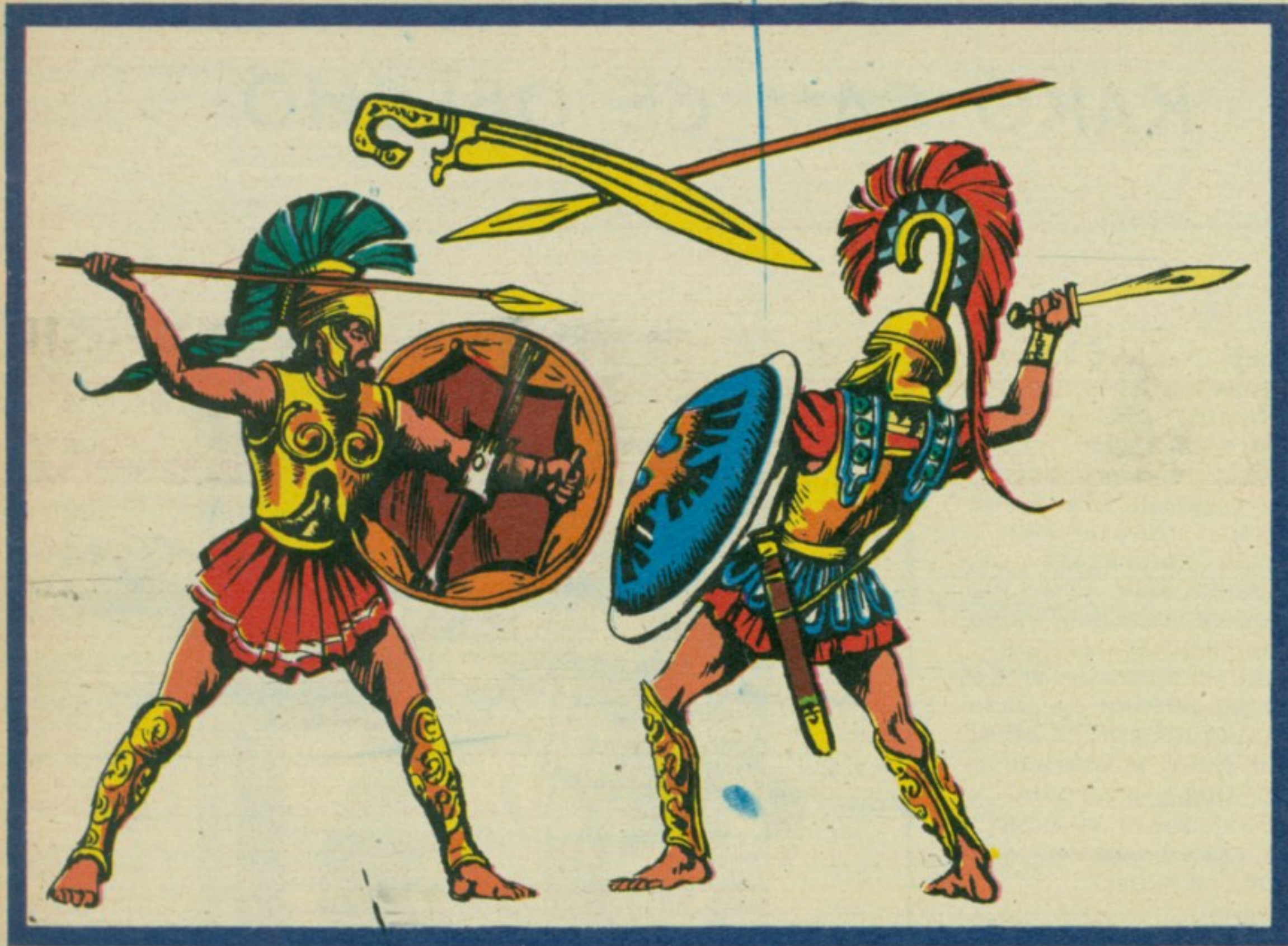
СЛОНОВИ — Два сина сијамског краља Интараце поделили су 1424. године мегдан на слоновима да би одлучили ко ће од њих двојице наследити огромну очеву имовину. Пошто су обојица били врени јунаци, погинули су и један и други.

ПАЛМИНА ГРАНА — Када су средином VII века освојили Персијско царство и заузели Иранску висораван, Арабљани су, поред кратког копља званог хишта прихватили и оружје по имену дерид. То је била палмина грана без лишћа и двобоји деридом представљали су само витешку игру и увежбавање. У озбиљнијим дуелима на живот и смрт тукло се бојним копљима или сабљама.

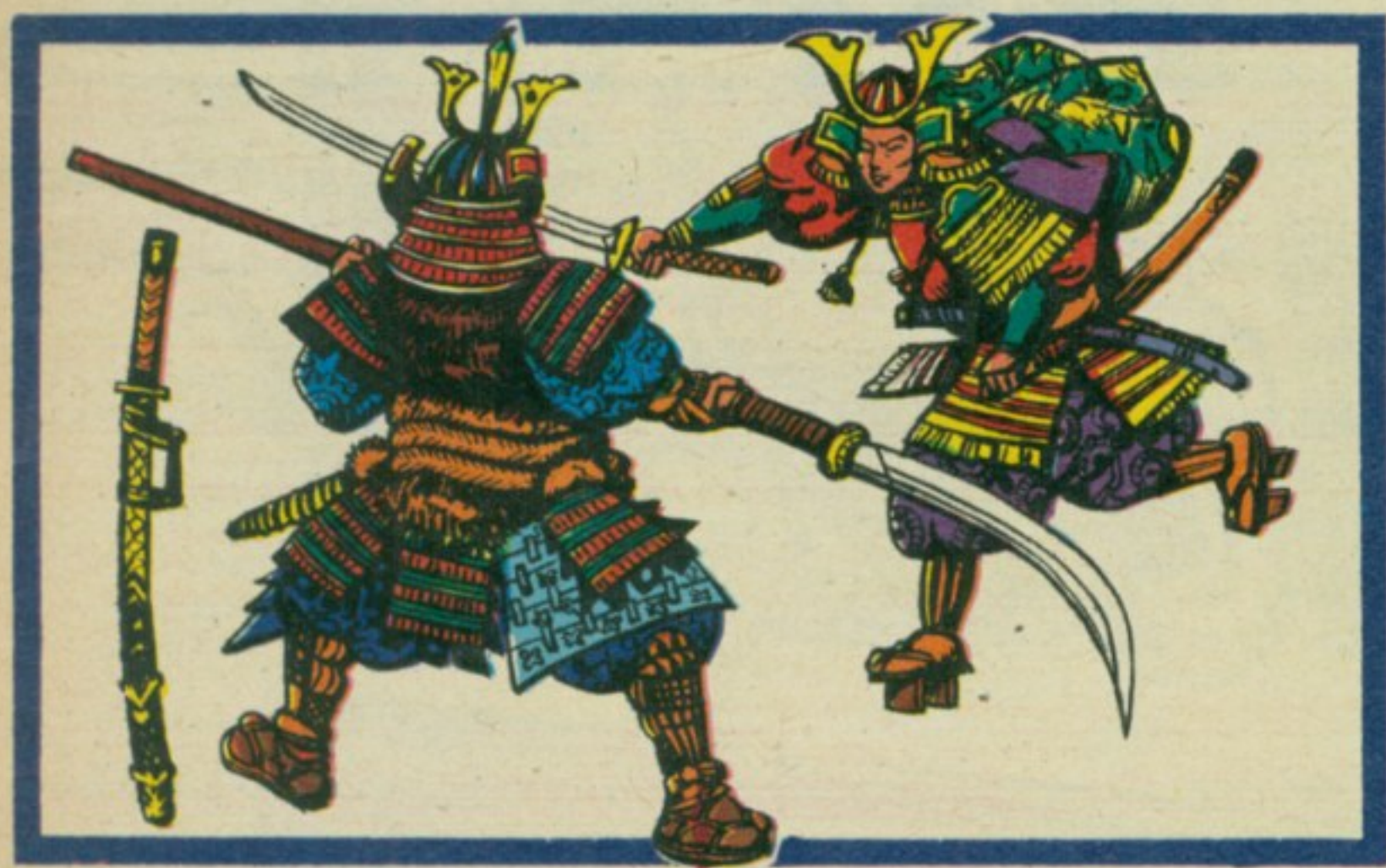

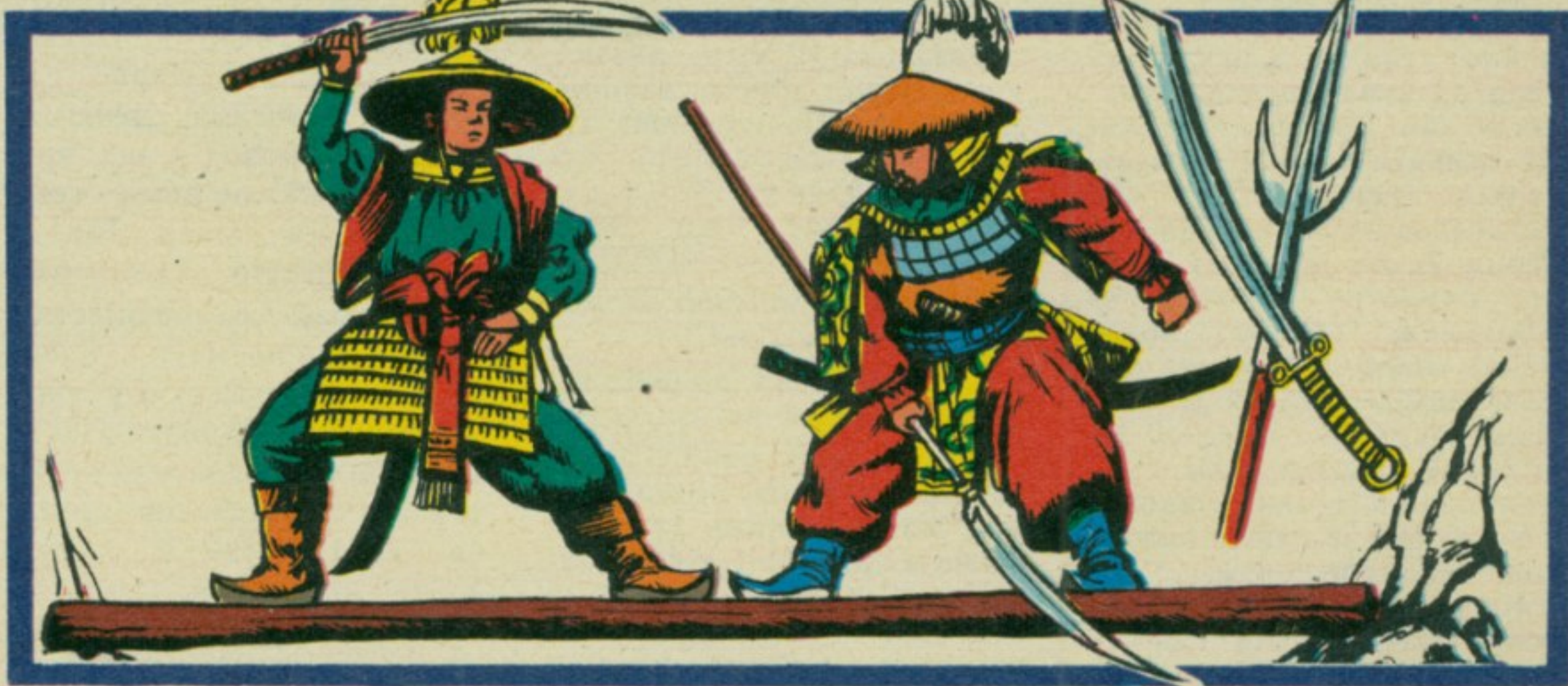
АХИЛ И ХЕКТОР — За време десетогодишње опсаде Троје, пре око 3000 година, тројански јунаци излазили су пред зидине града и борили се с Грцима. У једном таквом сукобу погинуо је, према легенди, најбољи тројански јунак Хектор, син краља Пријама. Убио га је још чувенији Грк Ахил светећи смрт нерадвојног пријатеља Патрокла.

ОСУЂЕН НА СМРТ — Римски конзул Манлије Торкват донео је у III веку закон којим се забрањују двобоји. Ово наређење први је прекршио Манлијев син римски легионар. Отац га је за јунаштво похвалио а за грађанску непослушност осудио на смрт.

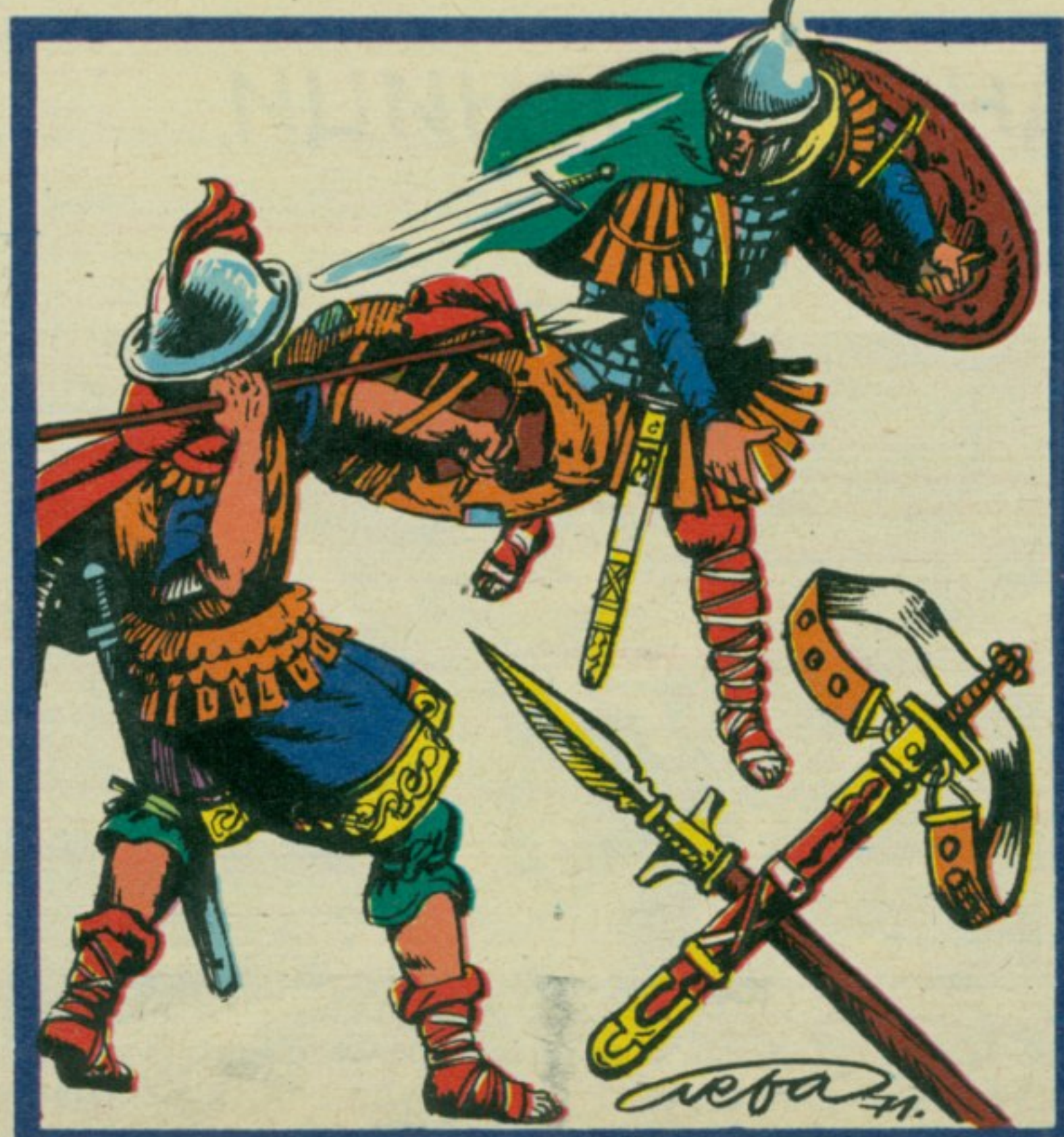
САМУРАЈИ — Самураји су у Јапану били моћна војничка каста од огромног утицаја на политику царства. Они су живели по строгим законима званим бушидо: борили су се за правду и бранили угњетене од богаташа и силника. Били су неустрашиви, увек спремни за двобој

ИЗНАД ПРОВАЛИЈЕ — Кинези су сматрали да је двобој проблем душевне равнотеже а руковање мачем само ствар технике. Они су често делили меџан на узаном деблу постављеном изнад провалије. На таквом „терену“ заиста је била одлучујућа душевна равнотежа и концентрација а не оружје. Због тога су се борили и штаповима а не само сабљама. Изгубити равнотежу значило је изгубити борбу.

СВЕ ЗА ПОБЕДНИКА — Празник Јола 21. децембар или зимска краткодневица после које дани почињу да расту био је за скандинавске народе, Викинге, једна од највећих свечаности. Викинзи су га славили данима уз бескрајне пијанке и туче. Празник се завршавао општим пијанством и двобојима. При том је халмаганга, стари викиншки обичај, давао по беднику двобоја право да присвоји читаво имање побеђеног, заједно са женом и децом.

КО ИЗГУБИ, КРИВАЦ ЈЕ — Франци су, као и многа друга варварска племена, имали такозване божије судове. Ови судови били су засновани на „божјој правди“ и за решавање неких спорова прописивали су двобоје у којима је кривица доказивана поразом: крив је онај коме Бог није дао да победи! Двобоји су се одвијали пред сведоцима а водили су се на коњу или пешице, копљем, мачем, бојним чекићем, бојном секиром или нарочитим кратким мачем којим се гађало са одређеног растојања.

ВЕЛИКИ СТРАХ

— НЕ ЦРНЕ, УЈКО. БЕЛЕ, ЛАКОВАНЕ... — ШАПУ- ТАЛА САМ.

ЗМИЈА

Хонорар 60 н. д.

У стражари поред пруге, мала и нејака, бринула сам се о ујаку. Једног јутра, као и обично, он се упутно према железничкој станици а ја сам остала да кувам ручак. Певушила сам јер сам тако мање осећала самоћу и страх. Једног тренутка, кад сам погледала на шпорет да проверим да ли је млеко кувано, приметих како се на отвореном прозору креће нешто шарено. Дугачка шарена змија клизећи је улазила у кухињу. Ноге су ми се биле одсекле али се с олакшањем сетих ујаковог савета: ако је нешто важно, зови ме телефоном.

Крећући се корак по корак уназад дошла сам до столице, полако се попела и два пута окренула ручицу. После неколико тренутака неко се јавио и ја дрхтавим гласом проговорих тихо:

— Ујко, змија је ушла у кухињу. Ја се бојим!

— Душо, немој у њу да

гледаш. Добро слушај шта ћу ти рећи: обећао сам ти хаљину, сећаш ли се? А нисам те питао какве боје треба да буде.

— Плава... купи плаву.

— Добро, донећу хаљину. А ципеле? Не иде нова хаљина а старе ципеле. Хоћеш ли црне?

— Не црне, ујко. Беле, лаковане...

— А шта мислиш о једној лепој ташни?

— Много бих волела ташну, никад је нисам имала.

Док ме ујак одвраћао да не гледам змију, један радник са дресином (то сам касније дознала) већ је јурио према стражари. Чула сам брзе кораке и угледала човека са дебелим штапом. Он је убио шарену змију. Онда ме узео у руке и ја сам заплакала. Никад више нисам отварала тај прозор.

Душанка Симовић,
Д. Туцовића 24,
Београд

Ово се догодило прије пет година кад сам похађао четврти разред основне школе. Моји другови и ја дошли смо на идеју да се, као у биоскопу, играмо вјешала. За вријеме одмора пењали смо се на клупу, омотавали око врата танко али јако уље којим су се дизали и спуштали прозорски застори у учионици и правили се као да смо на правим вјешалима. Сви смо превртали очима плазили језик и клатили се да што боље одиграмо улогу, а за цијело вријеме, у ствари, стајали смо на клупи поред прозора.

За вријеме другог одмора ја сам пожurio да се први попнем на клупу. Омотао сам уже око врата и стао глумити. Тада је мој друг Ивица, шалећи се, повукао клупу и ја сам остао висећи. Избезумио сам се од страшне мисли која ми је муњевито пролетела кроз главу. Млатарао сам рукама и ногама, трзао се, ударао о прозор и зид, кркљао. Уже се све више стезало око мог врата. Тад се све замрачило...

Кад сам се освијестио, сједио сам на клупи. Глава ме је јако бољела а у ушима страшно зујало. Поред мене је била уплакана учитељица и уплашени другови. Дрхтао сам и осјећао жељу да плачем, страх ме још није напуштао. Оних неколико тренутака на „вјешалима“, са којих ме скинула учитељица, дубоко ми се урезало у сјећање.

Драгиша Попара,
Дувањска 1/1,
Сплит

МЛАТАРАО САМ РУКАМА И НОГАМА, ТРЗАО СЕ И КРКЉАО...

У ХЛАДНОЈ ГРОБНИЦИ

Хонорар 70 н. д.

Играо сам кликера са друговима после школе и изгубио све. Жалосно сам гледао како они настављају игру без мене и био спреман да учиним било шта само за неколико кликера. Пошто смо се играли недалеко од гробљанске капије, дошао сам на идеју.

— Децо! — узвикнуо сам — за педесет кликера спреман сам да уђем у гробницу сам.

Игра је наједном престала. После краћег договарања добио сам не педесет већ сто кликера. Стрпао сам их у стару чарупу и кренули смо на гробље. После получасовног мучења успели смо да подигнемо плочу из лежишта, али смо

ДОЗИВАО САМ ИЗ СВЕГ ГЛАСА, АЛИ УЗАЛУД. ОДОЗГО СЕ НИКО НИЈЕ ЈАВЉАО.

при том сломили летву која је била провучена кроз алку на њој. Ја сам тада сисао полако у гробницу. Док су дечади враћали плочу, угледао сам са десне стране три а с леве два ковчега. Изнад мене плоча је пала са страшним треском. Окружила ме тишина и тама, више се ништа није чуло.

Страх ме већ хватао а морао сам остати пола сата, колико ми је отприлике било потребно да избројим до две хиљаде. То је био наш договор а нисам могао подвалити друговима јер су и они бројали горе изнад мене. Затворио сам очи и бројао, бројао. Неколико пута нешто хладно ме дотакло за образ, али сам убеђивао себе да ми се то само причињава. Нисам смео да се померим. Толико сам се унео у бројање да сам већ био стигао до три хиљаде кад сам схватио да је време прошло. Одозго се нико није јављао

и ја сам сав премро од страха. Викао сам али узалуд, нико ми није одговарао. Не знам тачно колико сам још времена провео у паничном страху у хладној, мрачној гробници.

Најзад, неко је подигао плочу и повукао ме нагоре. Једва сам се држао. Чика Шарић, гробар, и две девојчице, који су ми помогли да изиђем из гробнице, одвели су ме до једне клупе. Девојчице су ми испричале да су виделе како моји другови, после безуспешних покушаја да подигну плочу са гробнице, одлазе некуд. Оне су тада отишле до чика Шарића. Касније сам сазнао да у гробници живе неке жуте муве и да додир који сам осетио на лицу није био никакав дух већ муве привучене мојим дисањем.

Јовановић Слободан
Првог маја 4,
Смедерево

ЗАБАВНИКОВ БУТИК

МОДНИ КРЕАТОР
ЧЕДОМИР ЧЕДОМИР

Овога пролећа носеће се: 1. Блузе везане појасем 2. Блејзери са панталонама 3. Хаљине у романтичном стилу 4. Морнарске хаљине 5. Џемпер хаљине 6. Сатови као привесци на каишу 7. Појасеви од велур-коже са апликацијама 8. Торбе и ташне са гобленима 9. Шнале од дрвореза у облику животиња.

КАЖО

ПРЕТЕСТЕРИСАТИ ЊУЈОРК

ИСТОРИЈСКИМ ПОДУХВАТОМ НА СПАСАВАЊУ
ОСТРВА МАНХАТАН РУКОВОДИЛИ СУ ЉУДИ КО-
ЈИ НИСУ РАДИЛИ ЗА ПАРЕ ВЕЋ ИЗ ЗАДОВОЉСТВА

Међу сталним посетиоцима њујоршког Централ-парка те 1824. године двојица су се нарочито истицала. Звали су се Лозије и де Ву. Пензионери, инвалиди и ситни трговци који су се ту окупљали од дуга времена, претресали политику и препричавали разне догађаје из прошлости, могли су сатима да слушају де Вуа који је и најцрњу ствар умео да исприча тако да изгледа весело а Лозијеом су просто били задивљени. Он је одавао утисак човека са необично богатим искуством и увек је за све имао спремно решење. Неколико пута је онако узгред напоменуо да одржава везу и са самим председником Сједињених Држава.

које је предложио Стивен Алан требало је острво окренути тако да његов преоптерећени јужни део дође на север где би се ланцима и ленгерима причврстио ближе копну. Међутим, Лозије је одмах уочио слабу тачку овог предлога; док се Манхатан буде окретао шта ће се десити са малим острвом Лонг Ајленд? Неће ли Манхатан са својом дужином од 30 километара при окретању ударити у Лонг Ајленд. Са своје стране Лозије је имао нов предлог. Уместо да се Манхатан окреће и Лонг Ајленд помера па онда враћа на своје старо место, треба једноставно претестерисати сам Манхатан попреко на два дела и

уз помоћ великих сплавова извршити маневрисање и окретање.

Опшће огушење

Слушаоци из Централ-парка сазнали су на крају и то да је градоначелник одлучио да све радове на спасавању Манхатана повери Лозијеу који треба да обезбеди радну снагу и надгледа радове.

Акција спасавања Манхатана прихваћена је међу пензионерима са толико о-

душевљења да је циновска акција започела практично одмах. Тестерисање Манхатана постало је тема дана!

Сутрадан је Лозије у Централ-парк донео дебелу књигу и почео да уписује имена и професије кандидата за учешће у операцији. За неколико часова уписало се више од 300 људи! После тога све административне послове преузео је де Ву а Лозије се бацио на други део посла. Наручивао је огромне количине меса за раднике на будућем великом подухвату. Само у првом наврату требало је испоручити 500 волова, 1.000 свиња и 3.000 пилића! Месари, пиљари, бакали из целог Њујорка, схвативши велику шансу, почели су да дижу цене у небеса.

Лозије се потом бацио на уговарање послова са предузимачима тесарских и грађевинских радова за израду барака у којима ће бити смештени радници. Поручена је и једна велика зграда за куварице и праће. Кад су предузимачи затражили извесну суму новца унапред, Лозије им је запретио да ће их искључити из „градитељског посла века“.

Припреме су текле грозничаво. Лозије је наручио израду огромних тестера, биле су дугачке 30 м са зупцима високим читав метар. За почетак је испоручено 20 таквих тестера. Затим су на ред стигли сплавови: 24 сплава квадратног облика са странама дугачким 80 метара. Они су у будућем подухвату имали задатак да претестерисане делове острва тегле до места где ће се ови причврстити. Наручени су и огромни ланци којима ће се делови острва везати како их бура не би случајно одвукла у залив.

Ву је почео да уписује имена радника који ће обавити главни посао. Пошто су онима који буду радили на тестерисању подводних делова острва обећане трошуре наднице, де Ву је организовао прави мали шампионат у рођењу и ангажовао само оне најиздржљивије.

Пошто су сви припремни радови били завршени, на велики притисак свих заинтересованих Лозије је објавио дан почетка акције.

Из здравствених разлога

У заказано време на раскрсници улица Бовери и Спринг окупиле се маса од више хиљада људи. Неки су дошли с алатом у рукама, други су довели теретна кола пуна дрвене грађе, месари су тачно по договору довели 500 волова, 1.000 свиња и 3.000 пилића. У нарочитим колима стигли су и огромни ланци. Све је било спремно за почетак историјских радова.

Маса радозналаца и пролазника почела је да се окупља посматрајући невероватан приказ. У то време штампа није била богзна како развијена па већи део Њујорка, који је тада имао 140 хиљада становника, није имао појма о читавој афери.

Кад су се искупили сви учесници спасавања Манхатана, неко је наједном приметио да нигде нема главних личности — Лозијеа и де Вуа. Маса је почела да се комеша наслуђујући да нешто није у реду. Одмах је једна делегација кренула у потрагу за руководиоцима радова. Од њих, међутим, ни трага ни гласа. Само су у Централ-парку на Лозијеовој клупи нашли обавештење да су он и његов пријатељ де Ву морали да напусте град „из здравствених разлога“. Запрепашћеним делегатима тек тада је пукло пред очима да су жртве фантастичне преваре. Пожурили су назад на раскрсницу да обавесте и остале тестераше. Посрамљени људи почели су да се разилазе. Чуло се само мукање волова, гроктање свиња и кокодакање живине. Да би цео приказ био још „веселији“ однекуд је искрсла војна музика и почела да свира. Настала је неопсива гулжа. Један бивши официр обузет силним бесом што је насамарен изјавио је:

— Ах, да ми је ту она битанга Лозије, претестерисао бих ја њега на два дела!

Лозије и де Ву су, изгледа, предвидели тако нешто, па су се потрудили да се добро сакрију.

☆☆☆

Неколико месеци касније творци фантастичног плана о тестерисању Манхатана поново су се појавили у Централ-парку и заузели место на старој клупи као да ништа није било. Зачудо, и остали посетиоци Централ-парка пожурили су да заборава како су били намагарчени. И све је кренуло по староме, али од тога дана о спасавању Њујорка нико од њих није изговорио ни једну једину реч.

Д. А. 13

Манхатан шоне

У јулу 1824. Лозије је изненада нестало. Пошто је неколико дана његова клупа остала празна, друштво из Централ-парка се забринуло. Кад се најзад поново појавио, другови из парка одмах су приметили да је обрван бригама. Изгледало је да само де Ву зна шта мучи Лозијеа.

Радозналост шта би то могло бити расла је из дана у дан и после упорног наваљивања Лозије им је нећкајући се открио своју тајну: био је одсутан јер га је градоначелник Њујорка Стивен Алан хитно позвао на поверљив разговор. Ево у чему се састојао проблем који њујоршком градоначелнику ни у сну није давао мира: острво Манхатан на коме лежи Њујорк, дугачко око 30 км, дошло је у критичну ситуацију јер је његов јужни део због градње високих и тешких објеката био толико преоптерећен да постоји опасност да се део острва преломи и потоне!

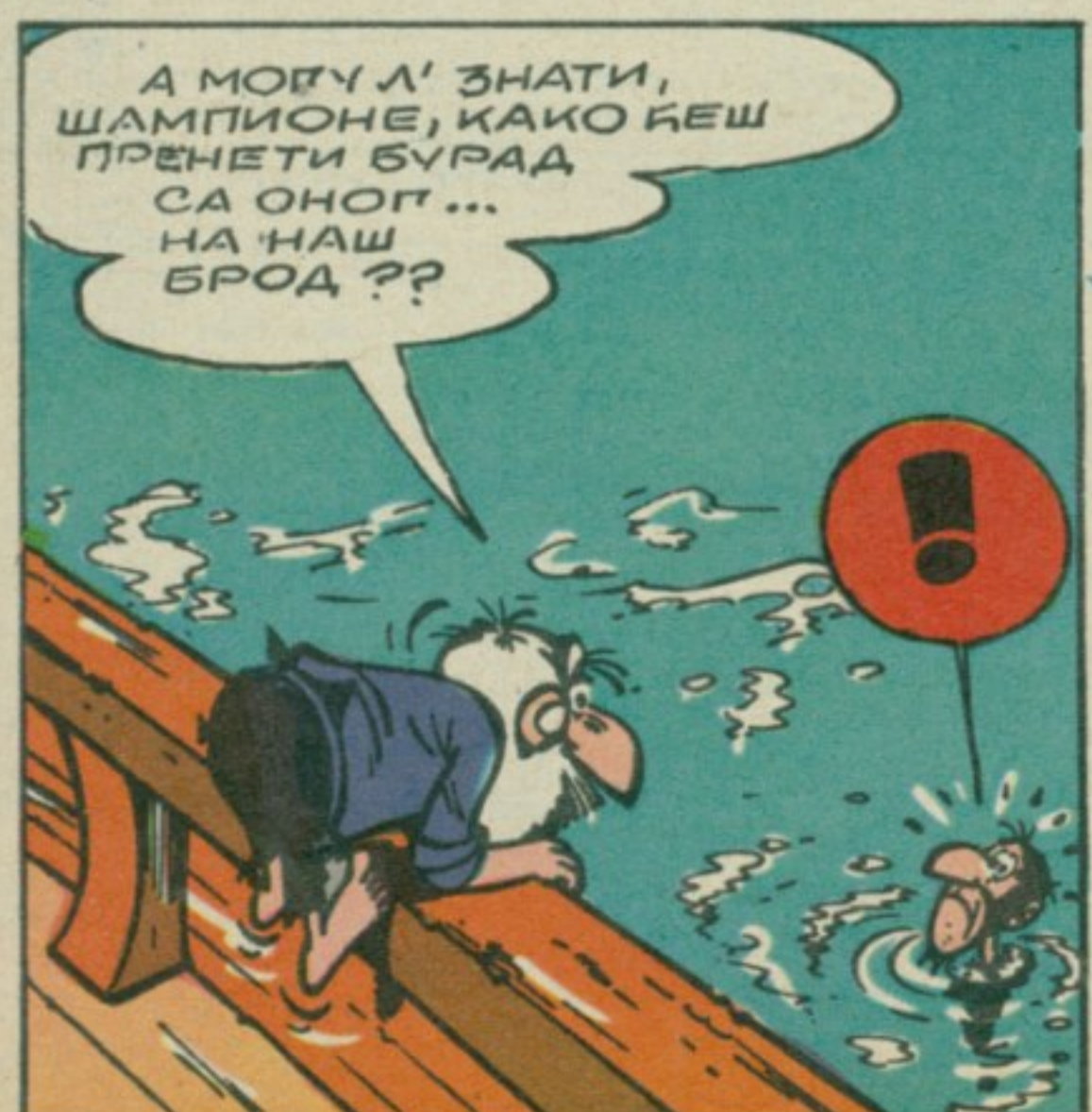
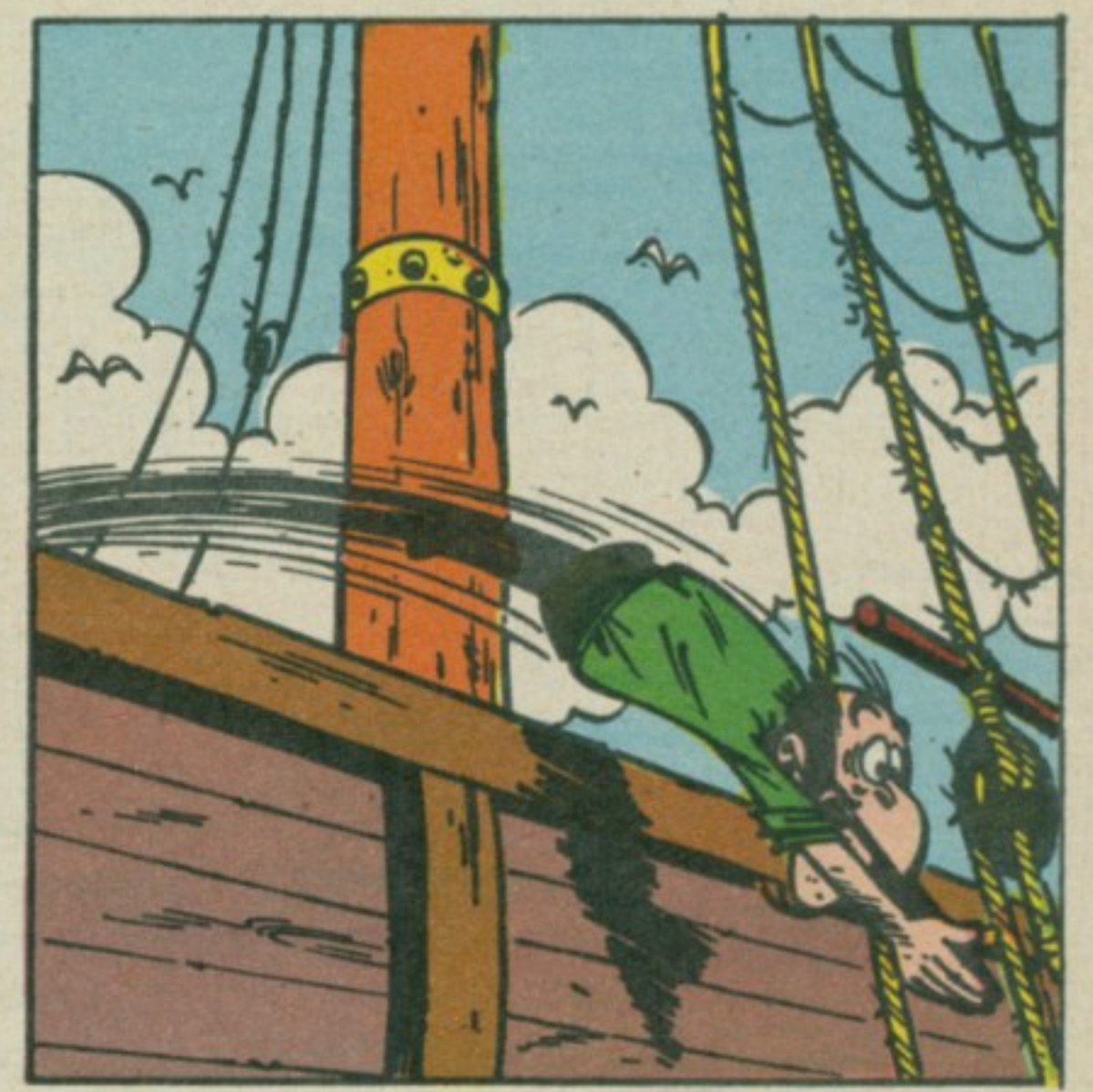
Лозије и градоначелник потражили су заједнички решење. По једном од њих

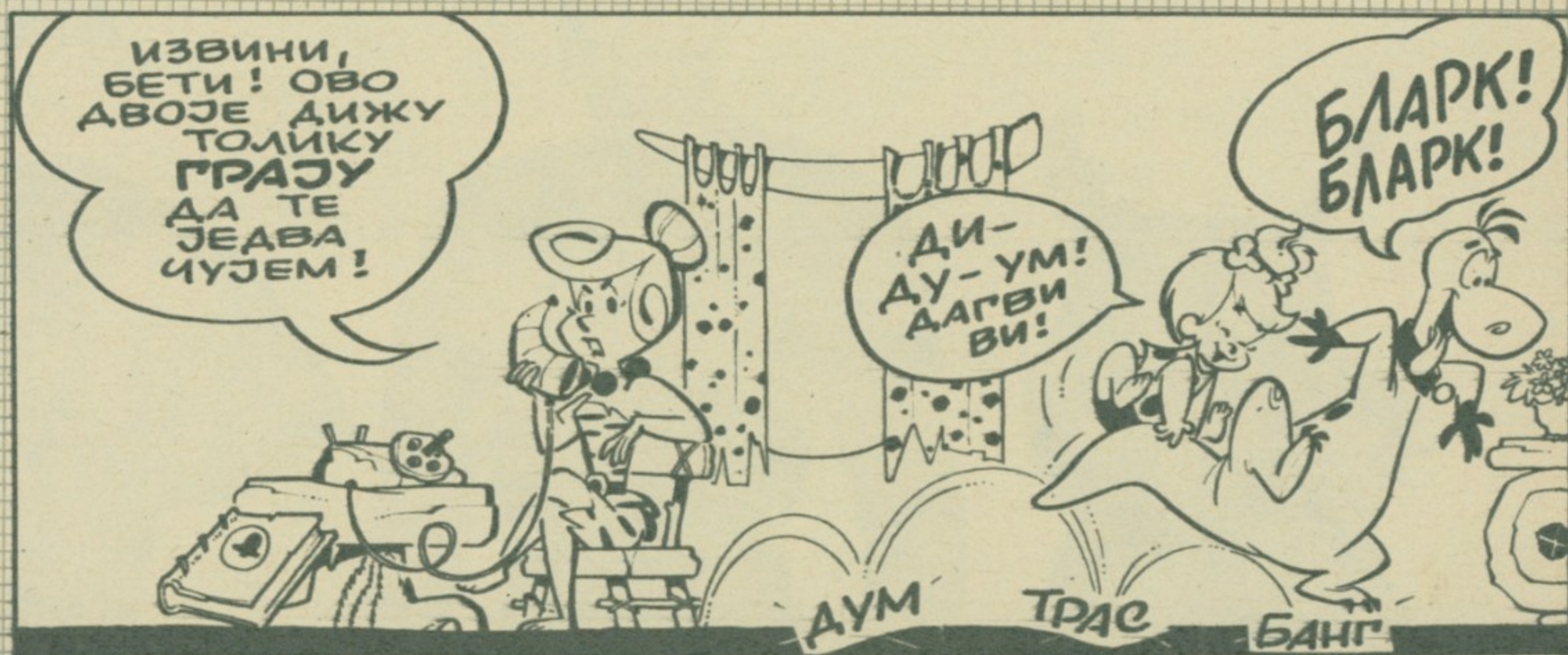
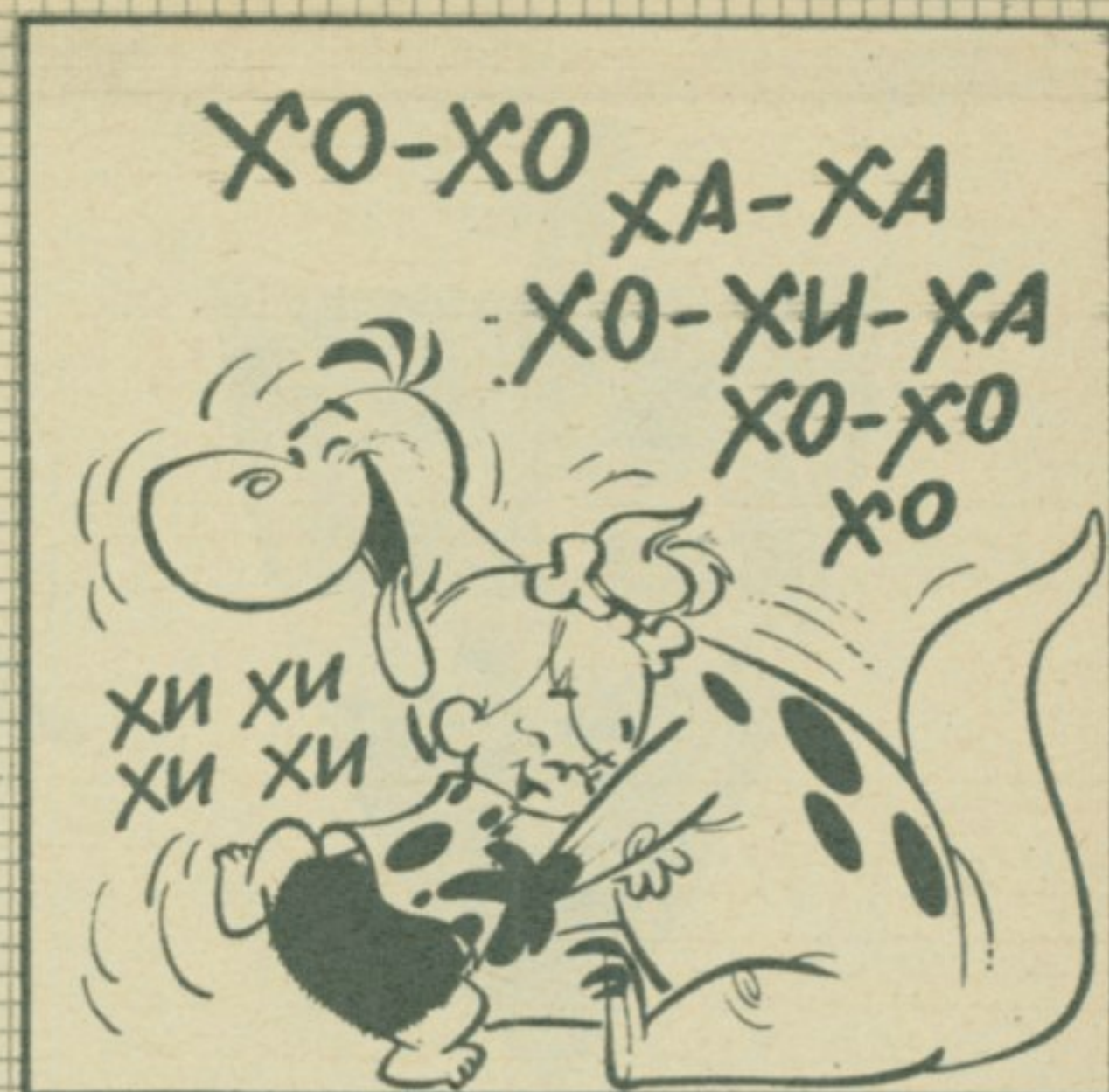
Само првог дана у велики регистар спасилаца уписало се преко 300 људи! Лозије и Ву били су више него задовољни

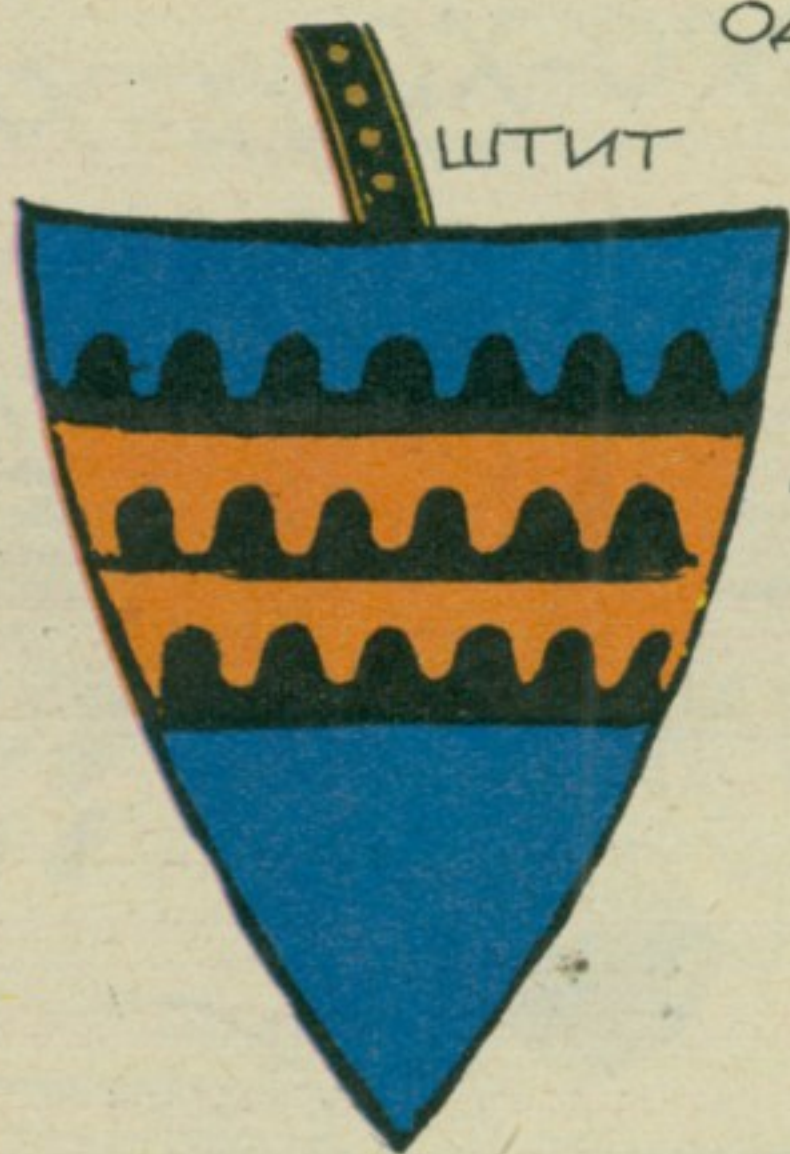
ЦРНА БРАДА И ИНДИЈАНЦИ

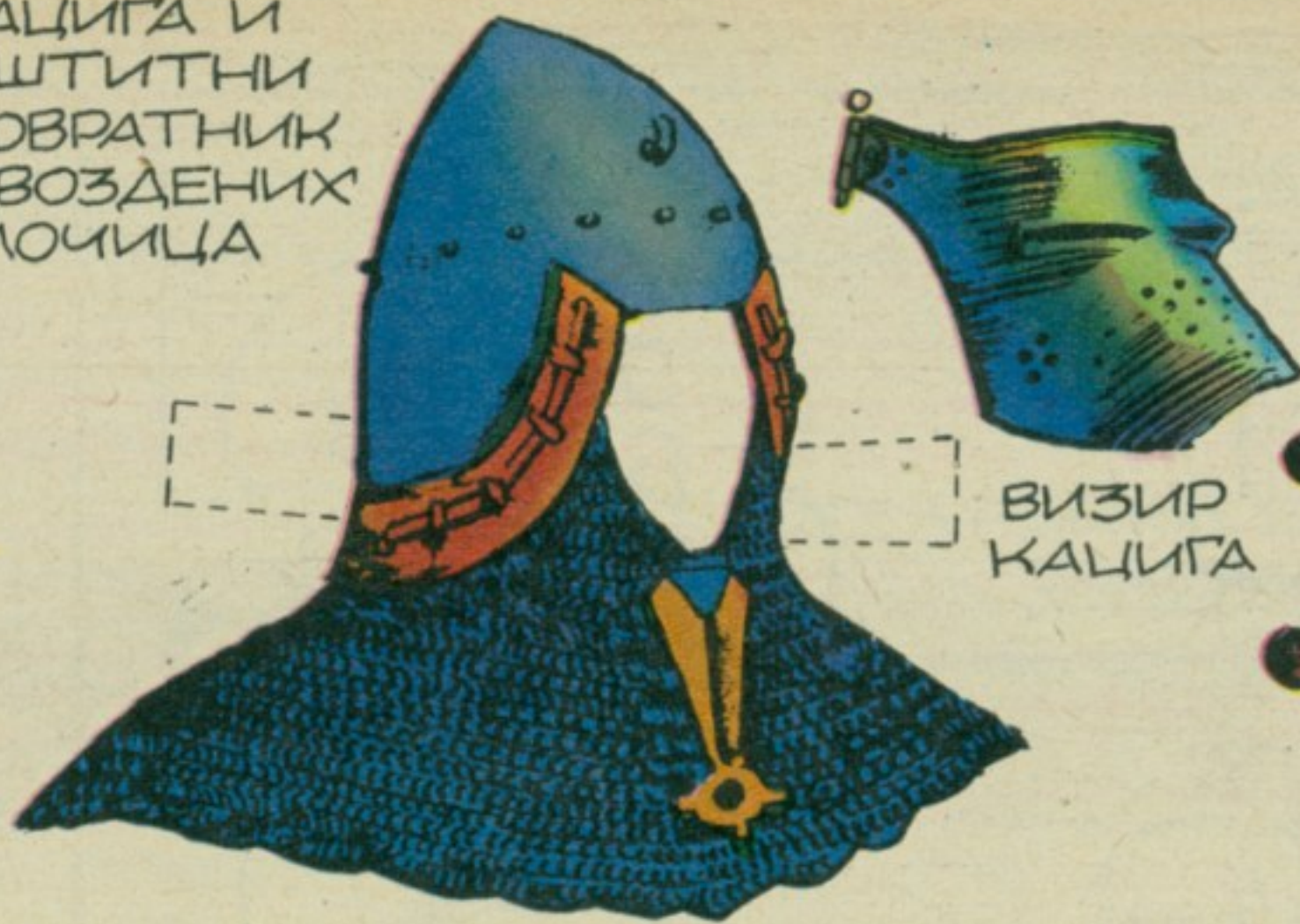

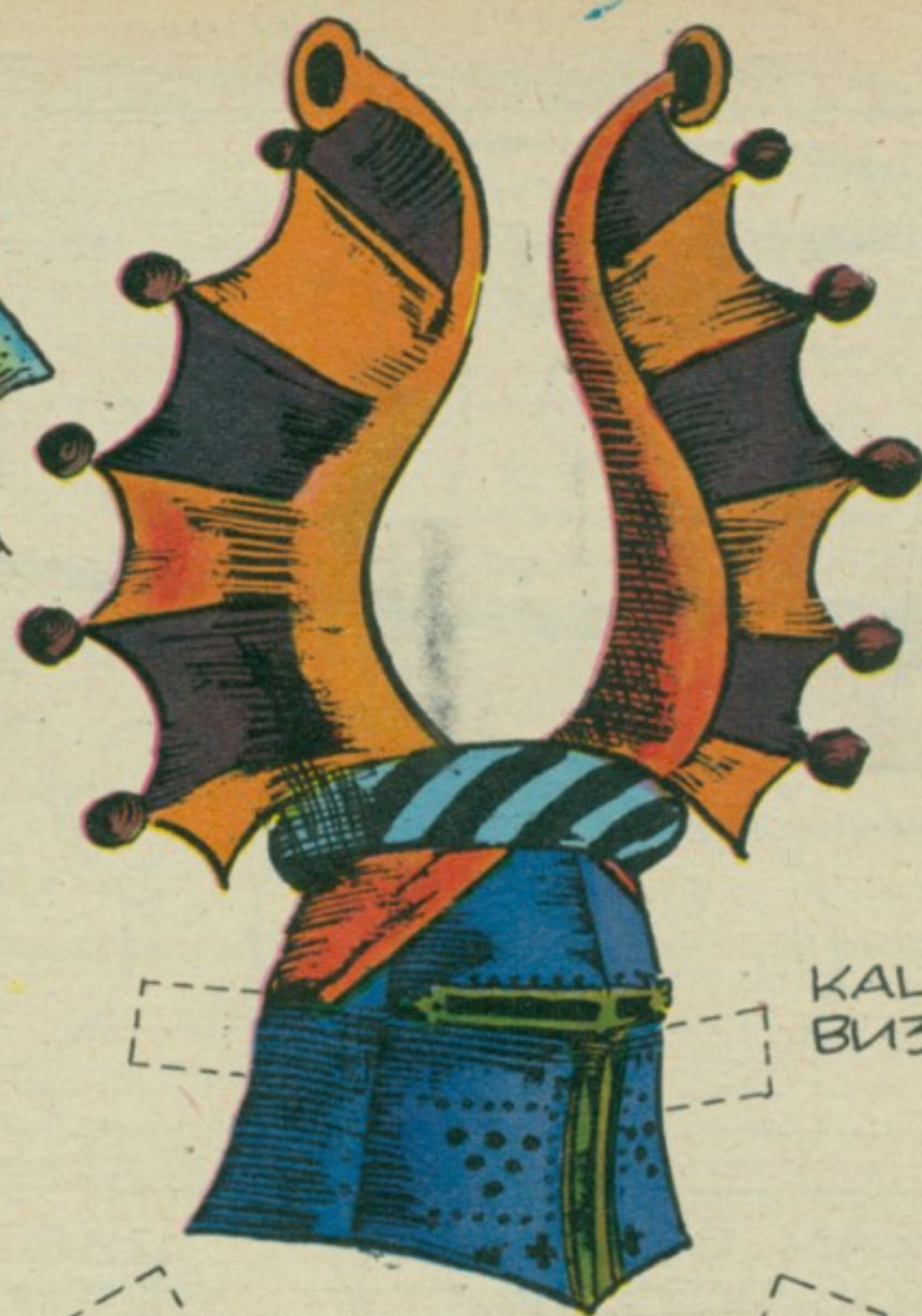

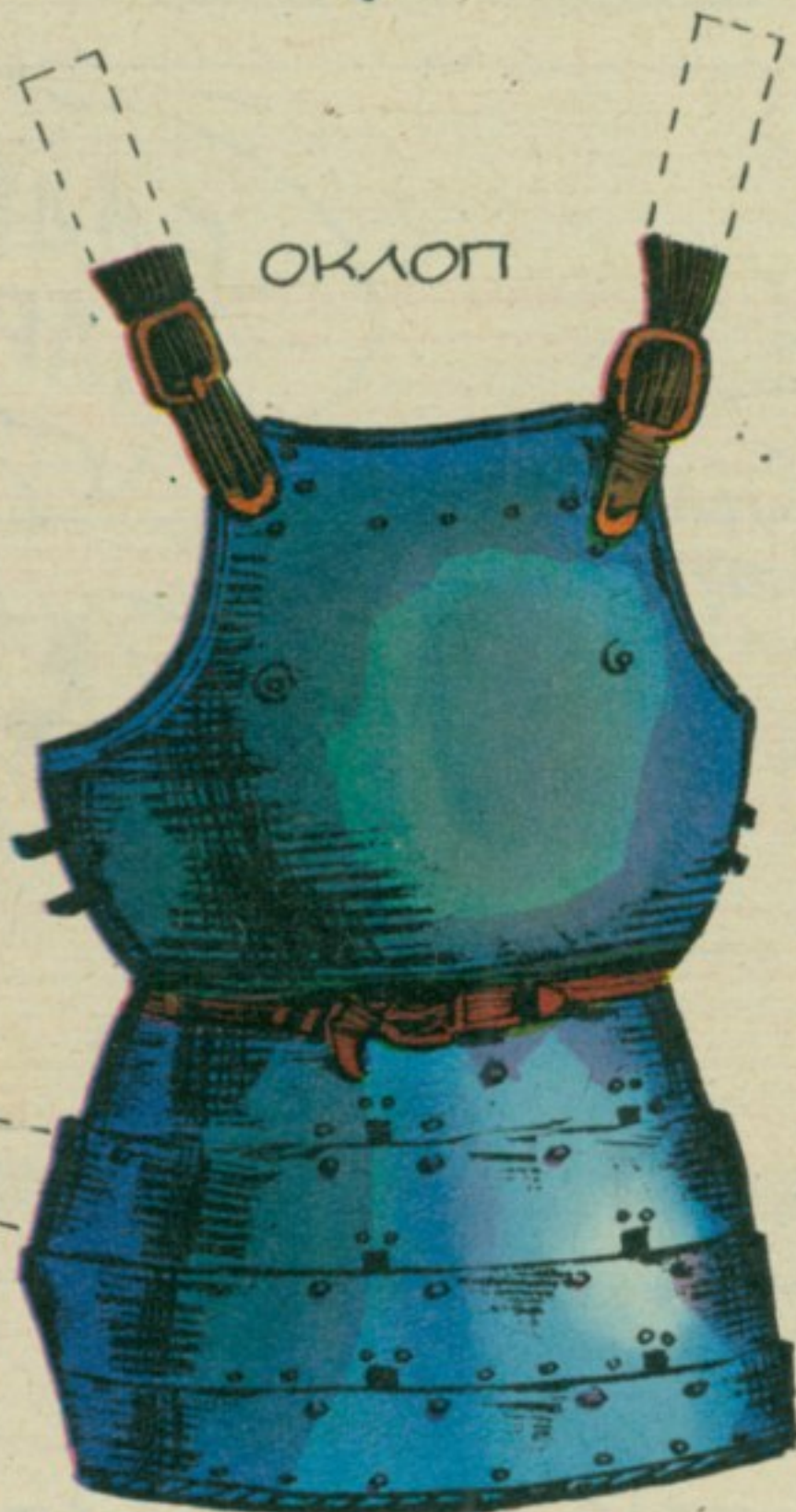
КАЦИГА И
ЗАШТИТНИ
ОКОВРАТНИК
ОД ГВОЗДЕНИХ
ПЛОЧИЦА

ВИЗИР
КАЦИГА

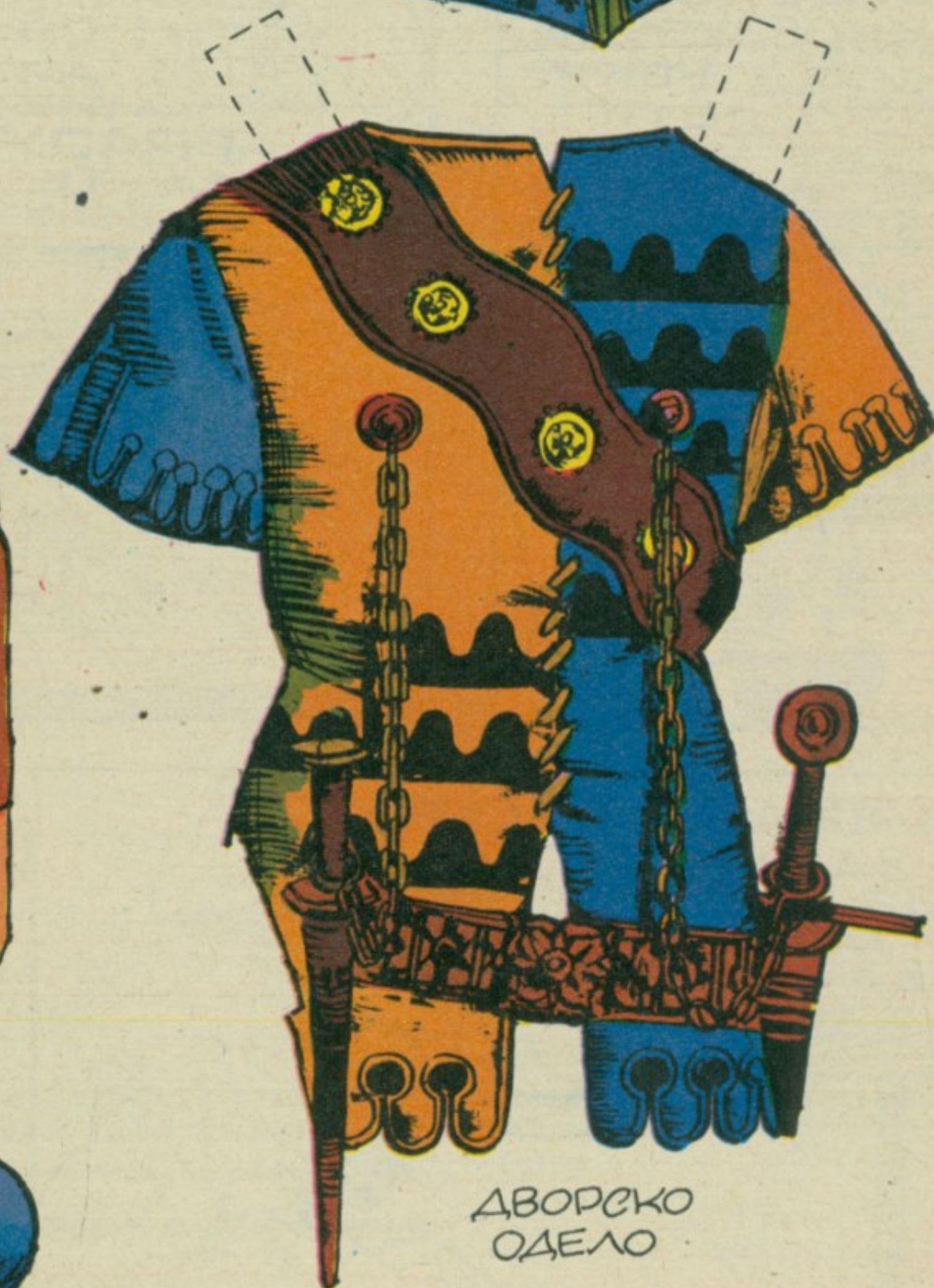
КАЦИГА С
ВИЗИРОМ

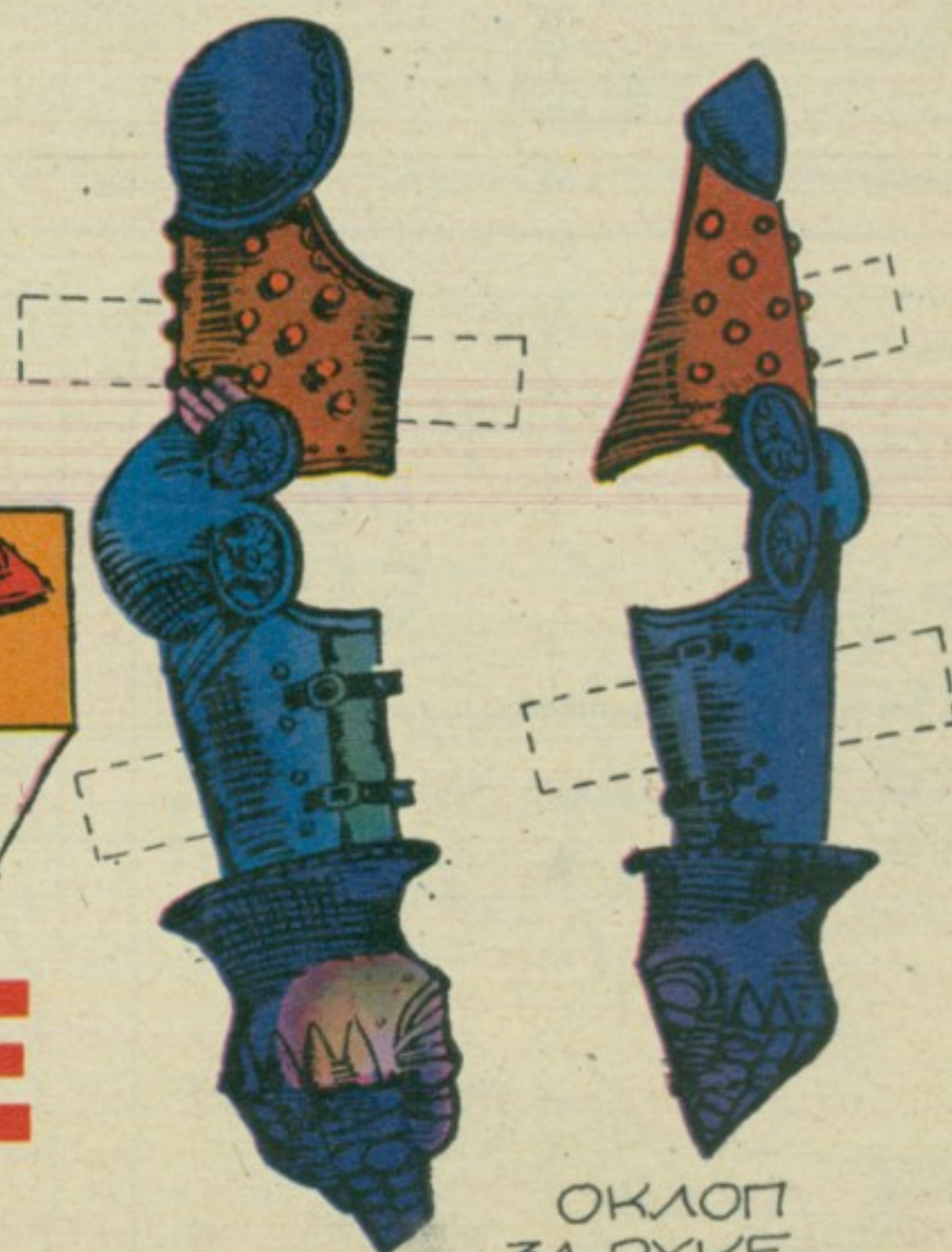
ОКОП

ПАНЦИР-КОШУЉА
ОД ГВОЗДЕНИХ
ПЛОЧИЦА И КОЖЕ
/ЗА ИСПОД ОКОПА/

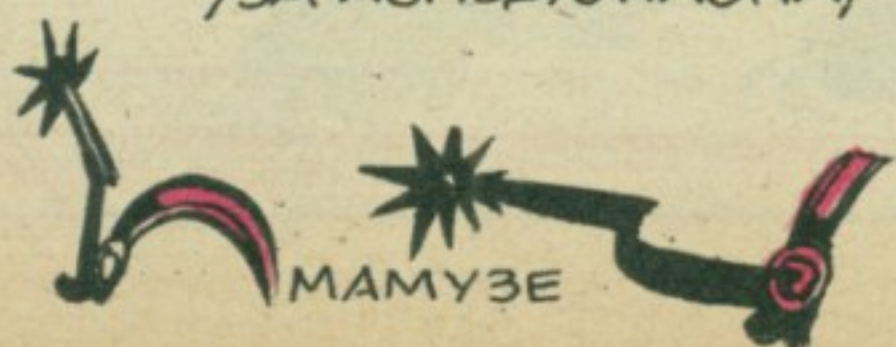

ДВОРСКО
ОДЕЛО

ОКОП
ЗА РУКЕ

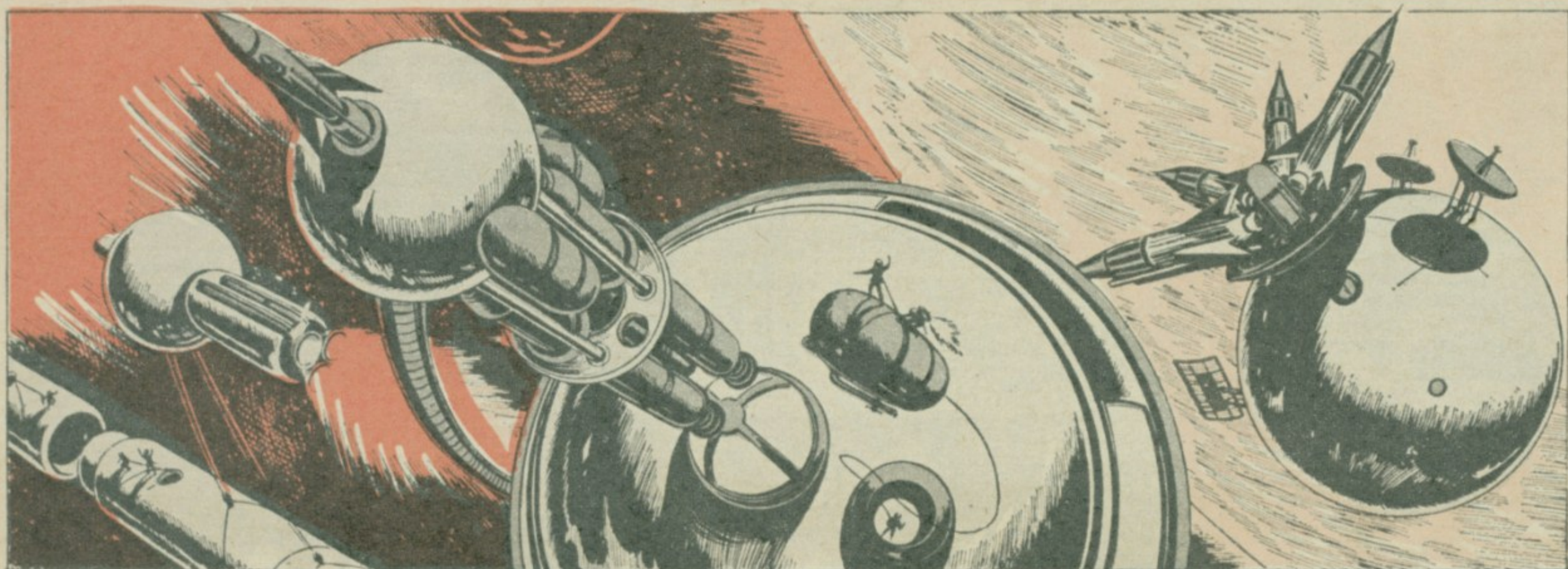
ОБУЦИТЕ ВИТЕЗА

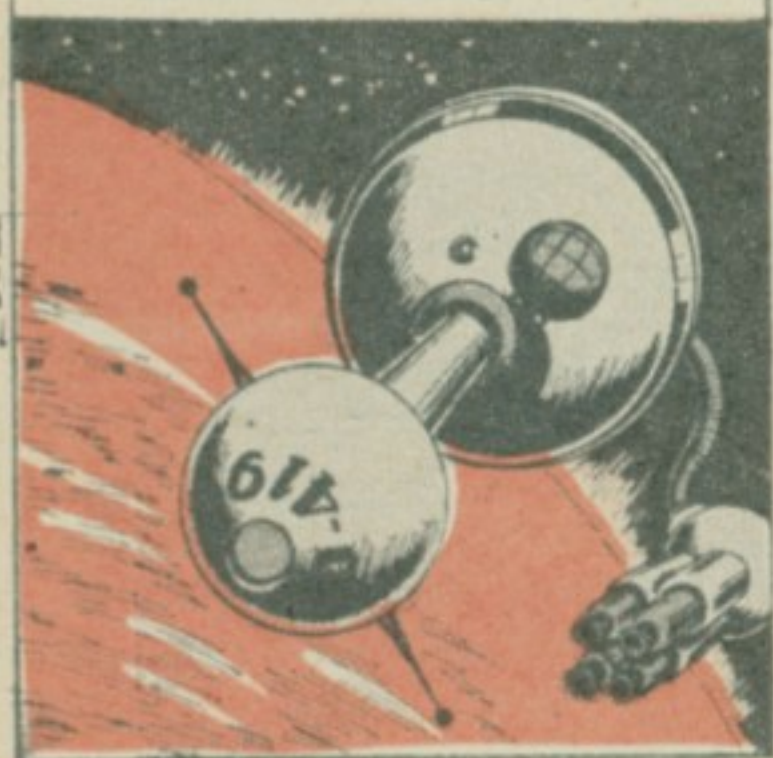
ФЛАШ ГОРДОН

ФАРМА У КОСМОСУ

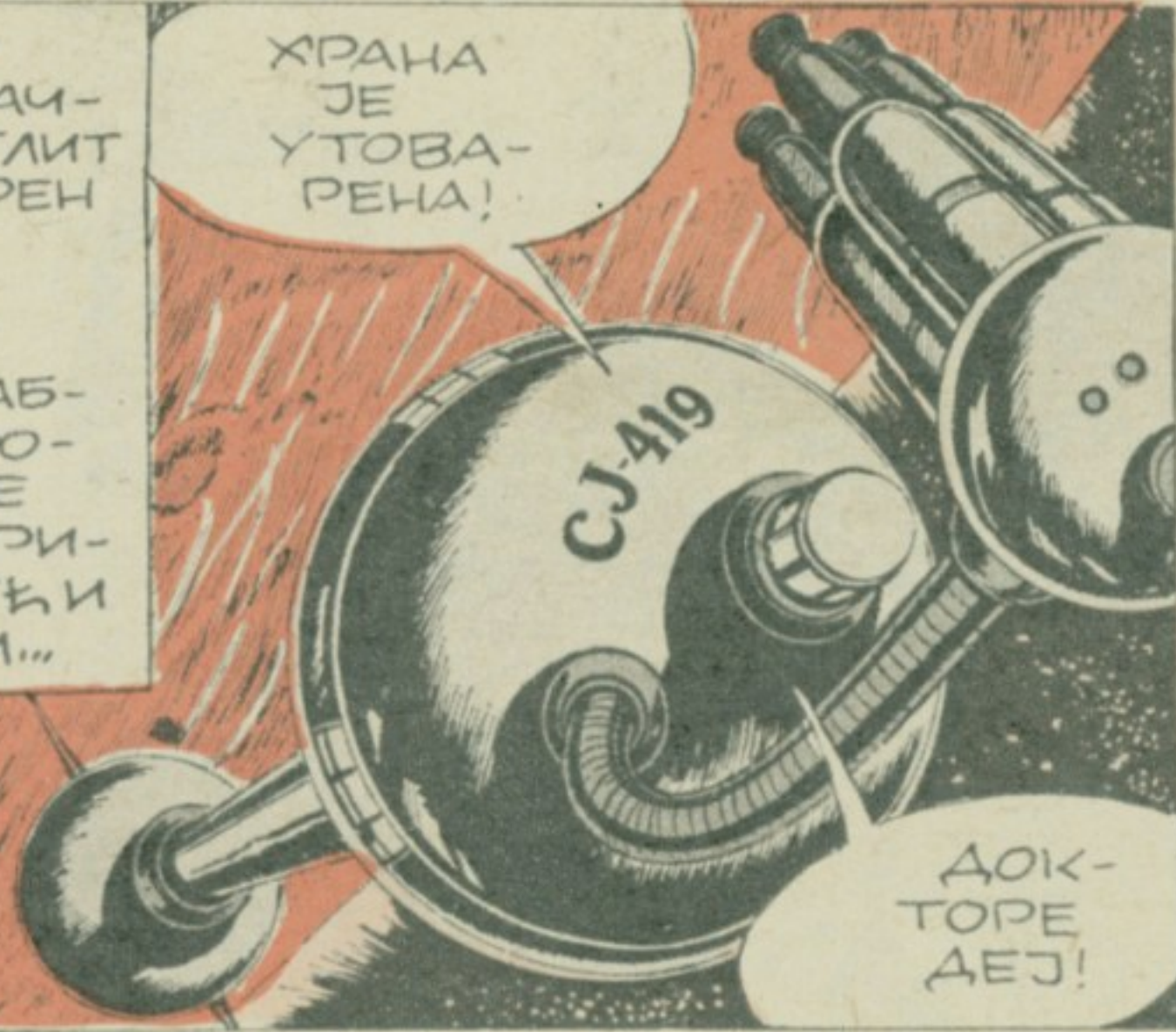
СВЕМИР-
СКИ
БРОДОВИ
ТРОШЕ
ОПРОМНО
ГОРИВА...
САТЕЛИТ-
СКЕ
СТАНИЦЕ
ОКО
ЈУПИТЕРА
СЛУЖЕ
ИМ
ЗА
СНАБДЕ-
ВАЊЕ...

ЈЕДНА ОД ТАК-
ВИХ СТАНИЦА
ЈЕ И САТЕЛИТ
СА ЈЕДНОСТАВ-
НОМ
ОЗНАКОМ
СЈ-419

СЈ-419
ЈЕ ВЕШТАЧ-
КИ САТЕЛИТ
ПРЕТВОРЕН
У НЕКУ
ВРСТУ
ФАРМЕ
КОЈА СНАБ-
ДЕВА БРО-
ДОВЕ НЕ
САМО ГОРИ-
ВОМ ВЕЋ И
ХРАНОМ...

ХРАНА
ЈЕ
УТОВА-
РЕНА!

ДОК-
ТОРЕ
ДЕЈ!

ХМ...
ДА?

НЕИДЕНТИФИКО-
ВАНО ТЕЛО НА РА-
ДАРУ... БРЗО СЕ
ПРИБЛИЖАВА!
БРОД НЕ МОЖЕ
ДА БУДЕ... ТЕК
ШТО СМО
ОВАЈ НАТОВА-
РИЛИ...

СУВИШЕ ЈЕ МАЛО ДА БИ БИЛО
БРОД! ПРЕ ИЗГЛЕДА КАО МЕ-
ТЕОРИТ... ЛЕТИ ПРАВО НА НАС!
ДАЈ ЗНАК ЗА ОПАСНОСТ!

КОСМИЧ-
КОМ БРОДУ
ТХ 302... ОД-
ЛЕПИТЕ СЕ
ОД НАС...
УЗЛЕТИ-
ТЕ! ОПА-
СНОСТ
ОД МЕ-
ТЕОРА!

ДЕЖУРНА ЕКИ-
ПА У КОСМИЧКА
ОДЕЛА!

ПОГОНЕ-
НИ СМО!!!

© 1961, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ИНДИКАТОР ПОКАЗУ-
ЈЕ ДА ЈЕ ПОГОНЕН ОДЕ-
ЉАК 82-С! ПОНЕСИТЕ
АПАРАТ ЗА ЗАВАРИВА-
ЊЕ! ОТВОР СЕ МОРА БРЗО
ЗАКРПИТИ!

СРЕЋА ШТО ЈЕ ТАЈ
ОДЕЉАК ПРАЗАН... У
ЊЕМУ СУ САМО НЕ-
КЕ ОПИТНЕ БИЉ-
КЕ!

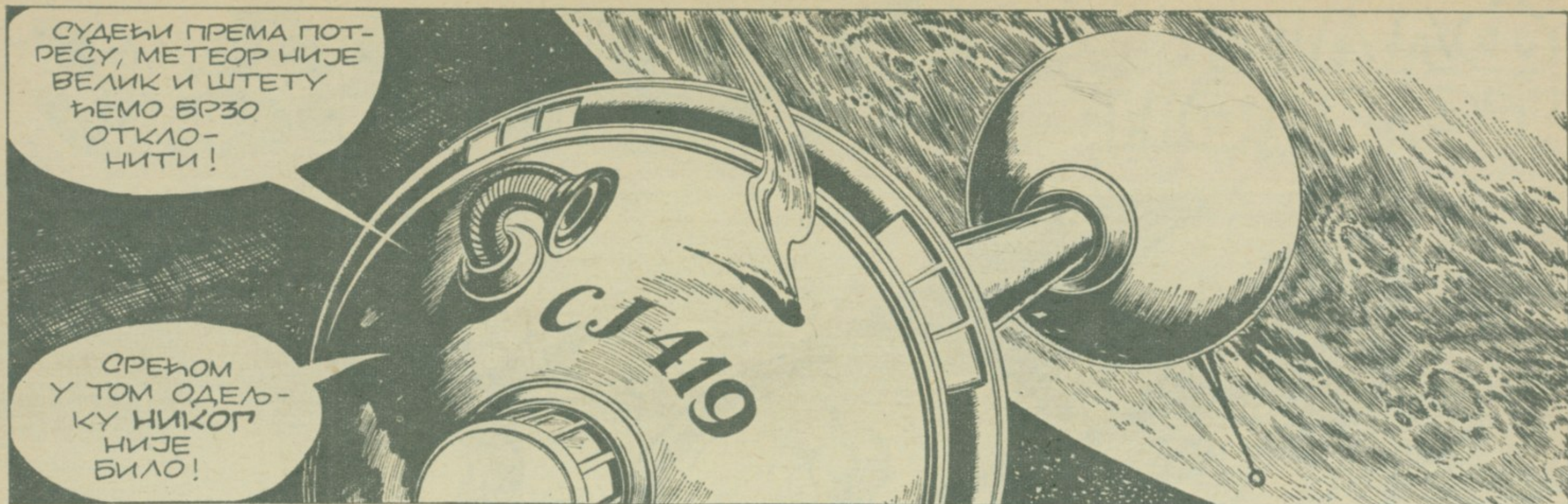

ШТА ЈЕ,
ПОСПОЉО
ДЕЈ?
УПЛА-
ШИЛИ
СТЕ
СЕ?

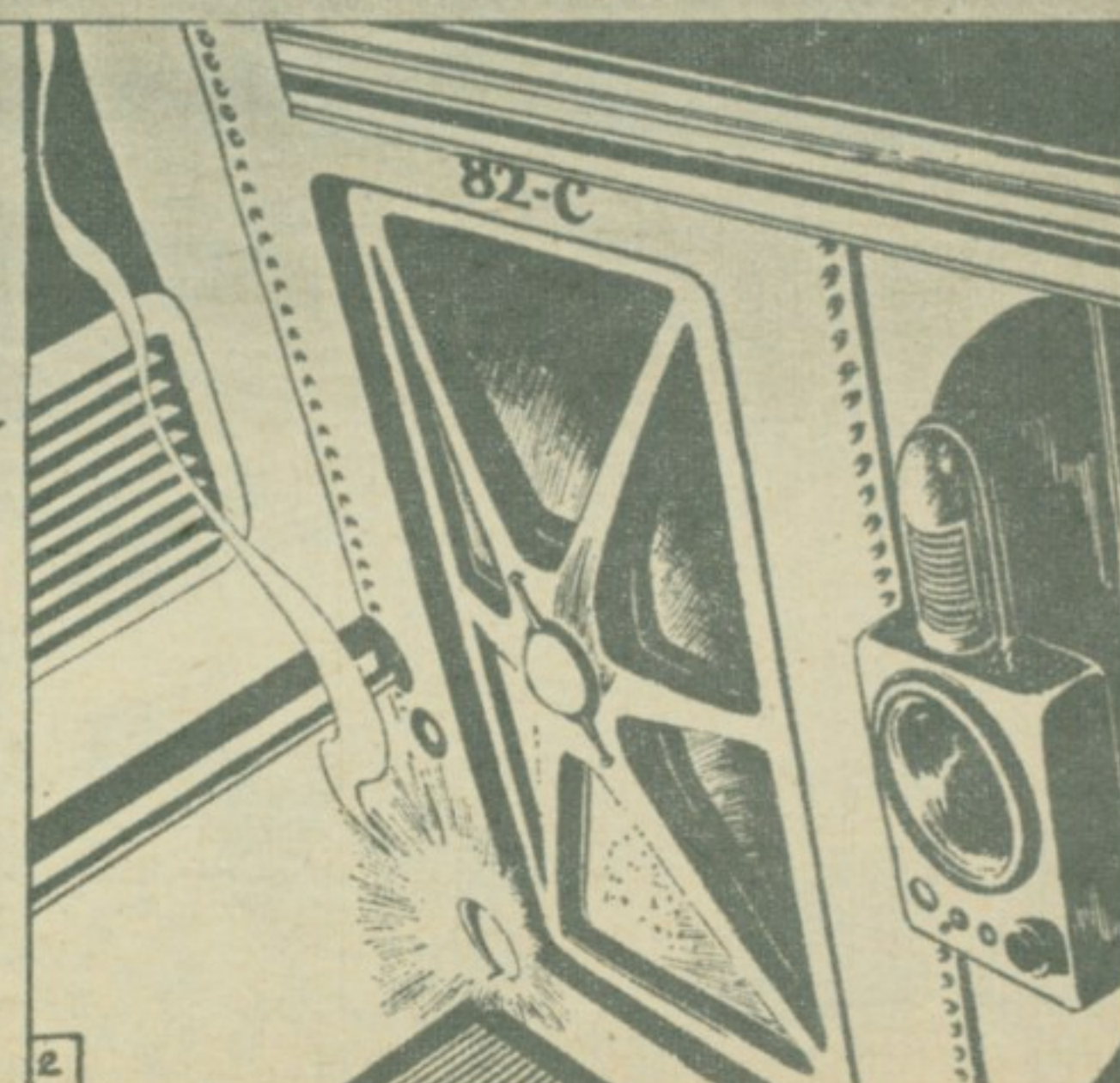
82-С! МОЈ МУЖ
ЈЕ БАШ КРЕНУО ПРЕ-
МА ТОМ ОДЕЉКУ
КАД ЈЕ МЕТЕОР
УДАРИО... ПО КО-
СМИЧКО ОДЕЛО
КОЈЕ ЈЕ ТАМО
ОСТА-
ВИО!

АЛИ КАСНИЈЕ, КАДА СЕ ПОСАДА САТЕЛИТА ВРАТИЛА СВОМ РЕДОВНОМ ПОСЛУ, ИЗ ЗАПЕЧАЋЕНОГ ОДЕЉКА МОГЛО СЕ ЧУТИ ЛАКО БРУЖАЊЕ КАО КАД РАДИ СУПЕРБРЗА БУШИЛИЦА...

ТО ЈЕ НЕПРАВДА,
ШЕЈН! КАД ЈЕ ДОК-
ТОР ДЕЈ СТРАДАО
ТРЕБАЛО ЈЕ ДА
ТИ ПРЕУЗМЕШ
ЊЕГОВО МЕСТО...
ТИ СИ ПРЕД-
РАДНИК... ЗНАШ
СВЕ ПОСЛО-
ВЕ НА
ФАРМИ!

МММ... ПЛОДО-
ВИ У ПОСУДИ
ЗВ ОДЛИЧНО
СЕ РАЗВИЈА-
ЈУ!

ДОКТОРОВА
УДОВИЦА ЈЕ
ОБИЧАН ЛАБО-
РАТОРИЈСКИ
ТИП! УПРОПА-
СТИЋЕ НАМ
ФАРМУ!

УМУКНИ!
ИДЕШ МИ
НА НЕРВЕ!

УПРАВО САМ
ИЗВРШИО ИНС-
ПЕКЦИЈУ УСЕВА...
СВЕ ЈЕ У
РЕДУ!

ПОГЛЕДАЈТЕ,
ШЕЈН! АЛАРМ-
НА СВЕТИЉКА
ИЗ ХИДРОТАНКА
136! НЕШТО ТА-
МО НИЈЕ У
РЕДУ!

ЈУТРОС ЈЕ СВЕ
БИЛО У РЕДУ! ДА
ПОГЛЕДАМО,
УОСТАЛОМ!

ОХХ!
ТА
СВЕТ-
ЛОСТ!!

КО ЈЕ УК-
ЉУЧИО УЛ-
ТРАЉУБИ-
ЧАСТЕ
ЗРАКЕ!
УПРОПА-
СТИЋЕ
БИЉКЕ!

ИСКЉУЧИТЕ ЗРАКЕ...
ПРОСТО СУ ЗАСЛЕП-
ЉУЈУЋИ!

НАШ ПАРАДАЈЗ
ТРЕБА ДА БУДЕ
СОЧАНИ СВАКИ
ПЛОД ВЕЛИКИ КАО
БУНДЕВА... ПОГЛЕ-
ДАЈТЕ ИХ САД...
СМЕЖУРАНИ СУ
И ТВРДИ КАО
КАМЕН!

ЖИЦЕ НА
АУТОМАТСКИМ
МАШИНАМА ПОТПУНО
СУ ДРУГАЧИЈЕ ПОВЕЗА-
НЕ! И КОНТРОЛНЕ ТРАКЕ
ЈЕ НЕКО ПОНОВО ИЗБУШИО!

САБОТАЖА! КАЖЕМ ЈА
ДА ЈЕ ТРЕБАЛО ПОСЛАТИ
ИЗВЕШТАЈ И ТРАЖИТИ
ЧОВЕКА КОЈИ ЋЕ ВО-
ДИТИ ОВУ СТАНИЦУ
КАКО
ТРЕБА!

ГЛУПОСТ,
ШЕЈН!
НИКО
ОД РАД-
НИКА НЕ
МОЖЕ ДА
ИЗМЕНИ
ТРАКЕ
ЗА ПРОГ-
РА-
МИ-
РАЊЕ!

ХОЋЕТЕ ДА КА-
ЖЕТЕ ДА СУ ОВЕ МА-
ШИНЕ САМЕ ПРО-
МЕНИЛЕ СВОЈ
РАД?!!

ЈА ВАМ ПОЧЕО КАЖЕМ
ДА ЈЕ ОВО НЕЧИЈА
САБОТАЖА! АУТОМАТ-
СКЕ МАШИНЕ ПОТПУНО
СУ ИЗМЕНИЛЕ СВОЈ РАД...
ПАРАДАЈЗ НАМ ЈЕ
ПОТПУНО УПРО-
ПАШЋЕН!

А ЈА ПО-
НОВО КА-
ЖЕМ ДА ТРА-
КЕ НИКО НИЈЕ МО-
ГАО ИЗМЕНИ-
ТИ! ЗНАТЕ
И САМИ ДА
СУ ОНЕ У ЗА-
ПЕЧАЉЕНИМ
КОНЗОЛАМА
КОЈЕ НИСУ
ОТВАРА-
НЕ!

ПА...ВИДЕЛИ
СТЕ И САМИ
ОНЕ ЧУДНЕ ПЕР-
БОРАЦИЈЕ...
НИСУ МОГЛЕ
ДА НАСТАНУ
ТЕК ТАКО!

А ЈА НЕ ВЕРУЈЕМ У НАТПРИРОДНЕ
СИЛЕ, ГОСПОЋО ДЕЈ! ОЧИГЛЕДНО ЈЕ
ДА НИСТЕ СПОСОВНИ ДА
РУКОВОДИТЕ КОСМИЧ-
КОМ ФАРМОМ! ПРИЗ-
НАЈТЕ ТО И
ПОВУЦИ-
ТЕ СЕ!

ВИ ТО
МЕНЕ
ОПТУЖУЈЕТЕ
ЗА ОВЕ НЕЗ-
ГОДЕ?

НЕЗГОДЕ? МАШИНЕ СУ ТАКО ИЗ-
МЕЊЕНЕ ДА БИЉКЕ НАПАЈАЈУ
ПОПРЕШНИМ ХЕМИКАЛИЈАМА!
ТО ЈЕ **САБОТАЖА!** ПРЕДАЈТЕ
МЕНИ ФАРМУ... И ЈА ЋУ ОТКРИТИ
КРИВЦА!

ОБАВЕСТИЛА
САМ СВЕМИР-
СКУ КОМИ-
СИЈУ!

...И ДОК МИ НЕ ПОШАЉУ ЗАМЕ-
НУ НАСТАВИЋУ ПОСАО КОЈИ ЈЕ
ПОЧЕО МОЈ МУЖ! ТО ЈЕ МОЈА
ПОСЛЕДЊА РЕЧ,
ШЕЈН!

ЏОНЕ...
ЈА... АХ!

© 1961, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved

УПРАВО
ЈЕ ЈЕО ОВУ
ЈАБУКУ
КАДА СУ
ГА СПОПА-
ЛИ ГРЧЕ-
ВИ!

ПРЕНЕСИМО
ГА БРЗО
У АМБУЛАН-
ТУ!

ИЗВРШИЋУ
АНАЛИЗУ
ЈАБУ-
КЕ!

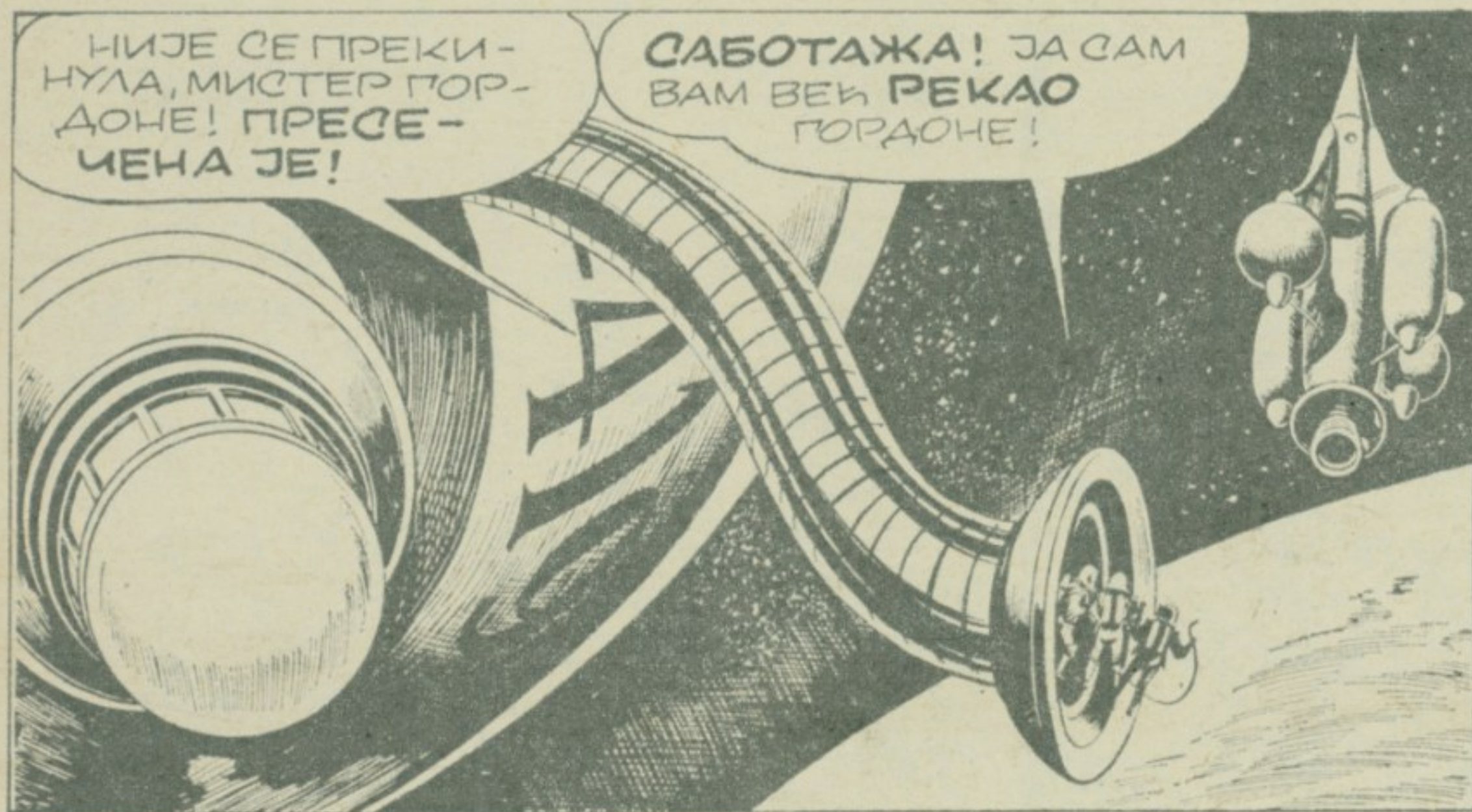
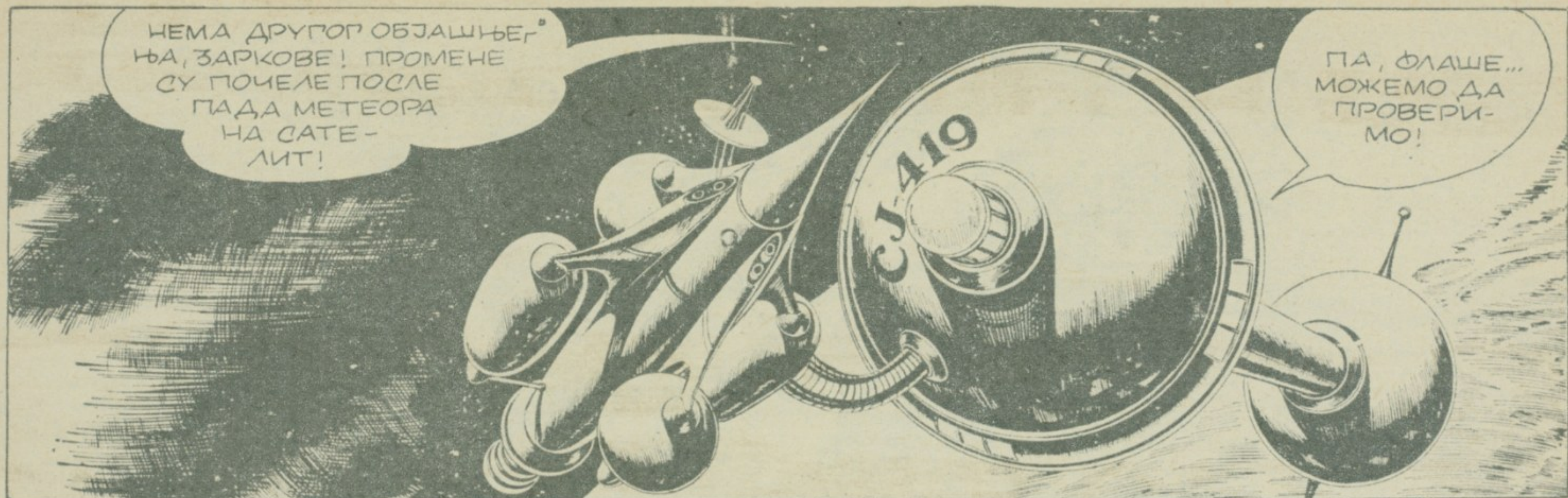
ОТКРИЛА САМ У ЊОЈ
ЈЕДАН ВЕОМА ОТРО-
ВАН АЛКАЛОИД! МО-
РАЋУ ДА ТРАЖИМ
ПОМОЋ!

КРАЈЊЕ
ЈЕ ВРЕМЕ!
МЛАДИЋ
ЈЕ УМРО!
ТО ЈЕ
ОБИЧНО
УБИ-
СТВО!

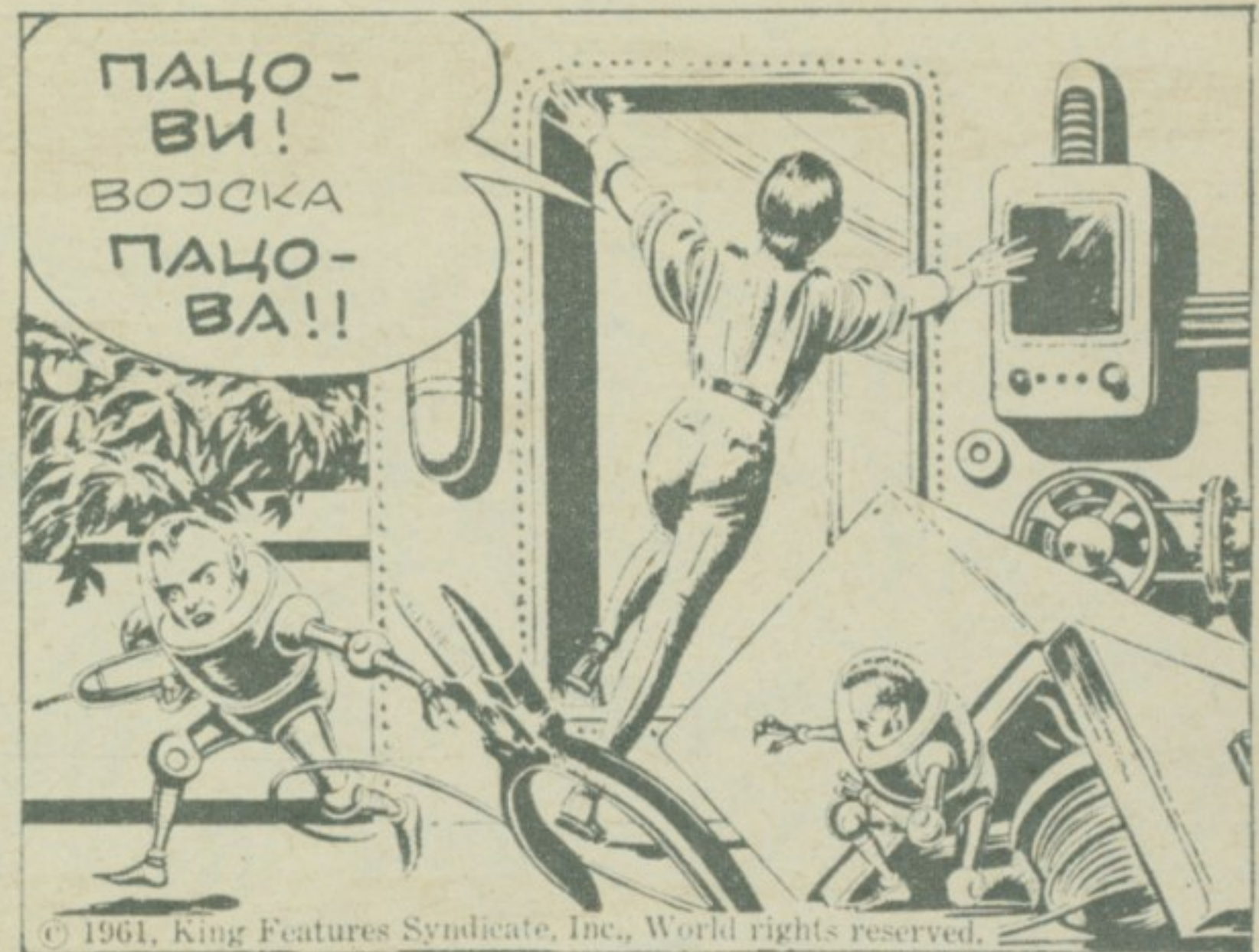
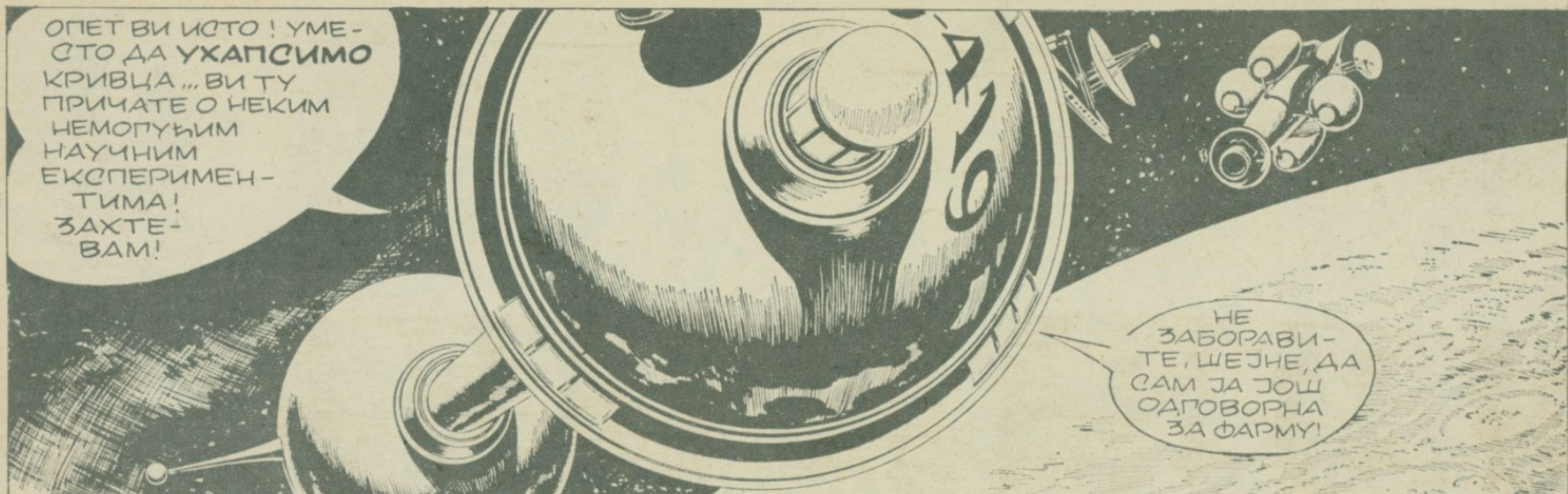

© 1961, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ЗАРКОВЕ, ПОКУШАЋЕ-
МО ДА ОПРАВИМО
АУТОМАТСКЕ УРЕЂАЈЕ!
МОЖДА ЋЕМО МОЋИ
ДА СПАСЕМО
БИЉКЕ!

НИШТА НАМ ДРУГО
НЕ ПРЕОСТАЈЕ!
НАШ БРОД ЈЕ
ОТПЛОВИО У
КОСМОС...

...ТАКО ДА
СМО ОСУЂЕНИ
НА СМРТ ОД
ГЛАДИ...
АКО НЕШТО
САМИ НЕ
УЧИНИ-
МО!

У СВАКОМ
СЛУЧАЈУ
ПАЦОВИ
НИСУ
МОГЛИ ДА
ОВАКО
СПОЈЕ
ЖИЦЕ!

АЛИ... ШТА САМ
ЈА ОНДА
ВИДЕЛА У
ОВОЈ
ОДА-
ЈИ?

ХМ... НЕКО ЈЕ
ОСТАВИО
ОТВОРЕН
ВЕНТИ-
ЛАТОР!

АОООО!

ШТА
ЈЕ,
ФЛАШЕ?

НЕКИ МАЛИ УДАР... ОД
ВЕНТИЛАТОРА! КАО УДАР
СТРУЈЕ... КАД ИЗБИЈЕ КРАТАК
СПОЈ! ЗАПЕКЛО МЕ ЈЕ!

АЛИ ТАЈ
ВЕНТИЛА-
ТОР НИЈЕ
НИ БИО
УКЉУ-
ЧЕН!

ВИДЕЛА САМ
БЛЕСАК! КАО
КАД ОПАЛИ
РЕВОЛВЕР...
МАЛИ
РЕВОЛВЕР!

СЛУШАЈТЕ!
КОРАЦИ
У ВЕНТИ-
ЛАТОРУ!
У СОБИ
НИСУ
БИЛИ
ПАЦОВИ...

...ВЕЋ ЉУДИ!
СИЊУШНИ ЉУДИ!
БИО СИ У ПРАВУ,
ФЛАШЕ! СВЕ НЕ-
ВОЉЕ СУ ПОЧЕ-
ЛЕ ПОСЛЕ
ПАДА МЕ-
ТЕОРИТА!

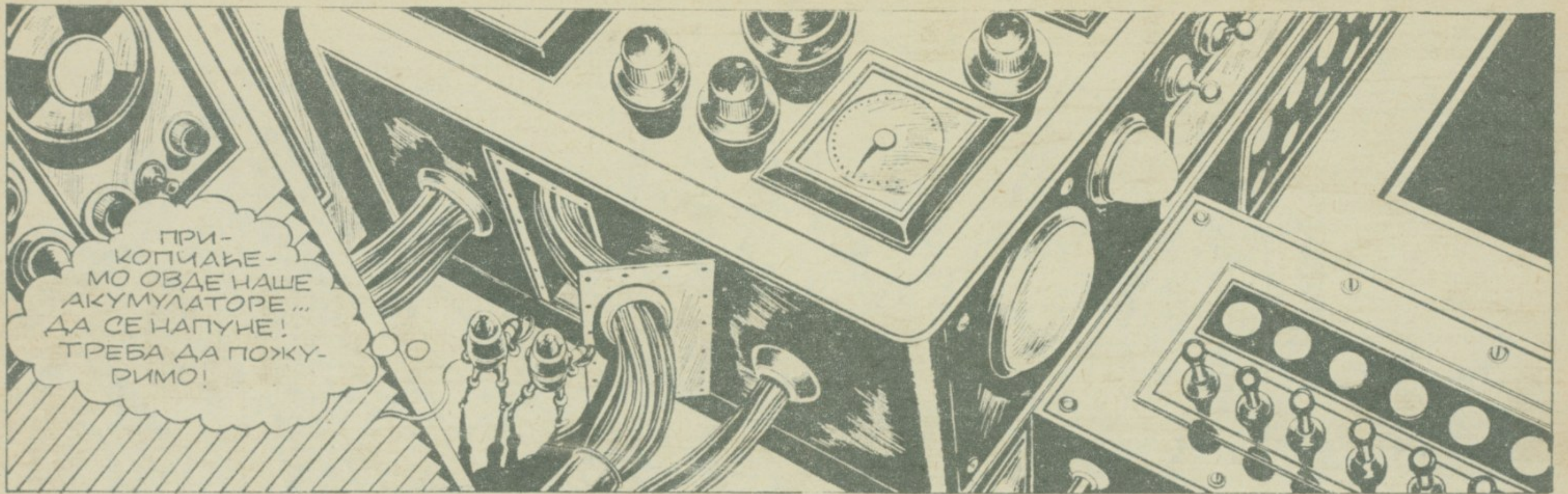
ТО МОРА ДА ЈЕ БИО
КОСМИЧКИ БРОД!
БРЗО У ОДАЈУ У КО-
ЈОЈ ЈЕ ЗАКЉУ-
ЧАН!

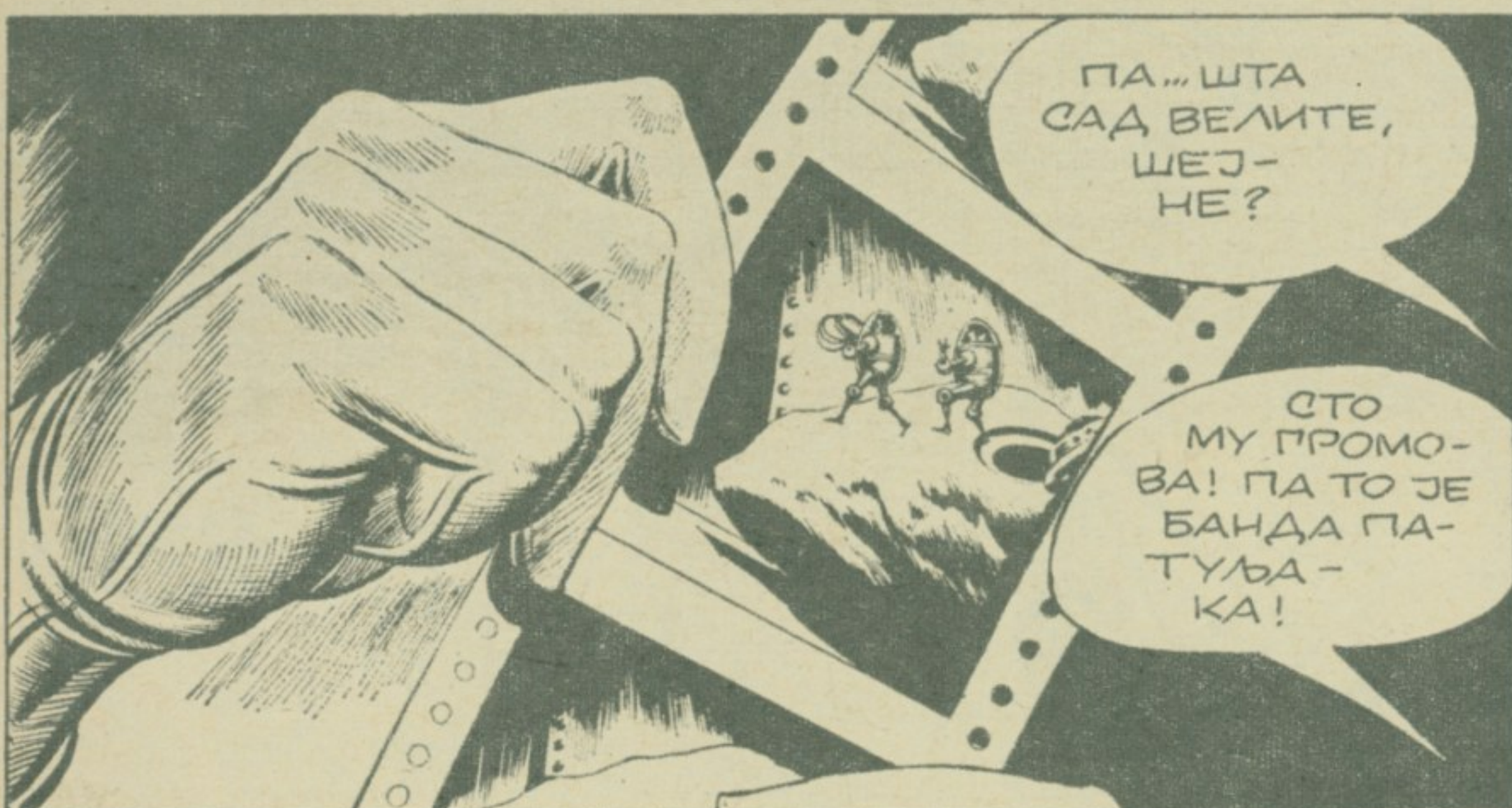
ОВО ЈЕ ГЛАВНА
КОНТРОЛНА ТАБЛА
ЋИНОВА! СВА
СТРУЈА ПРО-
ТИЧЕ КРОЗ
ЊУ!

ТО ЈЕ ДОБРО!
НАШИ УРЕЂАЈИ
СУ СПРЕМ-
НИ!

ПОЖУРИТЕ С ТИМ ТОВАРОМ! МИСЛИМ ДА НАМ ВИШЕ НЕЋЕБИТИ ПОТРЕБНО... ИМАЋЕМО ХРАНЕ СВЕ ДО КРАЈА ПУТОВАЊА!

ОСТАВЕ СУ ПУ-НЕ!

ОДЛИЧНО! САД СПУСТИ КАПАК... ПА ДА КРЕНЕМО!

ПУСТИТЕ МЕ, ГОРДОНЕ! ЗАР ДА ПУСТИМ НЕКАЖЊЕНЕ ТЕ ПРЪАВЕ ПАЦОВЕ!

ПОЛАКО! ЗА ПУЦАЊЕ НИКАД НИЈЕ КАСНО! ПОКУШАЈМО НАЈПРЕ МИРОЉУБИВИМ ПУТЕМ!

МОЖДА ПОСТОЈИ РАЗЛОГ ЗБОГ КОЈЕГ СУ ОТРОВАЛИ НАШЕ БИЉКЕ! МОЖДА...

НЕ ТИЧЕ МЕ СЕ РАЗЛОГ! ЈА САМ ВИДЕО САМО ПОСЛЕДИЦЕ!

ЖАО МИ ЈЕ, МО-МАК! НЕ МОГУТИ ДОЗВОЛИТИ!

ЗАЖАЛИЋЕШ ФЛАШЕ! СРЕДИЋУ И ТЕБЕ... ПОШТО СРЕДИМ ОНЕ ПАТУЉКЕ!

И УПРАВО КАД ЈЕ СИЋУШНИ БРОД КРЕНУО...

ПОГЛЕДАЈТЕ! ЈЕДАН ОД ЦИНОВА!

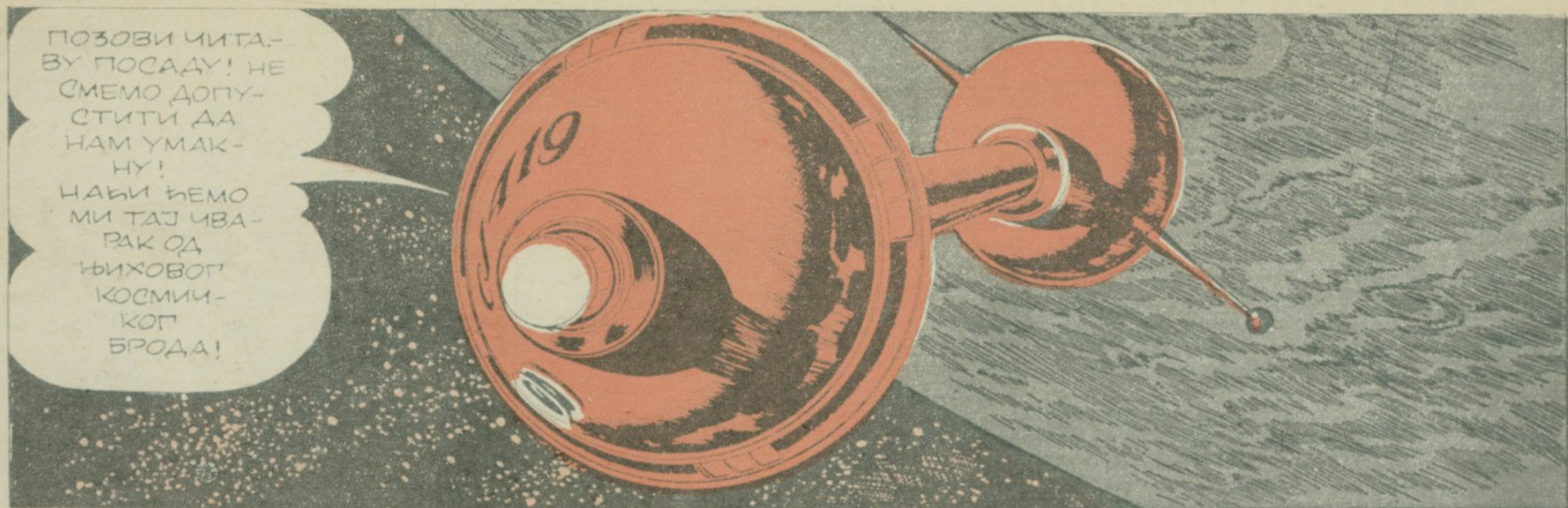
А... ТУ СТЕ! ПРЪАВИ ТРОВАЧИ!

ПРОЛЕТЕЛИ СУ КРАЈ МЕНЕ!

БРЗО! ЗАТВОРИ ХЕРМЕТИЧКИ СВЕ ИЗЛАЗЕ И ОТВОРЕ! НЕ ДОЗВОЛИ ИМ ДА НАПУСТЕ САТЕЛИТ! ПРИРЕДИЋЕМО ЛОВ НА ЊИХ!

ПОЗОВИ ЧИТА-
ВУ ПОСАДУ! НЕ
СМЕМО ДОПУ-
СТИТИ ДА
НАМ УМАК-
НУ!
НАЈИ ЋЕМО
МИ ТАЈ ЧВА-
РАК ОД
ЊИХОВОГ
КОСМИЧ-
КОГ
БРОДА!

...А ОНДА...
РАЗНЕЋЕМО
НА КОМА-
ДЕ И БРОД
И ЊИХ!

НЕ ЗАБОРАВИТЕ КАКВО СУ
НАМ ЗЛО НАНЕЛИ! НИСУ НИ ПО-
КУШАЛИ ДА СЕ С НАМА
ПРИЈАТЕЉ-
СКИ
СПОРАЗУМЕЈУ!

...ПУЦАЈТЕ НЕ
ПОСТАВЉАЈУЋИ
ПИТАЊА!

ШЕЈН ЈЕ ПОТПУНО
ПОМАХНИТАО А ЗАПАЛИО
ЈЕ И ОСТАЛЕ! ЧУЈТЕ,
ДА НЕМАТЕ ТЕЛЕПАТ-
СКИ ПРИЛАГОЂИ-
ВАЧ ЗА
ЈЕЗИКЕ!

ИМАМО,
ФЛАШЕ!
А ЗАШТО?

МОЖДА БИХ МОГАО ДА С
ЊИМА УСПОСТАВИМ ВЕЗУ!
МОЖДА СУ ОНИ МИРОЉУ-
БИВИ... УПЛАШЕНИ ОД
НАШЕ ВИСИНЕ!

ЗА
ТО
ВРЕ-
МЕ...

ВОЂО, УХВАТИ-
ЛИ СМО МИ-
СЛИ ЦИНОВА...
НУДЕ НАМ МИР...
МОЛЕ ЗА ОД-
ГОВОР...

ЗАР
ЈЕ МОГУ-
ЋЕ ДА СМО
ПОПРЕШИ-
ЛИ?
ЗАР СУ И
ОНИ ЦИ-
ВИЛИЗО-
ВАНИ?

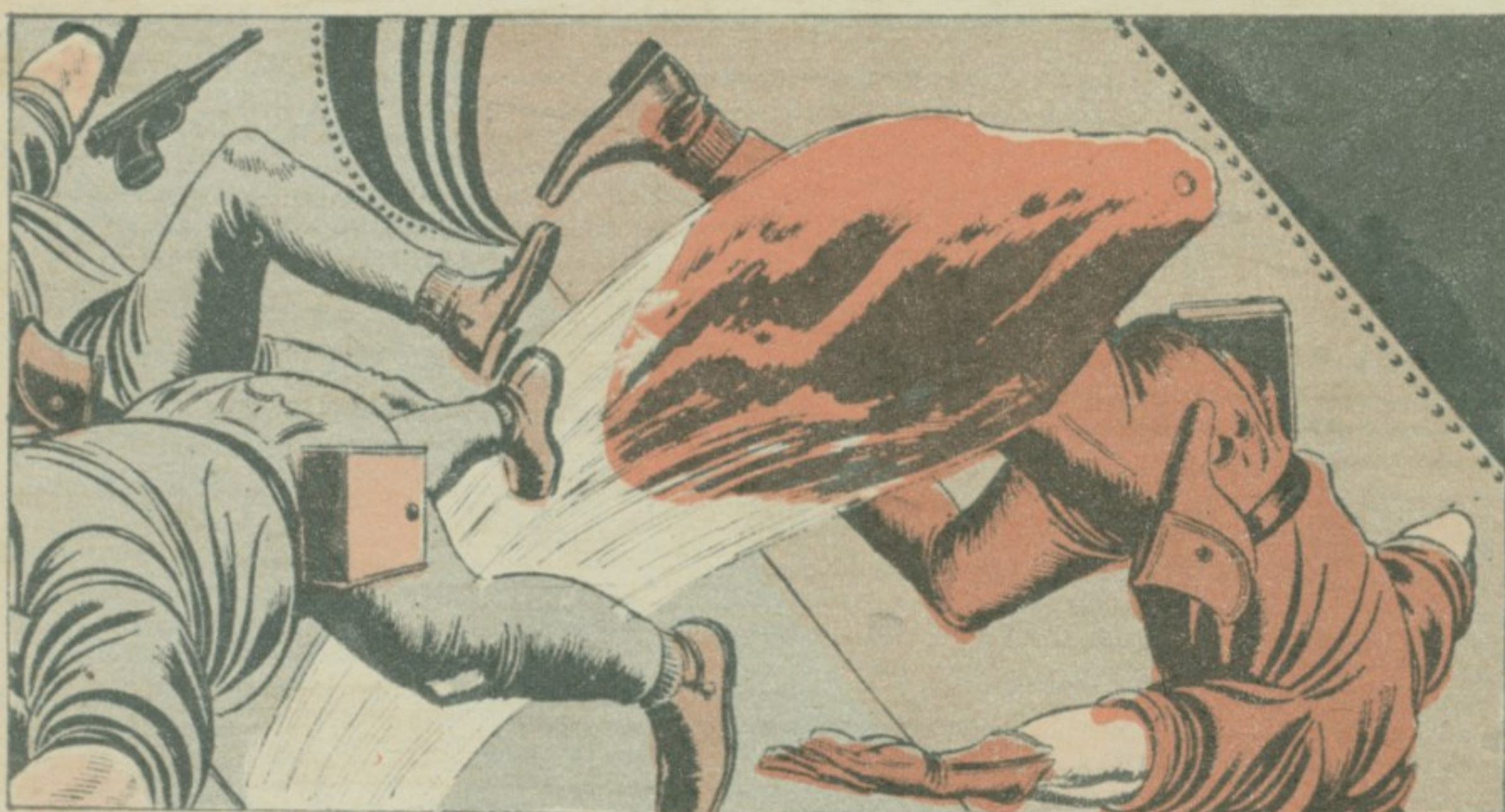

ЕНО ГА, МОМЦИ! ПРЕТ-
ВОРИТЕ ГА У
ПРАХ И ПЕПЕО!

И ДОК
ЈЕ ФЛАШ
ПОКУШАВАО
ДА
УСПОСТА-
ВИ ВЕЗУ
С НЕОБИЧ-
НИМ
БИЊИМА,
ШЕЈН
ЈЕ
НА
СВОЈУ
РУКУ
ПРЕДУЗЕО
НА-
ПАД...

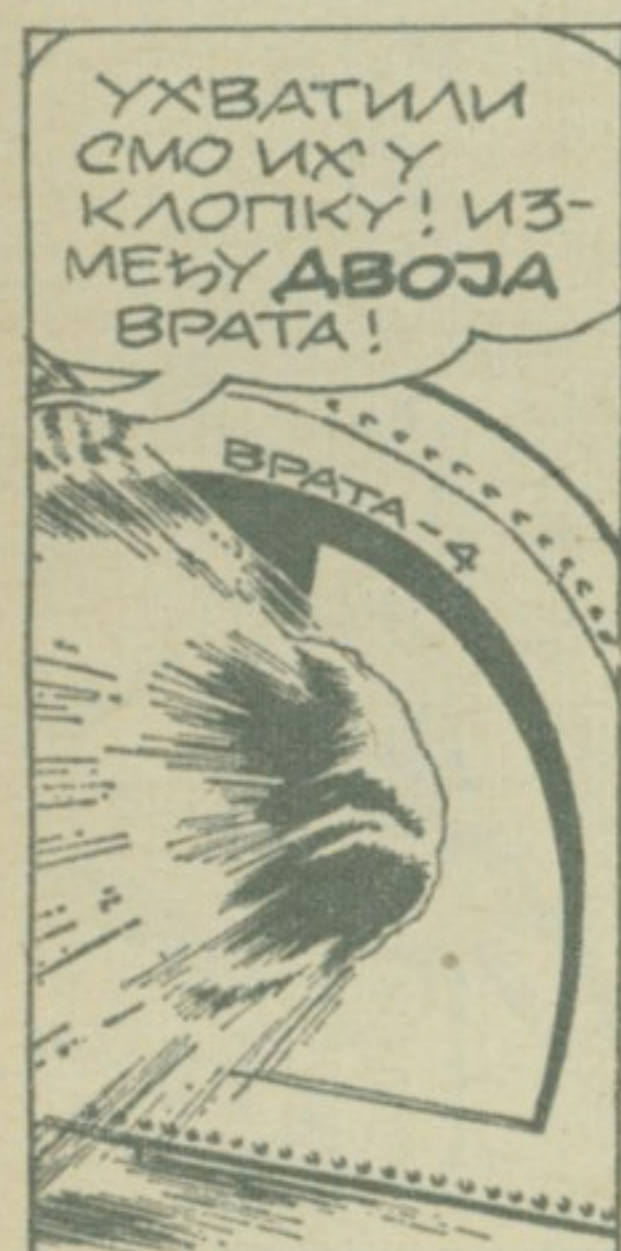

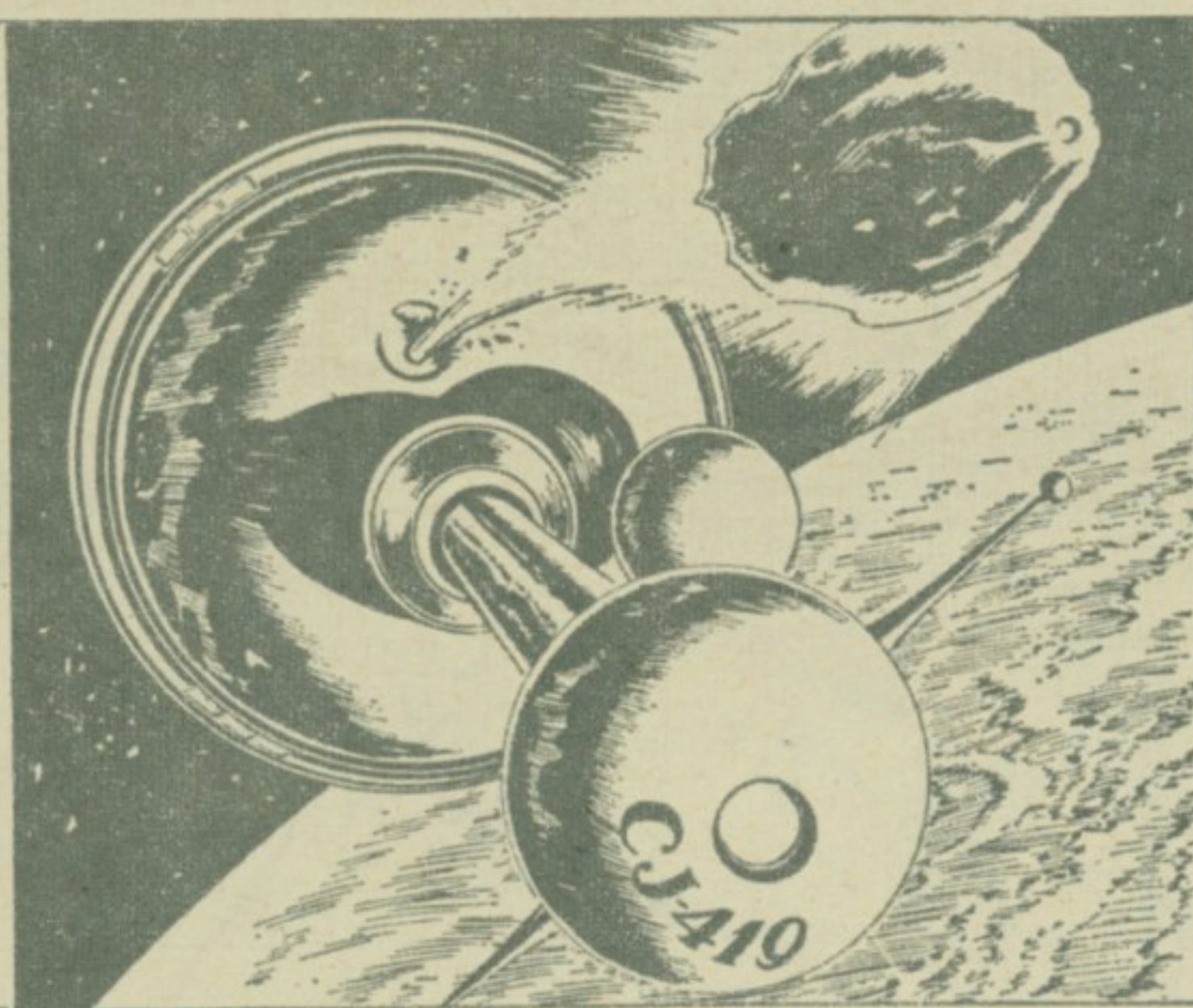
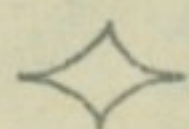
ЧУЈЕТЕ ЛИ!
ЗАТВОРИТЕ!
СВИ СТЕ ВИ
ИДИОТИ
И КУКАВИ-
ЦЕ!

ВРАТА

УХВАТИЛИ
СМО ИХ У
КЛОПКУ! ИЗ-
МЕЊУ ДВОЈА
ВРАТА!

НА
ПУТУ
СИЊУШ-
НОГ
БРОДА
НАШЛА
СУ СЕ
СПОЉНА
ВРАТА
САТЕ-
ЛИТА-
ФАРМЕ!
АЛИ...

ФЛАШЕ! УСПЕЛИ
СУ! ПРОБИЛИ СУ СЕ
КРОЗ ОМОТАЧ
НАШЕГ САТЕЛИТА!

ДРА-
ГО
МИ
ЈЕ!

ПОБРИНИТЕ СЕ ДА СЕ
ОТВОР У ОМОТАЧУ ОДМАХ
ПОПРАВИ! ВРИО СТЕ БРЗИ
КАД ТРЕБА ПУЦАТИ...
ПОКАЖИТЕ СЕ ТАКВИ
И НА РАДУ,
ШЕЈ-
НЕ!

ПРОКЛЕТЕ УБИЦЕ! ЈОШ
ТРЕБА ДА РАДИМ ЗА
ЊИМА! А ОНИ СУ ПО-
КУШАЛИ ДА НАС ОТ-
РУЈУ!

НЕ НАМЕРНО! ИМАЛИ СУ КВАР
НА БРОДУ И ПРОСТО СУ УДАРИЛИ О
НАС... ВЕРОВАТНО СУ ИСТОВРЕМЕНО
ОСТАЛИ БЕЗ ХРАНЕ! ВИДЕЛИ СУ ДА
МИ УЗГАЈАМО БИЉКЕ КОЈЕ СУ... ЗБОГ
ДРУГАЧИЈЕГ ХЕМИЈСКОГ САСТАВА...

...ЗА ЊИХ БИЛЕ ОТРОВНЕ!
ПОТПУНО ЈЕ СХВАТЉИВО ШТО
СУ ДА БИ ПРЕЖИВЕЛИ, ПРОМЕ-
НИЛИ ХЕМИЈСКИ САСТАВ У ПО-
СУДАМА У КОЈИМА БИЉКЕ РАСТУ!

А ЗА НАС
ИХ НИЈЕ БИЛО
БРИГА! ЖАО
МИ ЈЕ ШТО ИХ
СЕ НИСАМ
ДОКО-
ПАО!

НЕКА ТИ БУДЕ,
ШЕЈНЕ!
А САД, НА ПОСАО!
БИЉКЕ СЕ ЈОШ
МОГУ СПАС-
ТИ!

А С ЊИ-
МА
И ВАШ
РАД
НА
ФАРМИ,
МА-
РА!

ПРЕДЛАЖЕМ ДА
ШЕЈНА ПОВУКУ СА
КОСМИЧКЕ ФАРМЕ...
ЗАУВЕК!

КРАЈ

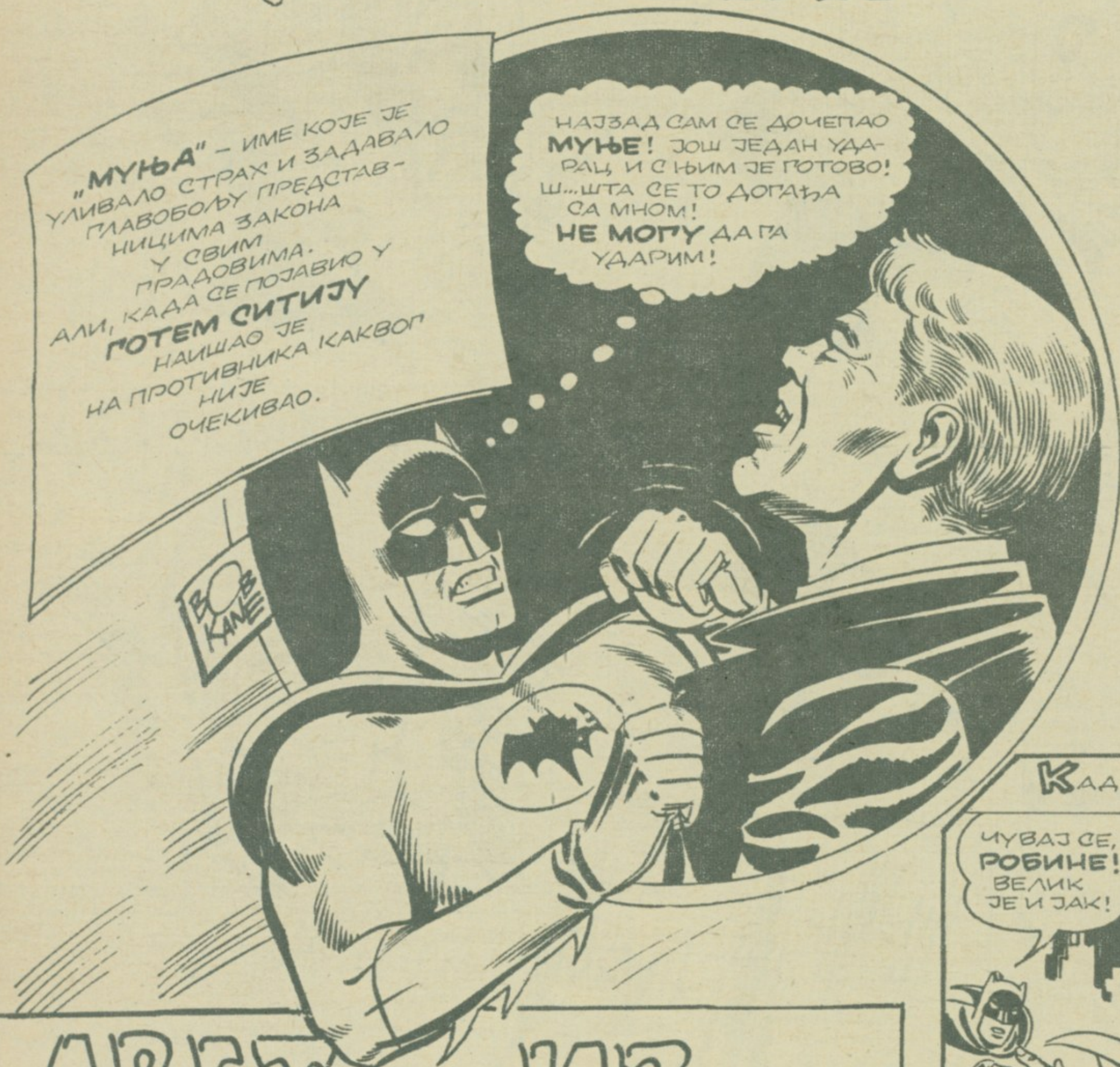

БЕТМЕН И РОБИН

"МУЊА" - ИМЕ КОЈЕ ЈЕ
УЛИВАЛО СТРАХ И ЗАДАВАЛО
ГЛАВОБОЉУ ПРЕДСТАВ-
НИЦИМА ЗАКОНА
У СВИМ
ГРАДОВИМА.
АЛИ, КАДА СЕ ПОЈАВИО У
ПОТЕМ СИТИЗУ
НАИШАО ЈЕ
НА ПРОТИВНИКА КАКВОГ
НИЈЕ
ОЧЕКИВАО.

НАЈЗАД САМ СЕ ДОЧЕПАО
МУЊЕ! ЈОШ ЈЕДАН УДА-
РАЦ, И С ЊИМ ЈЕ ГОТОВО!
Ш...ШТА СЕ ТО ДОГАЂА
СА МНОМ!
**НЕ МОГУ ДА ГА
УДАРИМ!**

АВЕТ ИЗ ДЕТИЊСТВА

КРОЗ МРАЧНЕ, ТИХЕ
УЛИЦЕ ЈУРИЛО ЈЕ
НЕОБИЧНО
СУПЕР-
БРЗО
ВОЗИЛО...

**БЕТМЕ-
НЕ,**
НЕКО СЕ
СПУШТА
НИЗ ОНУ
ЗПРАДУ!

ВИДИМ
ГА!
НАПРЕД,
РОБИНЕ!

КАД СУ БЕТМЕН И РОБИН ПРИШ-
ЛИ ПРОВАЛНИКУ...

ЧУВАЈ СЕ,
РОБИНЕ!
ВЕЛИК
ЈЕ И ЈАК!

УХВАТИЛИ
СМО ТЕ НА
ДЕЛУ! БАЦИ
ТУ ТОРБУ!

БАЦИЋУ
ЈЕ!

... ЈЕДНОМ, ПА ЈОШ
ЈЕДНОМ...

ДУМ

ООО...
ААХ!

БЕТМЕН ЈЕ ПРИЛЕТЕО
И ЊЕГОВА ЧЕЛИЧНА
ПЕСНИЦА ПОГОДИЛА
ЈЕ ПРОВАЛНИКА...

С **РОБИНОМ** ТИ ЈЕ
БИЛО ЛАКО... ЈОШ ЈЕ
ДЕЧАК...

...АЛИ САМО ДА
БИХ **ТЕБЕ**
ЗВЕКНУО!

ААХ!

Али, када се месец померио иза облака...

То лице?! Зар од свих ђуди на свету баш он?!?

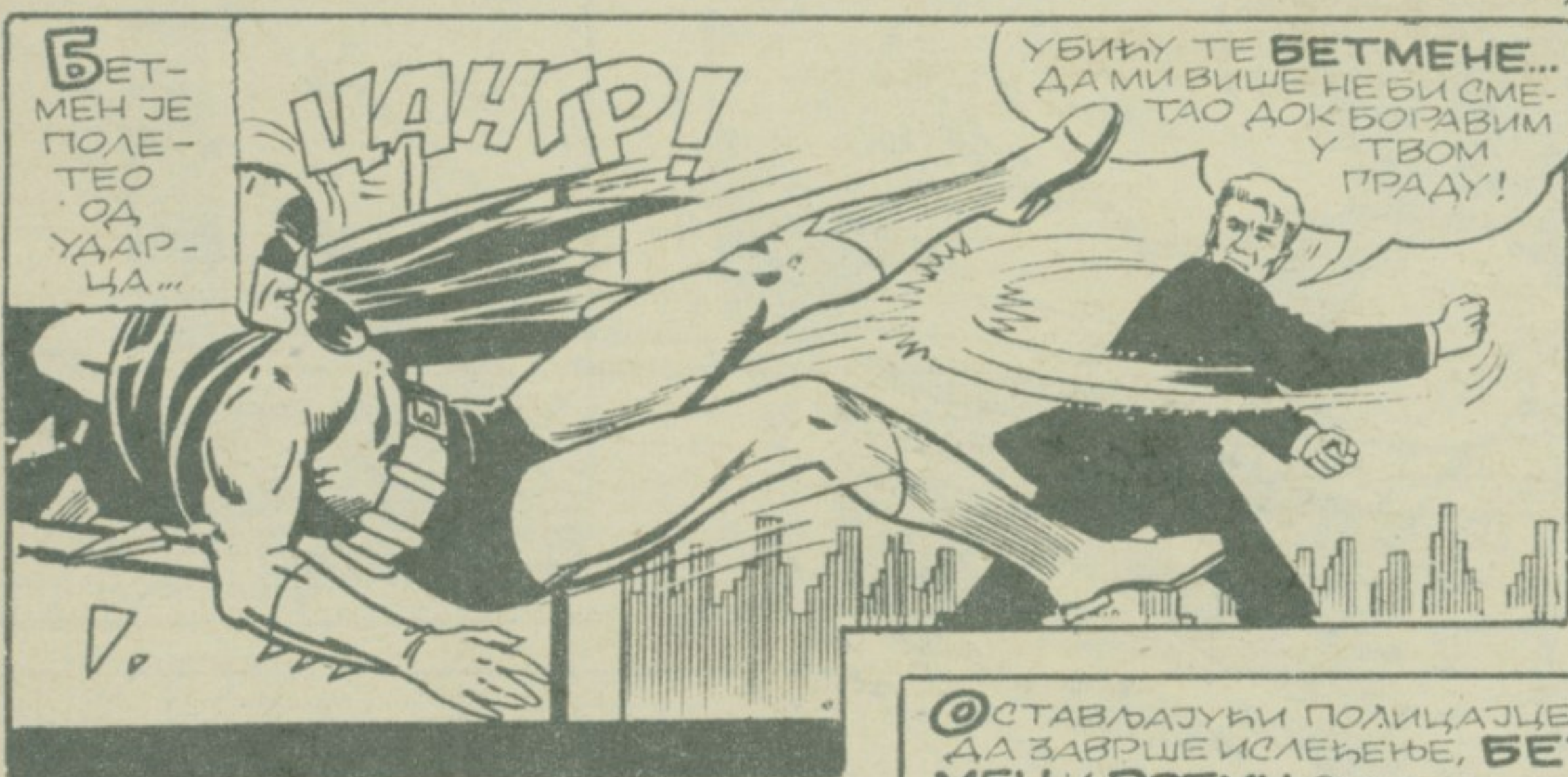

пропустио си воз, БЕТМЕНЕ! могао си да ме обориш... али, био си сувише спор! умало ниси ухватио муњу!

МУЊУ?!

Чуо си о мени, а? сад је пре-касно... ја сам на потезу!

БЕТМЕН ЈЕ ПОЛЕТЕО ОД УДАРЦА...

ЦАКР!

УБИЊУ ТЕ БЕТМЕНЕ... да ми више не би сметао док боравим у твојој граду!

Али, пре него што је муња успео да оствари своју претњу...

Алармни уређај... мора да се активирао кад се раз-био излоп! морам да се чистим... пажкани само што нису стигли!

Ускоро...

Били сте у праву, БЕТМЕНЕ! опљачкан је јувелир на десетом спрату!

Како се осећаш, РОБИНЕ?

Добро!

Остављајући полицајце да заврше истражујење, БЕТМЕН и РОБИН су кренули...

МУЊА? није ли то бандаит који прави „ЛЕТЕЊЕ“ посете појединим градовима... у којима не остаје више од 48 часова...

АХА!

Био сам тада десетогодишњи дечак... мали и жгљав! у исти разред је ишао и БАРТ ЛАМБЕРТ, две године старији од мене, развијен и јак! не знам због чега је он...

У пећини, дубоко испод куће Бруда вежња у потем ситију...

кажеш да си га имао у шакама... али да просто ниси могао да га удариш?! чак и сад тешко подижеш руке! не разумем...

Није ни чудо...

...то је нешто у вези с мојим детињством! никад ти то нисам причао... нити иком другом... у ствари, трудио сам се да потпуно заборавим...

Никад га ни-сам чуо да овако говори!

"...ИЗАБРАО ЗА СВОЈУ СТАЛНУ ЖРТВУ БАШ МЕНЕ..."

ШТА ЈЕ БРУС?
НЕ ДРЖЕ
ТЕ ТВОЈЕ
ШТРКЛАС-
ТЕ НОГЕ?

ХА!
ХА!

"СТРАХОВИТО САМ ГА СЕ БОЈАО
А ИПАК САМ ПОКУШАВАО ДА МУ
СЕ ОДУПРЕМ..."

ЗАР МИСЛИШ
ДА МОЖЕШ ДА СЕ
СА МНОМ ТУЧЕШ?!
ТИ ЖГОЉАВ-
КО!

ХА!
ПОКАЖИ
МУ,
БАРТЕ!

"ИСМЕВАО МЕ ЈЕ И ТУКАО ГДЕ ГОД
БИ МЕ ВИДЕО..."

ПА ДА... ТИ
УМЕШ САМО ДА
СЛИНИШ! ТРЕБАЛО
БИ ДА ТИ ТВОЈА
МАМИЦА ПРИПА-
ШЕ КЕЦЕЉУ!

"МРЗЕО САМ ГА ВИШЕ НО ИКОГ
НА СВЕТУ! НИ У СНУ НИСАМ
МОГАО ДА ГА СЕ ОСЛОБОДИМ..."

ХЕЈ! ИСПУ-
СТИО СИ
КЊИГЕ!
ХА! ХА!

АХ!

"ТО ЈЕ ИПАК ИМАЛО ЈЕДНУ ДОБРУ
СТРАНУ. ДА БИХ ОЈАЧАО ПОЧЕО
САМ УПОРНО ДА ВЕЖБАМ..."

ТРИДЕСЕТ... ТРИДЕСЕТ
ЈЕДАН... ХУ... ДВА ДИЗАЊА
ВИШЕ НЕГО ЈУМЕ! СУТ-
РА ЋУ ПОКУШАТИ
ТРИДЕ-
СЕТ ПЕТ
ПУТА...

"ПОСЛЕ НЕКОЛИКО ГОДИНА ПОЧЕО
САМ ДА РАСТЕМ КАО ВРБА ИЗ ВОДЕ. И
ДАЉЕ САМ ВЕЖБАО. АЛИ, У ТО ВРЕМЕ..."

ЛАМБЕРТ СЕ ОДСЕЛИО
ИЗ ГРАДА... САД КАД БИХ
МОГАО ДА СЕ С ЊИМ УХ-
ВАТИМ УКО-
ШТАЦ!

НИКАД
НЕЋУ
ЗНАТИ ДА
ЛИ БИХ МО-
ГАО И ДА ГА
ПОБЕДИМ!

НИКАД ГА ВИШЕ НИСАМ
ВИДЕО ДО СИНОЋ! ГОДИНЕ
СУ ПРОШЛЕ... АЛИ, САМ ГА
ОДМАХ ПРЕПОЗНАО! **БАРТ
ЛАМБЕРТ ЈЕ МУЊА!**

И ПОГЛЕД НА
ЊЕГОВО ЛИЦЕ
ПОТПУНО МЕ ЈЕ
ПАРАЛИЗОВАО!

СИГУРАН
СИ ДА ЈЕ
ТО ОН?

САСВИМ! ТО
ЛИЦЕ МЕ ЈЕ УВЕК
ПРОГОНИЛО!

ЗНАЧИ, ПРО-
ПУСТИО СИ
ПРИЛИКУ ДА
С ЊИМ ИЗРАВ-
НАШ РАЧУНЕ...
И ИСТОВРЕМЕ-
НО УХВАТИШ
МУЊУ!

МОЖДА И
НИСАМ! ИМАМ
ИДЕЈУ...

КАО ШТО ЈА НИСАМ ЗАБОРАВИО
ЊЕГА... СИГУРАН САМ ДА И ОН НИЈЕ
ЗАБОРАВИО **БРУСА ВЕЈНА!**
МОРА ДА ЈЕ ЧУО ДА САМ ПО-
СТАО МИЛИОНЕР И ДА ЖИ-
ВИМ У ПОТЕМ СИТИЈУ!
КЛАДИМ СЕ ДА ЊЕ ПОКУ-
ШАТИ ДА МЕ ОПЉАЧКА!

СХВАТАМ
ТЕ,
БРУС!

МИСЛИШ ДА НЕЋЕ
ОДОЛЕТИ ЖЕЉИ
ДА СЕ ЈОШ ЈЕД-
НОМ ПОИГРА
СА СТАРОМ ЖРТ-
ВОМ... И ЗАТО
ЋЕ ПОКУША-
ТИ ДА ТЕ
ОПЉАЧКА!

ТАЧ-
НО!
ОН НЕ
ЗНА ДА
САМ ЈА
ПОСТАО
БЕТМЕН
И ДА ЋУ ГА
ДОЧЕКАТИ
**СПРЕ-
МАН!**

ИДУЋЕНОКИ, КАД СУ
СВЕ ПРИПРЕМЕ БИЛЕ ИЗ-
ВРШЕНЕ...

ПРОШЛОГ МЕСЕЦА ЛИ-
СТОВИ СУ НАВЕЛИКО
ПИСАЛИ ДА САМ КУПИО
ОВУ СЛИКУ ОД **БОРОА**
И ПЛАТИО ЈЕ ПОЛА
МИЛИОНА ДОЛАРА!
ЛАМБЕРТ НЕЋЕ ОДОЛЕ-
ТИ... И ЗАПАМТИ, **РО-**
БИНЕ, АКО СЕ ПОЈАВИ,
ТИ НИ ПРЕТ ДА НИСИ
СТАВИО НА ЊЕГА!

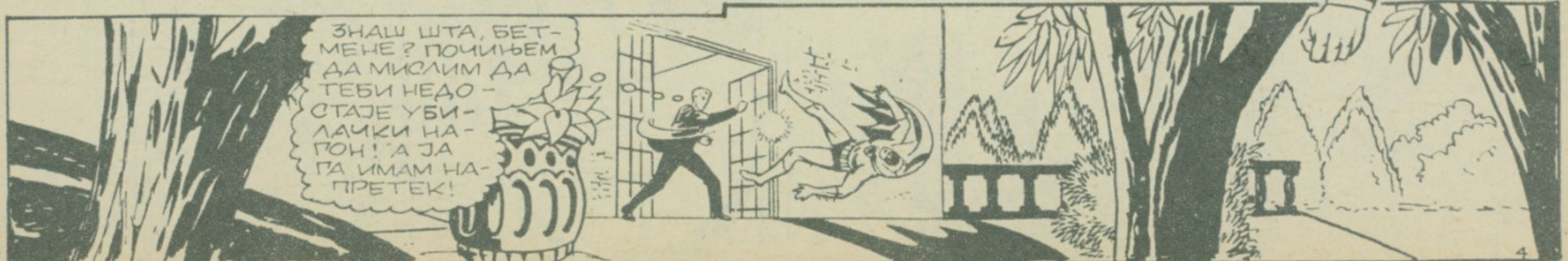
ОВО ТРЕБА
ДА БУДЕ
ОБРАЧУН САМО
ИЗМЕЂУ
ЊЕГА И
МЕНЕ!

ПОСЛЕ ДВА ЧАСА...

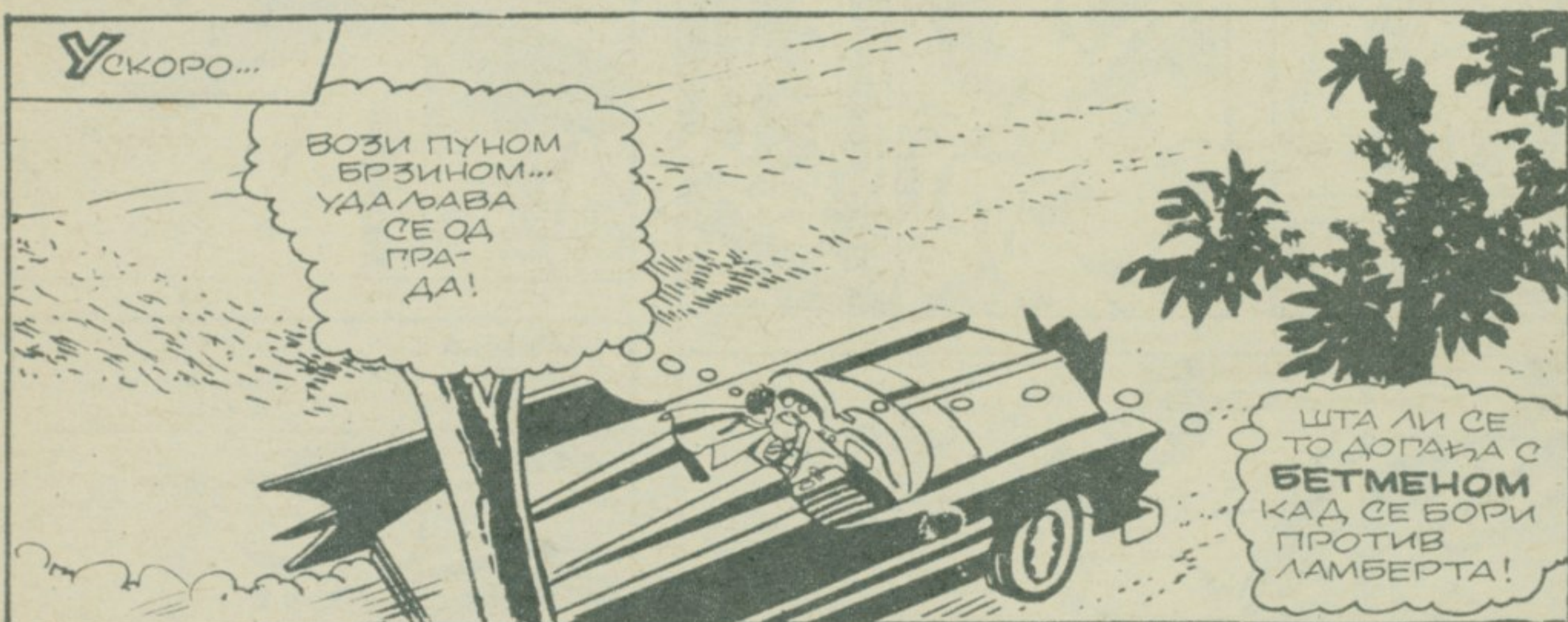
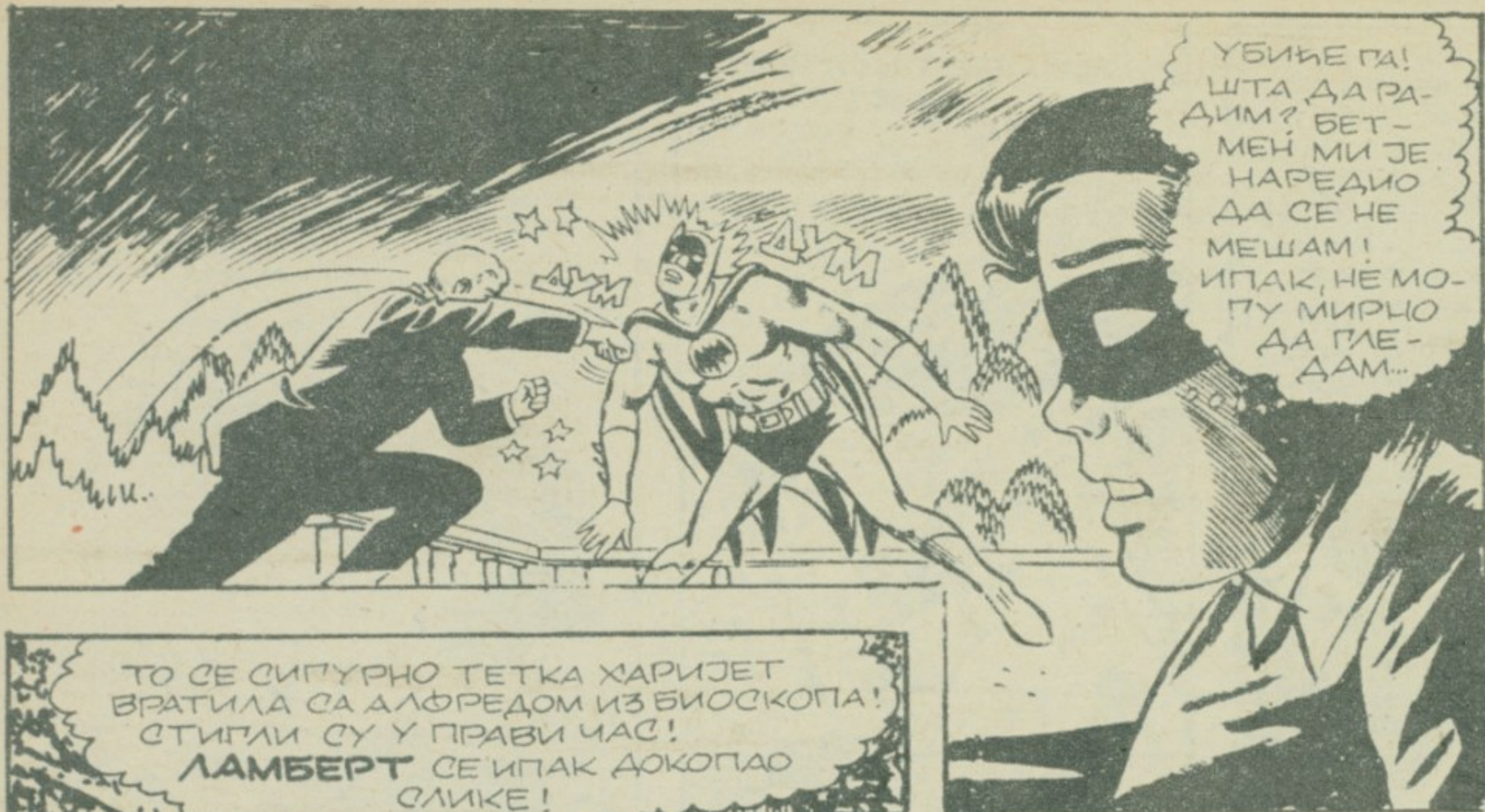
НЕКО ЈЕ НА
БАШТЕНСКИМ
ВРАТИМА!

ТО ЈЕ
ОН!

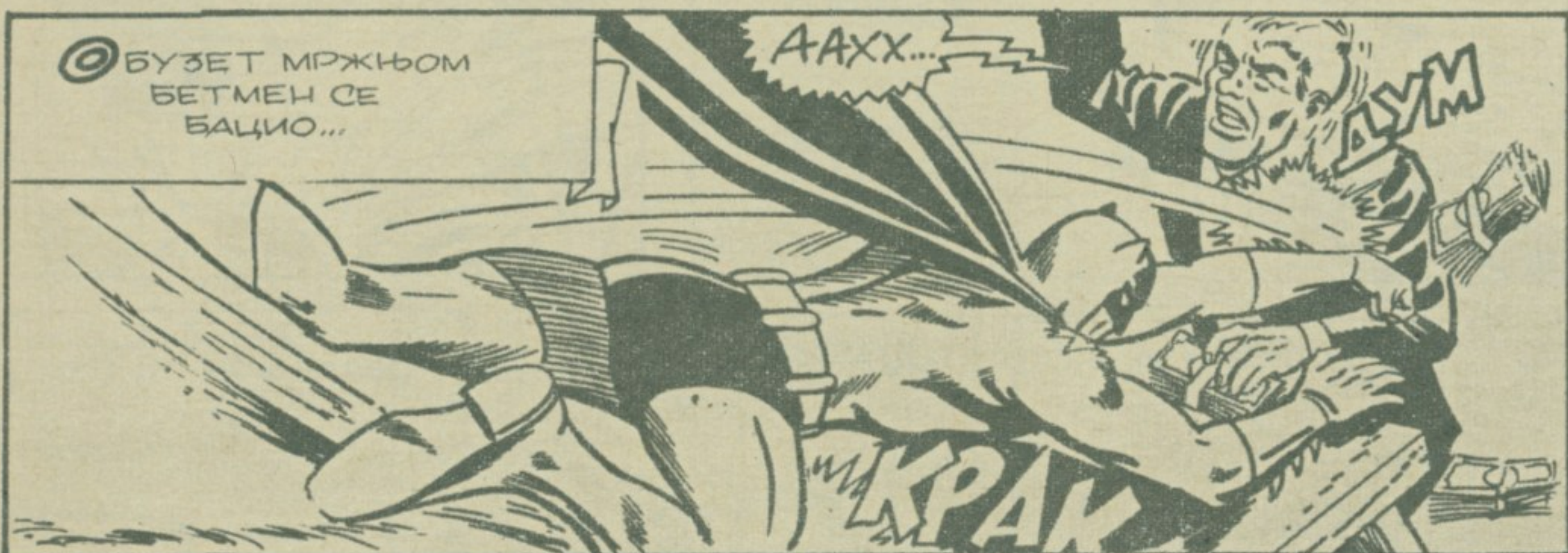

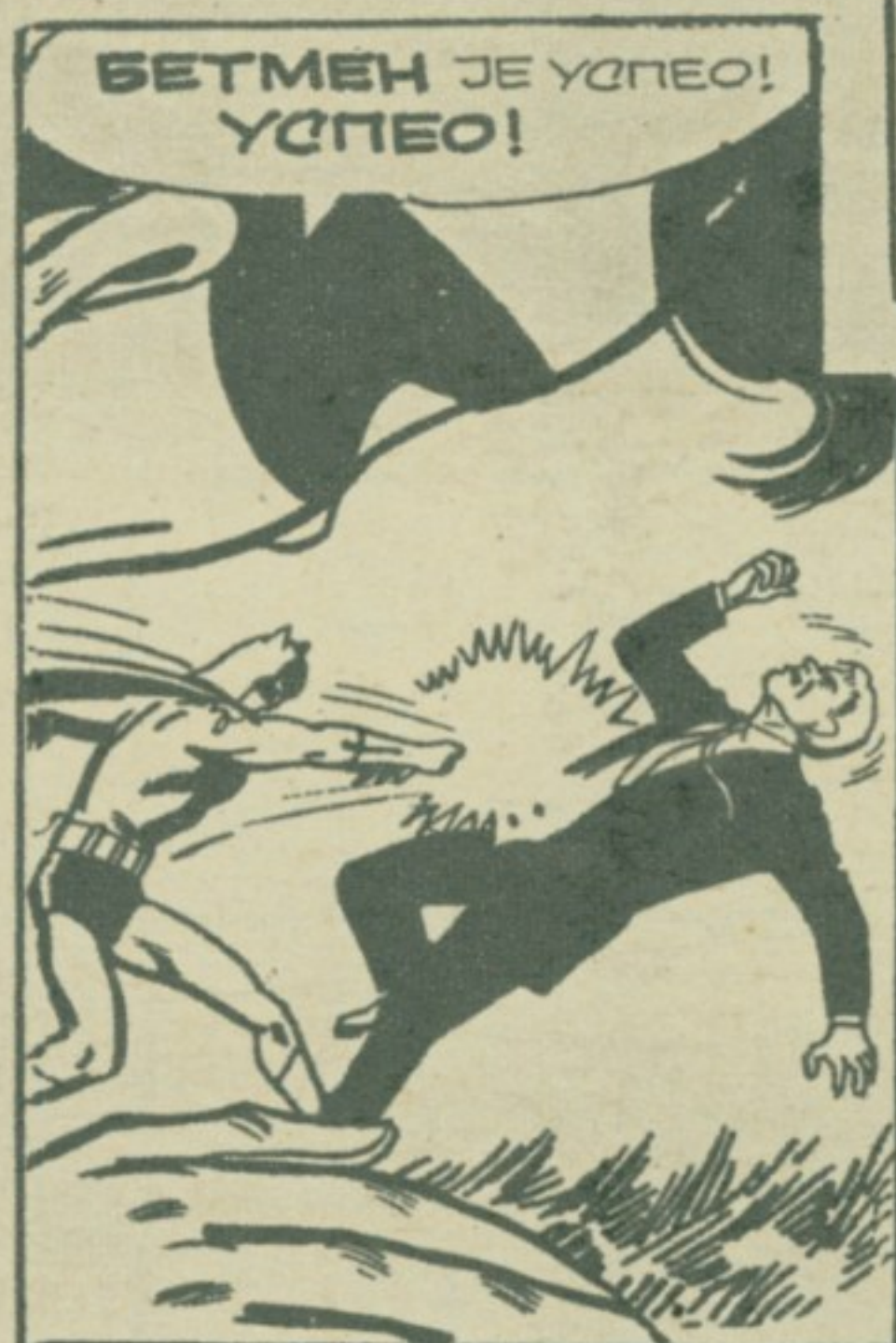

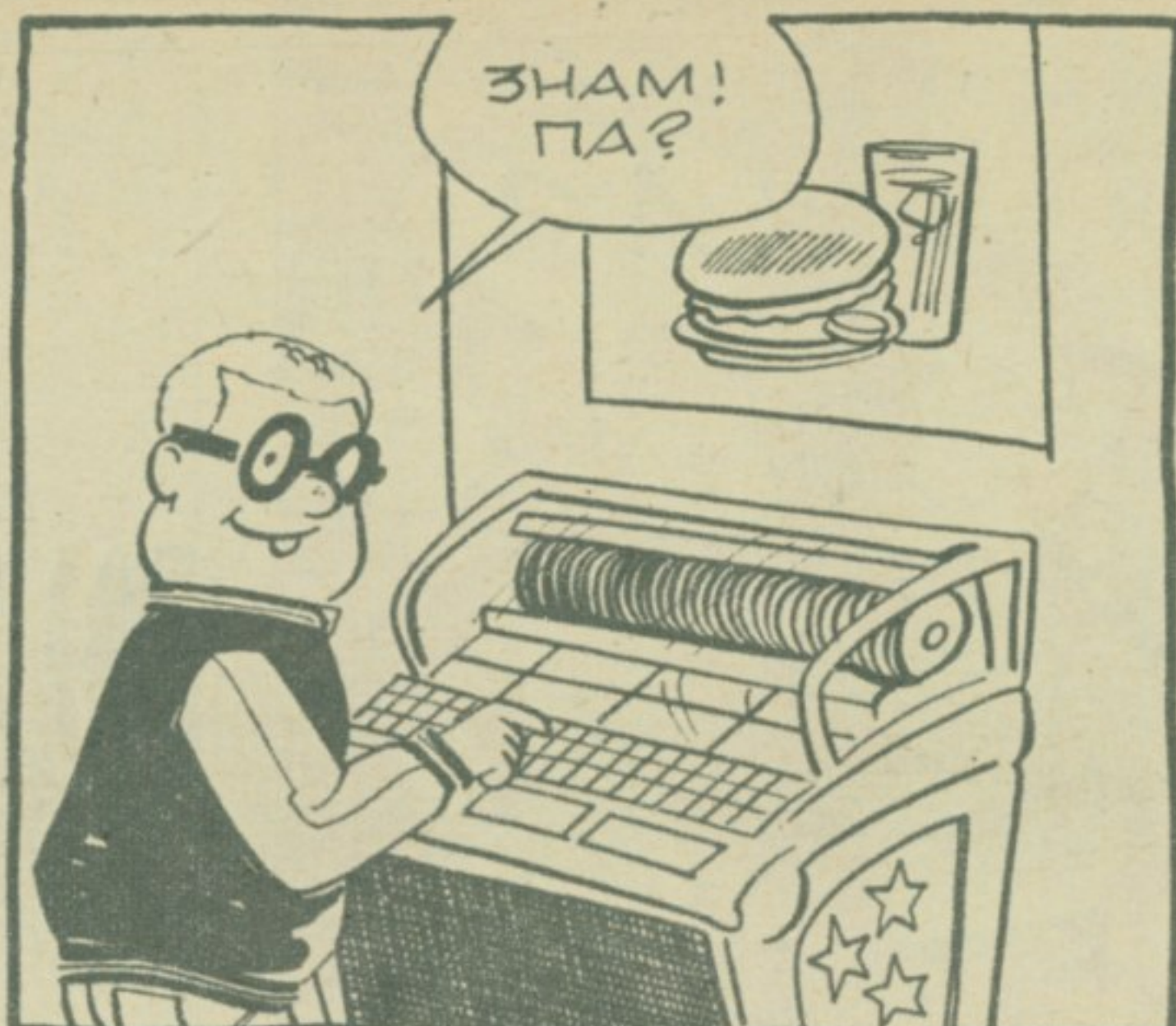

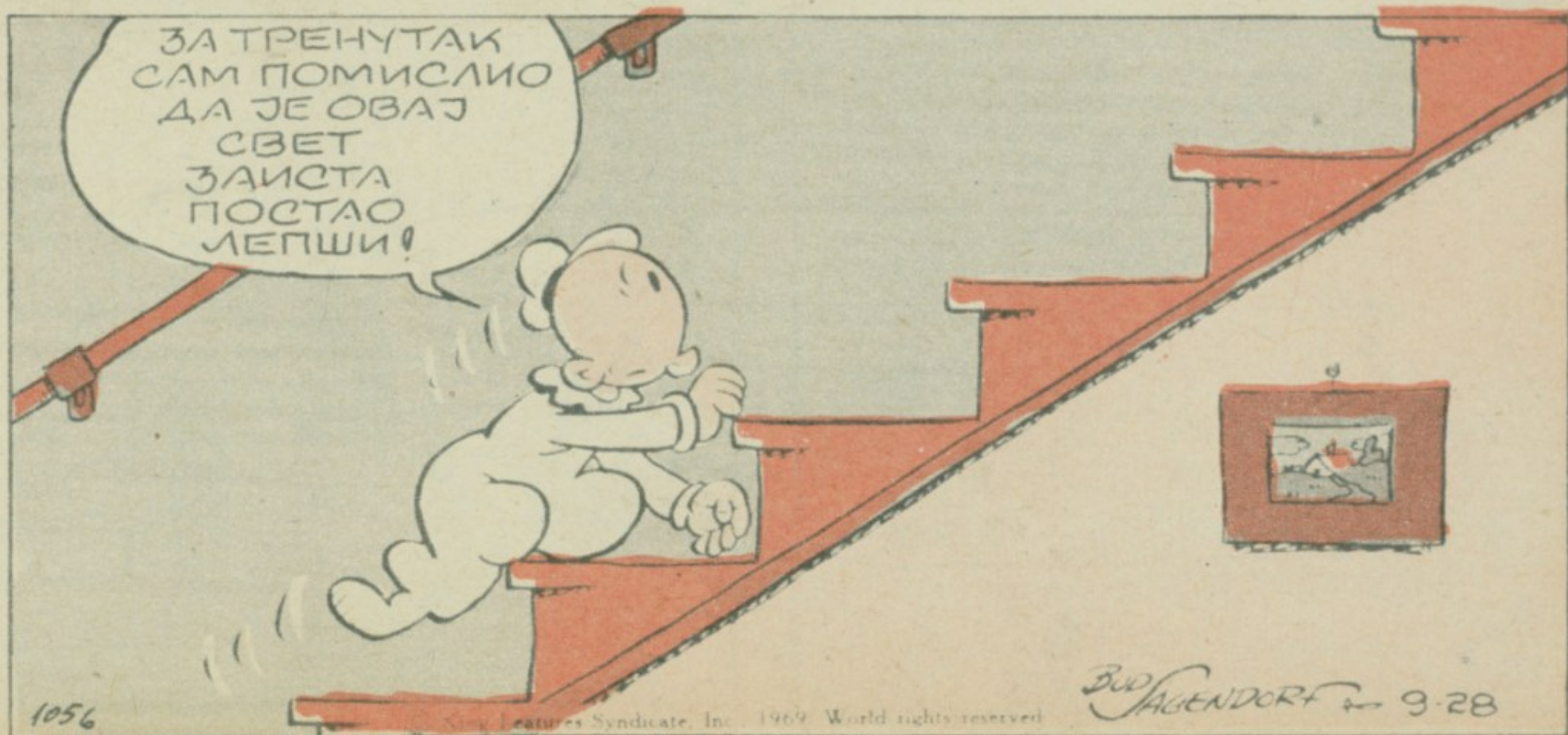
МЕЛВИН осваја

НУЛА-Х*****НА НОВОЈ ПЛАНЕТИ

АПАРАТИ ПОКАЗУ-
ЈУ ДА ЈЕ ОВДЕ
ГРАВИТАЦИЈА
ДЕСЕТ ПУТА
СЛАБИЈА
ОД ЗЕМ-
ЉИНЕ!

ПОСАДА
БРОДА
НУЛА Х
КРЕНУЛА ЈЕ
У НЕПО-
ЗНАТО...

БРИТО-
НИЈУМ ЈЕ ТЕ-
ЖАК... ЈЕДАН
КУБНИ МЕТАР ТЕ-
ЖАК ЈЕ ОКО
28 ТОНА!
БИЋЕ
НАМ
ПОТРЕБАН КО-
ВЕРСАН-
ДУК!

ХУ!
ЧАК
КРОЗ
ЧИЗМЕ
ОСЕЋАМ
ВРЕЛИНУ
СТЕЊА!

ААХ!
НЕ
МОГУ
ДА
СЕ
ПО-
КРЕ-
НЕМ!

ЈА
МИС-
ЛИМ
ДА ЈЕ
ДОСТА!

У
ПРАВУ
СИ!
А ГДЕ
ЈЕ
ДОКТОР
ПИРС?

НАЈЗАД СУ
НАШЛИ
ПОГОДНО
МЕСТО...

НА-
ЛАЗИШТЕ
ЈЕ
ВИШЕ
НЕ-
ПО
БОГА-
ТО!

ЈА ОДОХ
ДА
ИЗБЛИЖЕ
ПОГЛЕДАМ
ОНЕ РЕЈ-
ЗЕРЕ!

МАЛО
КАСНИЈЕ...

ПОЛ
И ГРЕП
СУ ПОЖУРИ-
ЛИ ДО
МОДУЛА...

НЕ ВИ-
ДИМ ГА!

УПО-
МОГ!
ТО-
НЕМ!

НЕ
МОЖЕМО
ДО
ЊЕГА!
МОРАМО
УПОТРЕБИТИ
МОДУЛ!
БРЗО!

ЈЕСИ ЛИ
СПРЕМИО
КУКУ?
СПУСТИЋУ
СЕ
ШТО
НИЖЕ
МОГУ!

ПОЛЕ!
ПРАВИ-
ТАЦИЈА
ЈЕ
СУВИШЕ
СЛАБА...
КУКА
НЕ
ПАДА...

ЕНО
ГА
ТАМО!
ВЕЈ
ЈЕ
ПОТО-
НУО
ДО ПА-
СА!

АКО СЕ
ЈОШ
СПУСТИМ...
СПРЖИЋЕ ГА
ВРЕЛИНА НА-
ШИХ
МОТОРА!

ОН
ТОНЕ...
СВЕ
БРЖЕ!

ШДУКИ НАСТАВАК: КАКО СПАСТИ ДОКТОРА ПИРСА ?

ИЛУСТРОВАНА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА ЖИВОТИЊСКОГ ЦАРСТВА

ВОЛЕО
БИХ ДА ЗНАМ
ЗАШТО ЈЕ ЛАВ
ЦАР ЖИВОТИЊА
КАД САМ ЈА
ЛЕПШИ !

1. Попуните приложу наредбеницу и оверите је. Поштар ће вам донети изванредан поклон који се купује једном у животу, а који остаје и унуцима: седам ненадмашних књига, **ИЛУСТРОВАНУ ЕНЦИКЛОПЕДИЈУ ЖИВОТИЊСКОГ ЦАРСТВА**.

2. Ако поштару кад вам донесе књиге плаћате у готовом, добићете их за 350 динара јевтиније него кад бисте купили у књижари. Ако купујете књиге на рате, платићете их за 184,80 динара мање него у књижари.

3. Ово луксузно дело има преко **2000** страница са **1800** фотографија, од тога преко **900** у боји, а штампано је на блиставој хар-

тији. Табаци са фотографијама у боји штампани су у Америци.

4. Енциклопедија је популарно написана, приступачна је најмлађима а у потпуности је привлачна и за одрасле јер се заснива на **НАУЧНИМ ИСТРАЖИВАЊИМА**. Дело је издала америчка кућа **DOUBLEDAY**, у Француској га је штампао **LAROUSSE** итд, а у нашој земљи **МЛАДИНСКА КЊИГА**, латиницом.

5. **7 КЊИГА: СИСАРИ, ПТИЦЕ, РИБЕ, ГМИЗАВЦИ, ВОДОЗЕМЦИ, ИНСЕКТИ, БЕСКИЧМЕЊАЦИ** — биће вам радост у кући, разонида, документација за школу и рад или једноставно прилика за пријатно ћаскање са нашим далеким рођацима из природе.

7 ДИВНИХ КЊИГА — ЦЕЛО ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

**СПЕЦИЈАЛНО! 350 ДИНАРА ЈЕВТИНИЈЕ
ЗА ЧИТАОЦЕ ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА**

СПЕЦИЈАЛНА ПОРУЧБЕНИЦА СА ПОПУСТОМ

Овим неопозиво купујем **ИЛУСТРОВАНУ ЕНЦИКЛОПЕДИЈУ ЖИВОТИЊСКОГ ЦАРСТВА У 7 КЊИГА**.

- Књиге ћу платити у готову по цени од 700 динара поштару кад ми их донесе (поузећем).
- На отплату у 21 месечну рату по 41,20 динара (укупно 865,20 дин.) коју ћу почети редовно отплаћивати кад примим књиге поштом (непотребно прецртати)

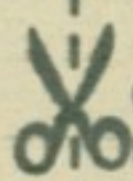
(Читко: Име и презиме одраслог купца, занимање)

(Поштански број, место, улица и број)

(Назив и место предузећа у коме је купац запослен)

(Датум)

(Потпис)

(Овера предузећа — пензионери прилажу претпоследњи пензијски одсечак)

(У случају спора признајем надлежност суда у Београду)

Попунити, залепити на дописницу и поштом **ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ**, 11001 Београд, Македонска 29.

А ЈА
ЛЕПШЕ
ПЕ-
ВАМ!

ПРЕЛИ-
СТАЈТЕ ЕНЦИ-
КЛОПЕДИЈУ
ПА ЋЕТЕ
ЗНАТИ !

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ИДУЋЕ СЕДМИЦЕ: ВРТЛОП У ТЕМЗИ!

ПОЛА ПЕНИЈА ЗА ВЕ

Да није обичној новчића, који сѣав-
љен на »ѣослужавник« незнајно убр-
зава клаћење, најчувенији сат на
свѣу би се обрукао

Мало је људи који нису чули величанствен
звук Биг Бена, тридесет и по тона тешког
звона у кули лондонског Парламента.

Ово звоно, постављено 1858. године у Кули
светог Стевана, добило је име по сер Бенџами-
ну Холу који је у то време био први министар
рада у енглеској влади. Данас се, међутим, под
тим именом не подразумева само звоно, већ чи-
тав сат.

Избијање часова на „Биг Бену“, преноси се
преко енглеске радио-мреже. Истовремено га
чују људи који су веома удаљени једни од
других — у Лондону као и у Абердину, у Бри-
столу као и у Халу. Али човек који стоји у под-
ножју куле, чуће ударац три десетине секунде
касније. До ове појаве долази због разлике у
брзини кретања звучних и радио-таласа. Наи-
ме, док се радио-таласима звук преноси брзи-
ном од 300.000 километара у секунди, звучни
талас за исто време пређе само 332 метра.

Нема сумње да је сат изванредно тачан. Пре
неколико година његов рад је провераван у
Гриничкој опсерваторији. За 288 дана установ-
љено је само 21 погрешка, и то увек мање од
једне секунде.

Тачност се одржава помоћу малог „послу-
жавника“ смештеног на половини клатна које
регулише равномерност рада механизма. Када
дође до закашњења, на „послужавник“ се ста-
ви новчић од пола пенија или пенија, што до-
води до незнатног убрзања клаћења, ипак до-
вољног да исправи погрешку. Ако се затим до-
годи да сат пожури, новчић се склања.

Мада је кула висока 100 метара, четири број-
чаника налазе се само 55 метара изнад земље.
Али, они су тако велики (сваки има по седам
метара у пречнику) да четири метра дуге вели-
ке казаљке у току године превале пут од око
160 километара.

Бројке на часовнику су високе шездесет сан-
тиметара, а минутни подеоци тридесет. Свака
од великих казаљки је изливена од 100 кило-
грама бакра, а мале од по 300 килограма оло-
ва и дуге су три и по метра. На крају четири
метра дугог клатна које регулише рад сата на-
лази се део, такозвани „тег“ од 200 килограма.

Чекић који удара „Великог Бена“ тежак је
180 килограма, а четири мала звона која служе
за одбројавање четвртине часова теже заједно
готово осам тона: једно има 3 тоне и 816 ки-
лограма, друго тону и 590 килограма, треће то-
ну и 270 килограма а четврто — тону и 45 ки-
лограма.

Данашњи Биг Бен постоји тек од 1858. годи-
не. Његов „претходник“ изливен је у ливници
у Вајтчепелу и био је тежак 16 тона и 5 кило-
грама. Међутим, 1857. је пукао, па је морао би-
ти растопљен и од њега је изливен нови, који
и до данас неуморно одбија сате.

1. Звоник
2. Осовине
за казаљке
3. Клатно
4. Тег за рад
сатног
механизма
5. Тегови за звона

Микрофон за преноше-
ње звука путем радија

Звона која одбијају че-
твртине часова

Биг Бен

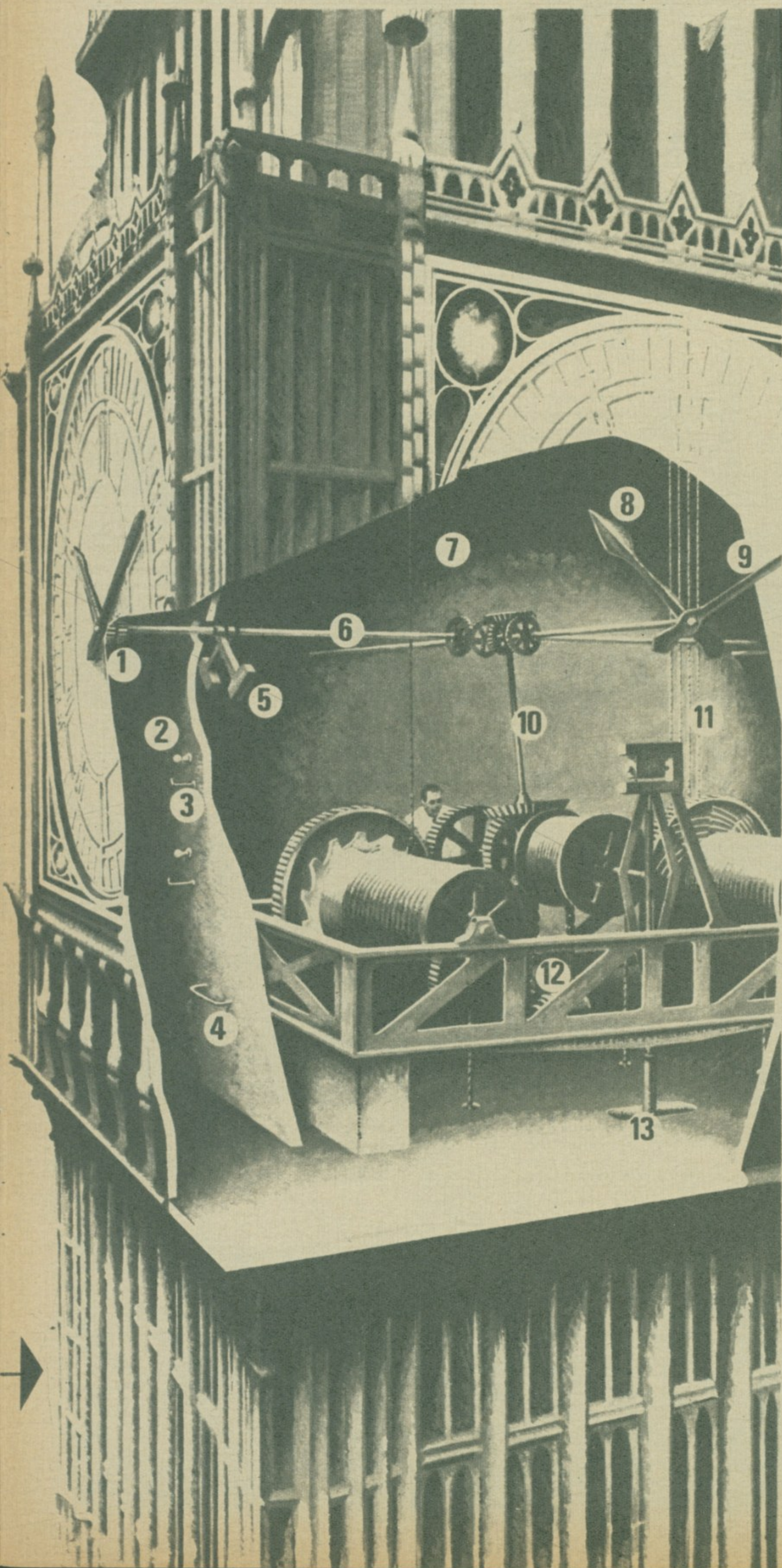
Клатно

ОБЈАШЊЕЊЕ:

1. Зупчаници који покрећу мале казаљке, 2.
Сијалице, 3. Вентили за искоришћене гасове,
4. Пречке за пењање, 5. Противутег, 6. Осовине
казаљки, 7. Конопац за звоно које избија ча-
сове, 8. Мала казаљка, 9. Велика казаљка, 10.
Главна погонска осовина, 11. Конопци за звона
која избијају четвртине часова, 12. Електромо-
тор за навијање сата, 13. Клатно.

ЛИКОГ БЕНА

хумор

1

2

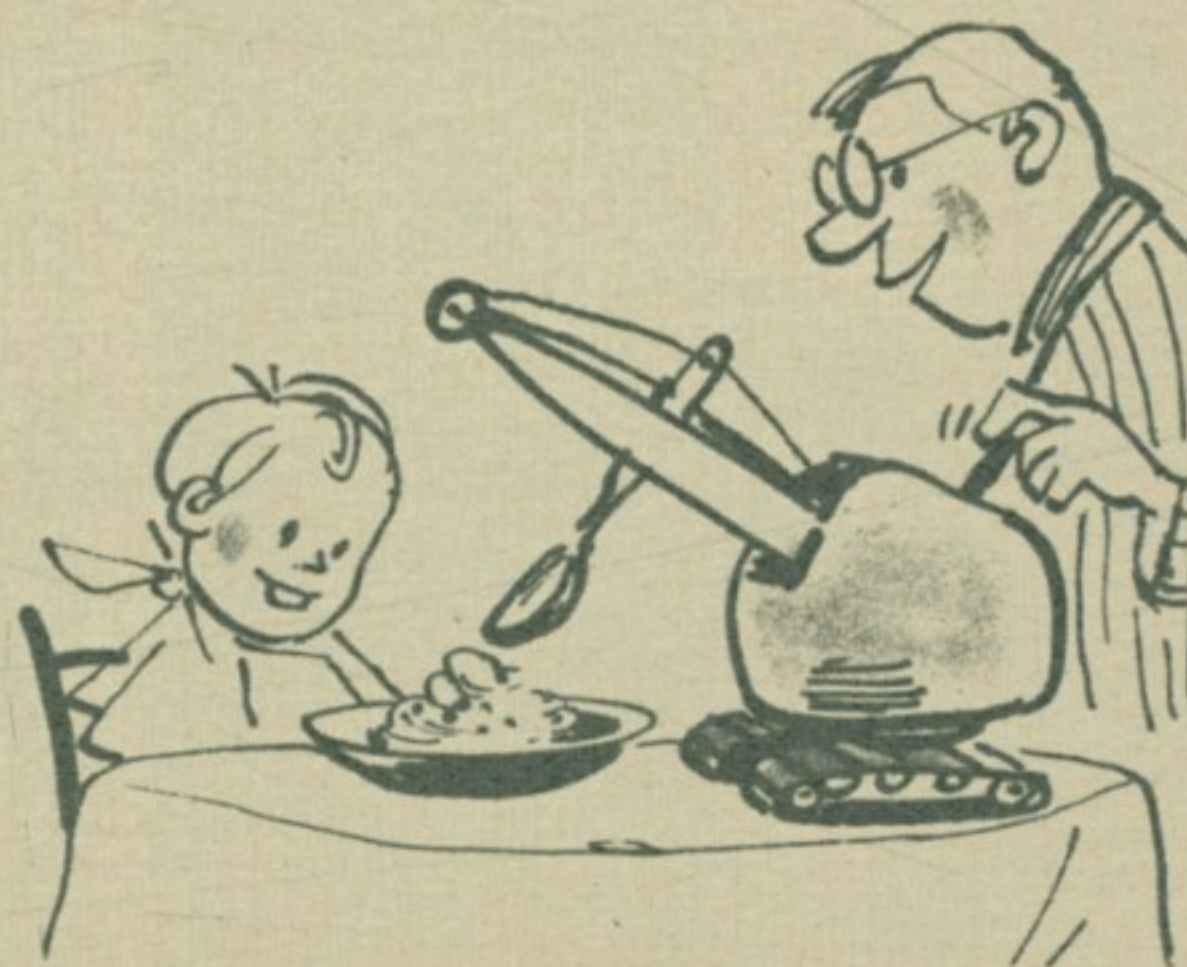
3

БЕЗ РЕЧИ

— У читавој својој каријери ботаничара никада нисам видео овако чудну биљку!

— Сад ћеш ваљда брже јести!

НЕОЧЕКИВАНИ
ГОСТИ КОЈИ
СУ БАНУЛИ У
"ПОСЛЕДЊУ
НАДУ"
ОТВОРИЛИ
СУ
КАРТЕ...

ШТА БЛЕНЕТЕ?
ТАЧНО ЈЕ ДА САМ
СА СВОЈИМ МОМ-
ЦИМА УПРАВО
ОПЛАЊКАО
БАНКУ У
БЕНТОНУ!

ИЗАБРАЛИ СМО
ОВО АВЕТИЊСКО
НАСЕЉЕ ДА СЕ
ТУ СКЛОНИМО
ДО МРАКА! НИ-
СМО НИ САЊА-
ЛИ ДА БЕМО
ОВДЕ НАЈБИ
НА ТАКВУ
ЛЕПОТИ-
ЦУ!

ЗАТО ДА НИ-
КО НИЈЕ ПИ-
СНУО ЈЕР БЕ,
КАД КРЕНЕ-
МО, ОВАЈ
ГРАДИК
ОСТАТИ
МРТАВ!

ЧАСОВИ КОЈИ СУ УСЛЕДИЛИ БИЛИ СУ
ПУНИ НАПЕ-
ТОСТИ...

ОНИ САМО
ЖЕЛЕ ДА
УМАКНУ,
ЛИЛИ! ЗА-
ТО ИХ НЕ
ТРЕБА ИЗ-
ЗИВА-
ТИ...

ДА НАМ
НИСИ
СТАВИО
ОТРОВ У
СЕНАВИ-
ЧЕ? ПРО-
БАЈ ИХ...

ЗАД БИХ
ЈА..?

БРУЈАЊЕ МОТОРА ПРЕКИ-
НУЛО ЈЕ НАПЕТОСТ...

ХЕЈ!
ТО ЈЕ
НАШ
АВИ-
ОН!

ЕВО
ТИ! ПО-
ЖДЕ-
РИ ГА
ЦЕЛОГ!
МИ ОД-
ЛАЗИ-
МО!

ИЗВЕЗИ
КОЛА,
ЏУЛИ!

А ДА НЕ
БИСТЕ ОД-
МАХ ПО-
ТРЧАЛИ
ДА ОБАВЕ-
СТИТЕ
ВЛА-
СТИ...

ЛИЛИ
БЕ ПОЋИ
СА НА-
МА!

?

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ...

ЏУЛИ,
ДАЈ
ПИЛОТУ ЗНАК
ФАРОВИМА!

А САД, ДО-
БРО ПАЗИ НА
ОВА ДВА ТИ-
ПА! И НЕКА ТИ
МОТОР
РАДИ!

ДОК СЕ АВИОН СПУШТАО...

НЕ МОГУ
ДОЗВОЛИТИ
ДА МИ
ОДВЕДУ
СЕСТРУ!

ОДВЕШКЕ
ЈЕ...АКО НЕ
УСПЕМО ДА
ЈЕ ОДВОДИ-
МО ОД ЊИХ!

ДА НЕМА-
ЈУ АВИОН
НЕКАКО
БИСМО И
УСПЕ-
ЛИ...

АЛИ...
ИМАЈУ
ГА,
ХАЗАР-
ДЕ!

Изненађење у пећини

— ПАЖЊА! ПАЖЊА! ЛЕСТВИЦЕ ЗА СПУШТАЊЕ СУ ПОСТАВЉЕНЕ. МОЛЕ СЕ ЧЛАНОВИ ПРВЕ СПАСИЛАЧКЕ ЕКИПЕ ДА ДОЂУ НА УЛАЗ ПЕЋИНЕ. ПОНАВЉАМО...

Из звучника је и даље одјекивао позив док је Тијери журио да сачека нову групу спасилаца која је стигла на зараван Мале стене а предводио ју је чувени Феликс Монвер. Укратко им је објаснио шта се догодило:

— Доле је Кристијан. Он је мој друг иако се нисмо увек баш најбоље слагали. Радили смо дуго заједно. Изненада је одлучио да се одвоји. Знао је да намеравамо да се спустимо у ову пећину али се није слагао са мојим планом. Био је нестрпљив и ево већ три дана је доле са Мишелом и Пјером. Ко зна шта се тамо догађа?

ТО НИЈЕ НИШТА!

Тијери је као искусни спелеолог у ствари наслућивао шта се доле дешава. Већ трећи дан како пада киша а он је управо и оклевао да се спусти у пећину због подземних бујица по којима је овај кречњачки део Алпа познат.

Пожурио је за Феликсом и придружио се првој групи. Само да стигну на време!

Дубоко под земљом одигравала се тог септембарског дана 1956. права драма.

У почетку је све ишло добро. Кристијан, уверен у себе, предводио је малу екипу кроз мрачне и уске пролазе низ стрме стазе подземне пећине. Напред га је вукла жеља да открије пећину у коју још није ступила људска нога, постави рекорд у спуштању и докаже Тијери да је бољи!

За Кристијаном се спуштао Мишел, весео и брбљив момак широких рамена, а на крају је био Пјер, доста млађи од њих. Њему је ово било прво озбиљније путовање под земљу. После многих часова проведених у опасном спуштању преко оштрог и клизавог стења док су им пут осветљавале ручне батерије, приметили су да поточић који је текао шпиљом све више расте. Сигурно напољу још пада киша. Први је посумњао Пјер: шта ако се и њима деси, као што је то читао у новинама, да остану затворени на дну пећине?

Кад је то гласно покушао да каже, Кристијан га је одмах прекинуо:

— Није то ништа! Требало би да напољу падне пљусак па да овде дође до поплаве. Сада је четири ујутру, наставићемо да се спуштамо до седам а онда полако натраг. Рекорд је ту. Нећемо га ваљда испустити из руку.

Сад су се пели малом узвишицом. Негде под њима жуборила је вода. У мрклом мраку, у свету вечног мира, тај жубор понорнице чинио им се нестваран, жубор који

нико не може да чује, таласи које нико не види.

— Нешто ми говори — чуо се Мишелов глас — да нас доле чека изненађење. Шта мислите ако нађемо на неку велику дворану с дивним украсима? — Нико му ништа није одговорио. Кристијан је већ у себи замишљао тај прекрасан приказ а Пјер је, такође у себи, мислио само једно: хоће ли одавде извући живу главу.

БЕЖИМО! ПОПЛАВА!

Пролаз се нагло сузио и сад су морали на коленима да се провлаче испод ниских сводова при чему им је опрема нарочито сметала. Први се Кристијан провукао кроз узан отвор и другови су одмах зачули његов узвик. Пожурили су за њим. Тамо их је заиста чекало изненађење: под светлошћу батерија угледали су како се понорница сурвава у дубину.

— Шта сам вам казао? Величанствено! — викао је Мишел на сав глас док су га ситне капи прскале по лицу и оделу. У заглушној грмљавини морали су да вичу да би се чули.

— Колико је дубоко? — питао је Пјер.

— Спустићемо сонду! — одговорио је Кристијан и најлонски конопач почео је да се одмотава. Сваких 10 метара на конопцу је флуоресцирала бројка.

— 30, 40, 50, 70, 80 — бројао је Мишел и ту се крај конопца с тегом зауставио.

— Осамдесет метара дубине! То значи да смо прешли 300 м и онај нагиб плус, све заједно негде око 340 метара.

Наједном су осетили да су им ноге влажне. Понорница која се ту негде пред њима стрпоштала у дубину као да је почела да расте и осваја и то мало суво парче на којем су стајали. Кристијан је пребледео. Он, познати спелеолог који се спремао да освоји титулу рекордера, упао је у клопку као какав почетник. Мишел је такође одмах схватио:

— Поплава! Бежимо док још има времена!

Али, натраг кроз отвор више нису могли, бујица га је поплавила, а напред није постојало. Преостало им је да чекају док је вода полако расла њима до чланака, па до колена...

СУСПРЕТ СУПАРНИКА

Трагање за тројицом изгубљених младића трајало је сатима. У међу-

Док су на Мале стене хеликоптери довлачили опрему за спасавање, у пећини под земљом три човека борила су се за живот

времену киша је почела да јењава.

Прво су нашли Мишела. Лежао је на једној стени и изгледао као мртав. Кад су успели да га поврате, испричао им је како је покушао да се врати назад и прође кроз отвор. Узалуд су га Кристијан и Пјер одвраћали. Оставио је сву опрему и загњурио у воду. Једва је испливао и полуонесвесен остао да лежи на земљи, без снаге да изговори иједну реч нити да се помери.

Кристијана и Пјера нашли су нешто касније на оном истом месту где их је Мишел оставио. Били су мокри до испод врата и промрзли. Али, главно је, више нису били сами.

Кристијана је први прихватио Ти-

јери. Загрлио га је срећан што га види живог, вукао га кроз подземне пролазе и помагао му без иједне речи, али кад су изашли на светлост дана није могао да се не нашали:

— Кристијане, можда ћеш идући пут и мене узети у екипу?

Напољу су их већ чекали лекари. Осим већих озеблина по рукама и ногама три младића нису имали других повреда. Један новинар упитао их је хоће ли и даље истраживати подземне пећине. Кристијан и Мишел су углас одговорили са „да“ а Пјер је изјавио:

— Никад више ни у подземни пешачки пролаз а камоли у пећину!

Фернан Ламбер

ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

КИНА

7

ЊИВЕ КАО ТВРЂАВЕ — Ослабљена устанцима сељака и нападима варвара са севера Кина се између III и VII века распала на низ државица којима су владали мали цареви и војне старешине. Непрекидне борбе нанеле су огромну штету развоју земљорадње. Да би се некако осигурали од напада непријатеља, сељаци су око својих њива подизали масивне зидове који су подсећали на праве одбрамбене тврђаве. Они су често били у прилици да их бране и с пушком у руци. У таквим условима Кином је владала страшна глад.

8

КО СУ МАНДАРИНИ — Две основне класе у Кини чинили су уважени мандарини и сељаци. Мандаринима су припадали царски чиновници, официри, имућни трговци. Каријера мандарина била је доступна сваком.

10

ТЕРАЊЕ ДУХОВА — Свиlena буба гаји се у Кини од најстаријих времена. Захваљујући свили чије је добијање било кинеска тајна дошло је до првих веза између Кине и Европе а опасан далеки пут који су прелазили европски трговци назван је свилени пут. Прастари кинески проналазак је и хартија која се правила од коре дрвета препариране на посебан начин. Од fine разнобојне хартије прављени су змајеви, у почетку да би „отерали“ зле духове а затим као забава која је освојила и децу читавог света.

11

НАКАЗНА БОЖАНСТВА — Кинески храмови врвели су од разних божанстава наказног изгледа, такозваних фетиша. Њима је указивана нарочита пажња и поштовање јер се сматрало да могу утицати на суд-

Свилени пут

није се гледало на порекло и богатство већ на личне способности и културу. Најбољи кинески војници тога доба били су Татари из северних провинција, веома опасни у нападу али недо-вољно стрпљиви у одбрани освојених територи-ја. Зато су углавном служили као јуришници.

9

ЦАРСКИ КАНАЛ — Династија Суи са севера ујединила је север и југ Кине око 600. године. Тада је изграђен такозвани царски канал који је везивао Сијан и Каифенг на се-веру са градом Хангчоу на југу. Овај канал био је дужи од 1000 година главна саобра-ћајница између севера и југа и за јединство земље учинио је много више од свих де-крета и војне силе. Рачуна се да је у његовој изградњи учествовало око 6 милиона људи и да је бар 3 милиона страдало на послу. Устанак сељака збацио је и династију Суи.

бину људи. Њима се молило за кишу или сун-це, од њих се тражило да народ ослободи глади или непријатеља. Цар и мандарини такође су веровали у ова божанства. Она су им, осим то-га, помагала да народ држе у послушности.

12

ЦЕНТАР АЗИЈЕ — Владавина династије Танг, после династије Суи, значила је за Кину процват и у уметности и у политици. Кина је у то доба постала центар Азије. Уметност периода Танг није никада надмашена, у унутрашњости земље владао је мир и ред а спољне границе су проширене. Велике реке регулисане су бранама, подигнути су мо-стови, изграђена је речна флота за потребе трговине. Али, благостање народа било је само привидно и једна неродна година подигла је сељаке на устанак и збацила династију.

НАСТАВИЋЕ СЕ

ДОЛАЗИ ИЗ
79
ЗЕМАЉА

Bazooka

BUBBLE GUM

ТАКОЋЕ И У ЈУГОСЛАВИЈУ

ENERGOINVEST
НАГРАДНА ИГРА

СУНЦЕ

За победнички цртеж прошлог
кола проглашен је цртеж СУН-
ЦА који је добио 782 гласа.
Комисија је одлучила да су сле-
дећи добитници најбоље обојили
маскоту Сунца и поклања им по
једне саонице:

Елдин Мехић, Ј. Чампаре 1/II,
75300 Брчко
Милорад Шкодрић, Зрењанин-
ски пут 70, 11210 Крњача
Вера Пот, Павла Бакића А/3 улаз
II стан 25, 21000 Нови Сад

У МОСКВУ И ЛЕЊИНГРАД
ПУТОВАЋЕ:

Муневера Мехић, Ј. Чампаре
1/II, 75300 Брчко
Нада Шкодрић, Зрењанински пут
70, 11210 Крњача
Мара Пот, Павла Бакића А/3 у-
лаз II ст. 25, 21000 Нови Сад

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МАТУРУ“ МОЖЕТЕ
БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊО-
ШКОЛСКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у сарадњи са групом
познатих педагога приредило је специјално за гим-
назијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МА-
ТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТ-
СКОГ ЈЕЗИКА, ИСТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИ-
ЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ И МАТЕМАТИКЕ по наставном
плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна,
за припрему матуре и за брзо и успешно понављање гра-
дива у току школске године. Можете га добити поузе-
ћем, по цени од 40 н. дин. за само неколико дана ако
пошаљете писмо или дописницу са наруџбином на: НИП
„КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Сваки човек има у свом
срцу по једну свињу
која спава
(Француска пословица)

$$3x + 3y = 3(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ
МАТЕМАТИКЕ“ за прве раз-
реде средњих школа — једи-
на књига у нашој земљи из
које ученици могу лако да на-
уче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ
ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ!
Књига садржи КОМПЛЕТНУ
ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА.
Испорука одмах. Плаћање
приликом преузимања од по-
штара. Цена 30 н. дин. Нару-
чите писмом или дописницом
на адресу: МАТЕМАТИКА,
Сарајево, Д. Манџина 16.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП

Тајансџбени
шесџи
разред

ДРЖИ КОРЊАЧУ!

Свести је готово нестало. На-
лазим се у свету таме. У ме-
ни нема живота чили, ако хо-
ћете, ја сам живи леш. Али, то није
оно што ви мислите да је. То је
нешто сасвим друго.

Међутим, ни када сте леш, не о-
стављају вас на миру. Као неки па-
уци исплету по вама читаву мре-
жу енцефалографских жица. Јер,
открили су да се у центрима за се-
ћање још извесно време одвијају
мождане активности.

И тако, лежим и сећам се...

Шта сће ми урадили?

Најмање пола сата у мојој све-
сти је владала потпуна збрка. Кад
се она средила прво што сам угле-
дао била је таваница, бела и хлад-
на. Али, поглед на њу када ми је
више казивао него икада раније.
У мом мозгу су се рећале асоција-
ције: бело... болница... повре-
да... сигурност... белоћа леша...
покрив... белина мајчиног мле-
ка... — сав живот сакупљен у јед-
ној једноставној боји.

Било је, наравно, бледих сећања
на нека бивша осећања, бивше мр-
жње, али ме то није занимало. По-
кушао сам, уместо тога, да се при-
сетим шта су ми учинили. Мој мо-
зак је и даље пловio у мору по-
датака које су електронским путем
утиснули у њега, слично некој ком-
пикованој шару која се утискује
у растопљену оловну плочу. Осе-
ћао сам како ми се језик покреће
у устима, заузимајући положаје по-
годне за образовање речи њиховог
говора.

Окренуо сам главу на јастуку и
погледао дебелу болничарку која
ми је намештала покриваче. Она
спрете мој поглед и уплашено се тр-
же. Затим, пошто се прибрала, при-
ђе телефону који је стајао поред
мог кревета и изговори.

— Пробудио се, докторе Грент!

Одлучих да опробам своје ново
знање њиховог језика.

— Дакле, — рекох — изгледа да
вам је опит изванредно успео.

Мој глас је био далеко од мило-
звучног, али се могао разумети. И-
пак, видело се да ју је узнемирио.
Вероватно се у мислима припрема-
ла за овај тренутак, али је ствар-
ност ипак деловала као шок.

— Овај... да, успео је. — Била
је очигледно збуњена. Нисам хтео
да јој појачавам непријатност и за-
то сам зевнуо и поново утонуо у
покриваче, правећи се да ме деј-
ство лекова још увек чини сањи-

ОГЛЕД УСПЕО

ЛЕНГДОН ЦОНС

ПОМИСАО НА ПОВРАТАК У СТАЊЕ
МРАКА У КОМЕ САМ ЖИВЕО УЖА-
САВАЛА МЕ ЈЕ. АЛИ, НИ ОВАКАВ
НИСАМ СРЕЋАН

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

вим. У ствари, био сам потпуно бу-
дан.

Дах смрти

На шум врата отворио сам очи.
Мом кревету пришла су два чове-
ка у белим мантилима. Посматрали
су ме без израза. Вероватно су сма-
трали да став одговара улози коју
су имали у свему овоме. Како је то
било лако схватити!

Придигао сам се и пружио руку.

— Како сте? — упитао сам. —
Претпостављам да ви пратите мој
случај.

И њих сам збунио. Али, то је по-
трајало само часак и онај ближи ми
пружи руку.

— Дobar дан. Ја сам Грент. Ово
је мој колега доктор Лојд.

Други човек, рекао бих нешто
млађи, такође се руковао са мном.

— Приредили сте нам мало изне-
нађење — рече. — Били сте без
свести само један час. Требало би
да сте још у дубоком сну.

— Биће да је посредни неки спо-
редан ефект — рекох узевши зрно
прожђа из зделе крај кревета. —
О чему ћемо да разговарамо? —

продужих. — Рекао бих да је ово
историјски тренутак. Када ћу сме-
ти да устанем?

— За неколико минута. У почет-
ку ћете бити мало слаби.

— Моја жена... — рекох. — Бри-
нуће се. Може ли да ме види?

Грент погледа у колегу.

— Наравно — рече Лојд. — До-
вешћу је.

Убрзо се вратио с њом. Како да
опишем осећање које ме је обузе-
ло кад сам је угледао? Била је у-
плашена и чврсто је стезала Лој-
дову руку. Била је исто толико ле-
па и исто ми значила као и пре.
Ипак, гледао сам је са извесном ту-
гом која је била последица мог но-
вог несрећног дара. На неки начин,
био сам сада ближи докторима не-
го њој.

— Господе! — изустих. — Шта
сте ми то учинили?

Настала је тишина.

— Жао ми је — рекао сам. —
Знам да је дејство огледа само при-
времено. Ипак, то је тако мучно.

Пришла је мом кревету. Њен по-
глед изражавао је и радост због
поновног виђења и саучешће са мо-
јом несрећом коју је сместа осети-
ла. Ухватио сам и благо истиснуо

ЈЕ

њену руку.

— Ти подаци које сте ми утисну-
ли...

— Да?

— Заборавили сте да ми кажете
колико ће дејство трајати.

— Два сата.

— Ох!

Наступила је ужасна тишина.

— Можете ли... можете ли на-
час да ме оставите самог? Хтео бих
да размислим.

Доктори су бешумно кренули ка
вратима. Када су их отворили, ко-
бу испуни хладан ваздух који ме је
подсетио на смрт.

Први њуш живим!

Касније се доктор Грент вратио
са неким психолошким тестовима.
Мислим да сам бар тестове инте-
лигенције могао боље да урадим
само да ми није сметала светлост
која је била упаљена због филм-
ског снимања. После тестирања био
сам слободан и Лојд ме је повео у
обилазак Института (био је то Ин-
ститут за експерименталну психоло-
гију). Оно што сам видео пружио
ми је запањујућу представу о цивили-
зацији. Истовремено сам све бо-
ље схватао своје место у њој. Ни-
када се нисам осетио тако растрзан
између два снажна осећања: једно
је била жеља да се вратим у своје
првобитно природно стање, а дру-
го — неодољива потреба за усавр-
шавањем свести.

Најгоре ми је било што нисам
могао никога да кривим за то. Како
су они могли знати шта су учини-
ли? Само је једна особа могла да
процени величину њиховог злочина
— ја. Лојд ми се веома допадао.
Морам да признам да ме је слушао
врло пажљиво и да је чекао и на
најмањи знак који би му показао
да је погрешно што се прихватио
оваквог огледа. Али, како сам ја
могао то да му кажем?

Нисам осећао никакву потребу за
храном. Кад је дошло време руч-
ку, Лојд је отишао у кантину а ја
у своју собу, изговарајући се умо-
ром. Оставши сам, још јаче сам о-
сетио болни раздор у себи. Погле-
дао сам на сат који је висео на зи-
ду: још један час. Мислио сам на
своју драгу жену која ми је сада
изгледала толико дивна а истовре-
мено тако безначајна. Мислио сам,
такође, на наглу промену која ће
се ускоро догодити. Вратићу се у
своје природно стање и ово крат-
ко време, у коме сам први пут о-
сећао да живим, престаће да посто-
ји. Има ли шта горе од среће ко-
ја вам је дата само да би вам се
одузела? Ипак има: изгубити не са-
мо срећу, већ и сећање на њу.

Најљудскије осећање

Одједном сам приметио да сам
инстинктивно отпузао у угао собе.
Зурio сам у шаре на зиду, тако ве-
штачке и сложене да никада не бих
могао да им докучим значење. По-
ново сам помислио на жену: ох,
драга, кад би само могла да схва-
тиш шта су ми учинили!

Када се Лојд вратио у собу, за-
текао је мене који никада нисам
могао да будем човек, у најљуд-
скијем чину.

За Грента је ово био само први опит за којим ће успедити
многи. Али, Лојд је знао шта је учинио

— Госпoде, шта је то? Ви плачете!

— Да — проклети да сте — плачем!

Ипак, дрхтање његовог гласа открило ми је колико се већ осећао кривим.

Помогао ми је да устанем и одвео ме до кревета. Сео сам и почео да зурим у под.

— Шта је? — рекох, и даље раздражен. — Зар никад нисте видели шимпанза да плаче?

Пошто сам се мало умирио, почео сам да говорим у жељи да у блажим израз кривице на његовом лицу.

— Шта сте очекивали? Узмете ме из кавеза доле у подруму и одлучите да ми дате интелигенцију коефицијента преко 100. Шест месеци ме бодете инјекцијама. Ја их се у свом магловитом свету најпре плашим. Али и то пролази, навикавам се. Убризгана материја врши измене у неуронима коре мозга, дендрити се множе и стварају нове везе. Тада ви наступате. Уклањате једну сићушну жлезду и тиме активирате електрични потенцијал ових веза. Затим електронским путем утискујете податке у мој разум. Говорим ваш језик, схватам шта сам и шта сте урадили са мном. И што је најважније, први пут живим! Ви то не разумете јер поседујете интелигенцију од рођења, ви не знате како је изгледао мој пређашњи живот. Ипак, схватате, зар не? Интелигенција је интелигенција, без обзира који облик поприма и како је створена. Не мислите ваљда да желим да се вратим у свет мрака у коме сам живео? И сама помисао на повратак у то стање полуживота испуњава ме ужасом. Па ипак, ни овакав нисам срећан. Како то могу да будем кад посматрам жену коју волим, да, волим, а опет налазим да је толико испод мене да је то смешно!

— Ја... ја не... — почех одједном да замуцкујем.

Лојд ме погледа изненађено, а затим притисну дугме поред кревета.

Лојд је разумео

— Жао ми је што морам да приметим — рече — али, изгледа да је дејство почело да јењава раније него што смо очекивали.

— Ох, боже! — чух себе где кажем и поново заплаках.

Лојд ме је посматрао са разумевањем и сажаљењем. Ухватио сам га за руку и чврсто стегао.

У собу уђе сестра гурајући колица, а за њом Грент.

— Зар већ? — упита он.

— Д-да — рекох, борећи се са језиком. — Моћ г... говора је в... већ...

Сестра професионално протрља моју руку нечим хладним. Осетих како ми игла продира кроз кожу. Погледах у Лојда напрежући се да говорим.

Не... немојте к... кривити...

Питао сам се шта осећа. За Грента је ово био само опит, први опит за којим ће уследити многи. Али Лојд је знао шта је учинио. Изненада ми кроз главу пролете панична мисао.

— К... када се в... вратим — не... не...

— Не бојте се — рече Лојд. — На вама и на вашој жени неће се више вршити никакви опити. Они ће удобно провести остатак заједничког живота. Поуздајте се у мене.

Употребрио је реч „они“. Значи, разумео је. Опустео сам се. Када је свест почела да ми се губи, бацих последњи поглед на Лојда.

У његовим очима прочитао сам ледени страх.

Господар мамута

*****

ПЛОЧА ЗА ВАС

*****

ДИВЉИ ЖИВОТ

Са новом групом — „Крила“ Пол Макартни је снимио свој нови албум „Дивљи живот“. Осим Пола и његове жене Линде нову групу сачињавају два Денија, гитариста Лејн и бубњар Сејвел. На првој страни плоче су композиције у стилу рока, а на другој мелодичне песме лаке за памћење. Омот плоче оригиналан и леп. Издавач „Југотон“, цена 48 динара.

НЕКА БУДЕ

Последња плоча коју су Битлси снимили заједно била је првобитно названа „Повратак“ а касније измењена у „Нека буде“. На плочи се налази 13 композиција од којих су „Нека буде“ и „Повратак“ снимљене и на сингл плочама. Уз овај албум издата је и књига са изврсним фотографијама са снимања. Издавач је „Југотон“, цена 48 динара.

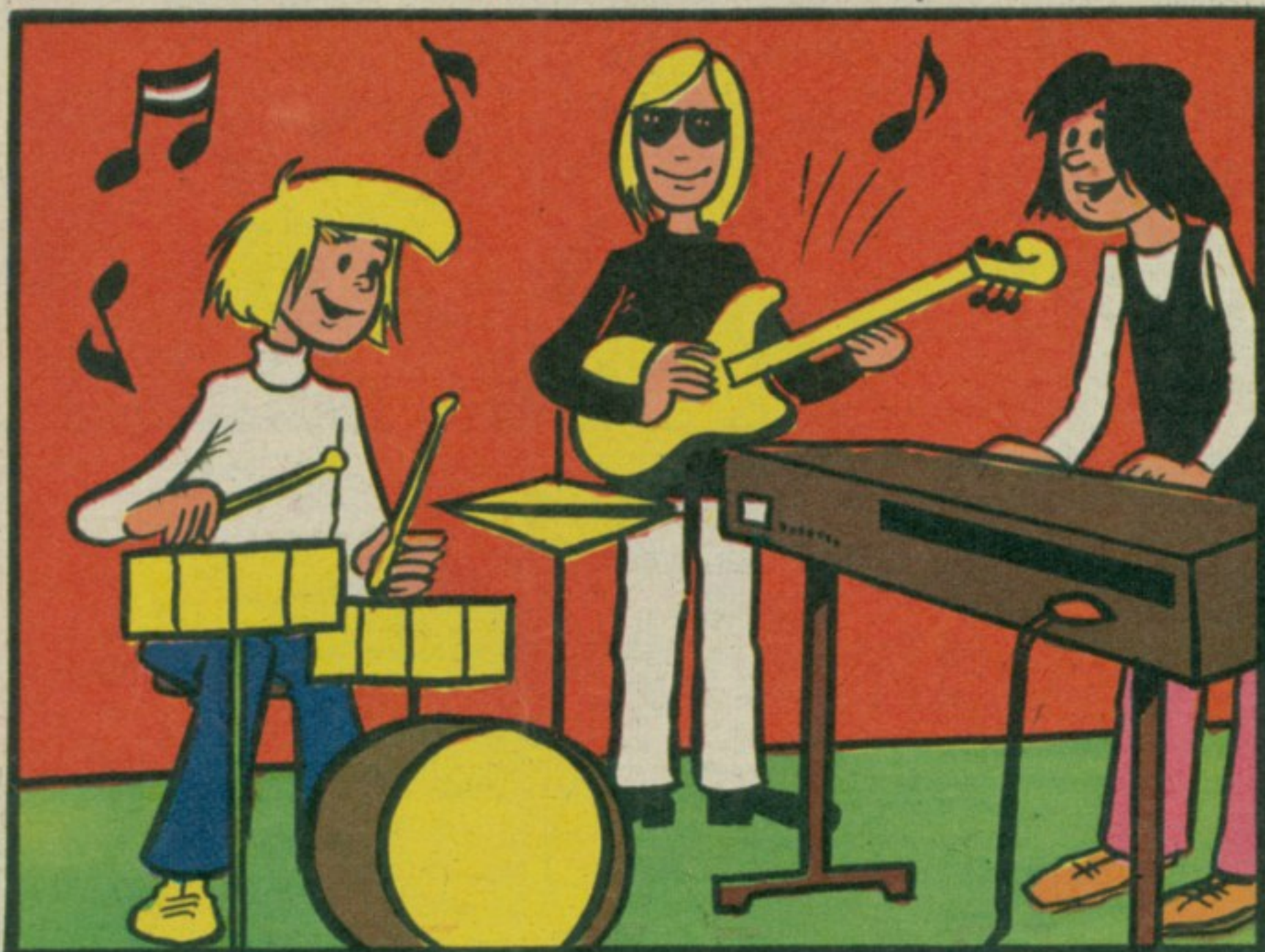
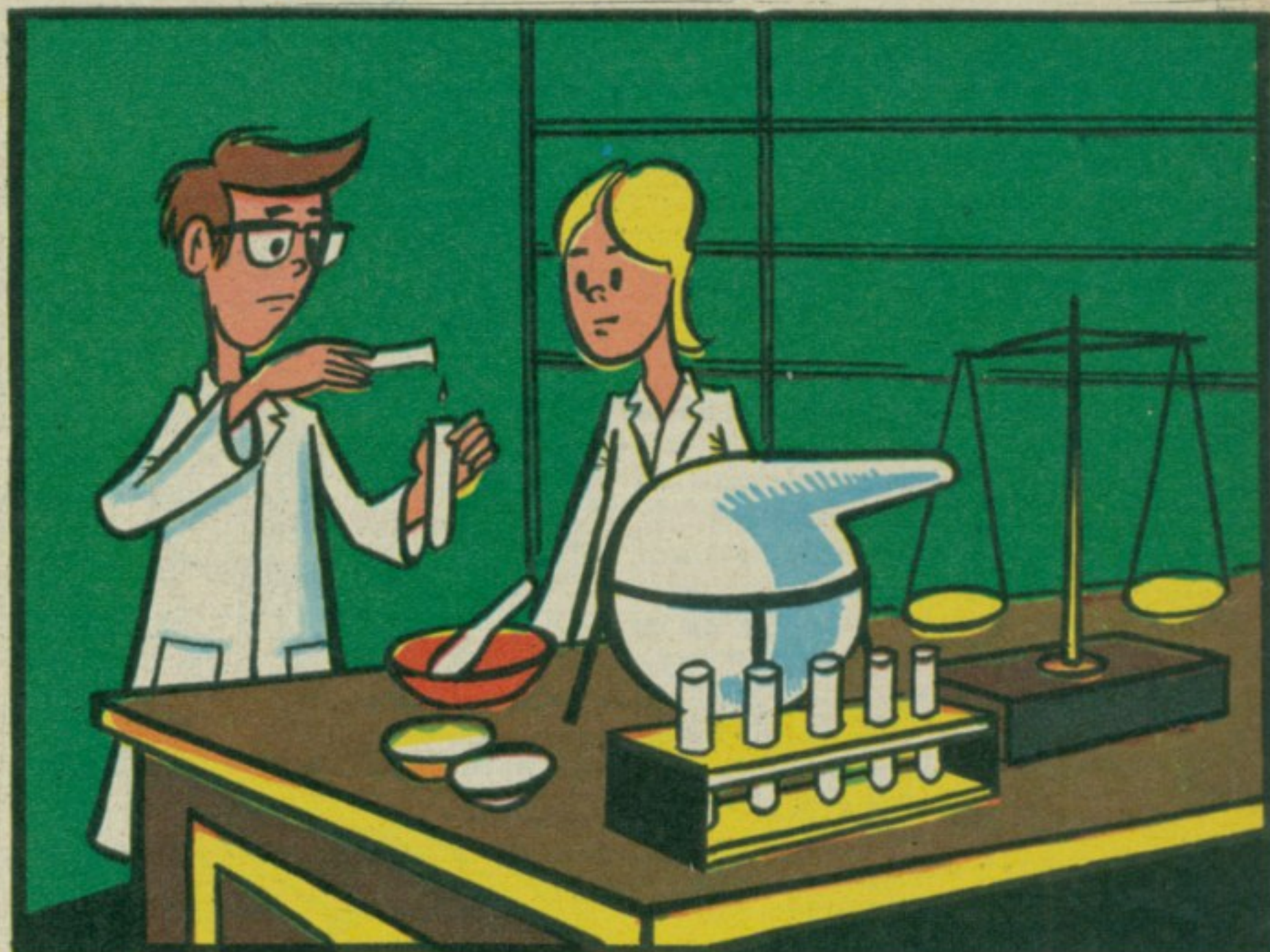
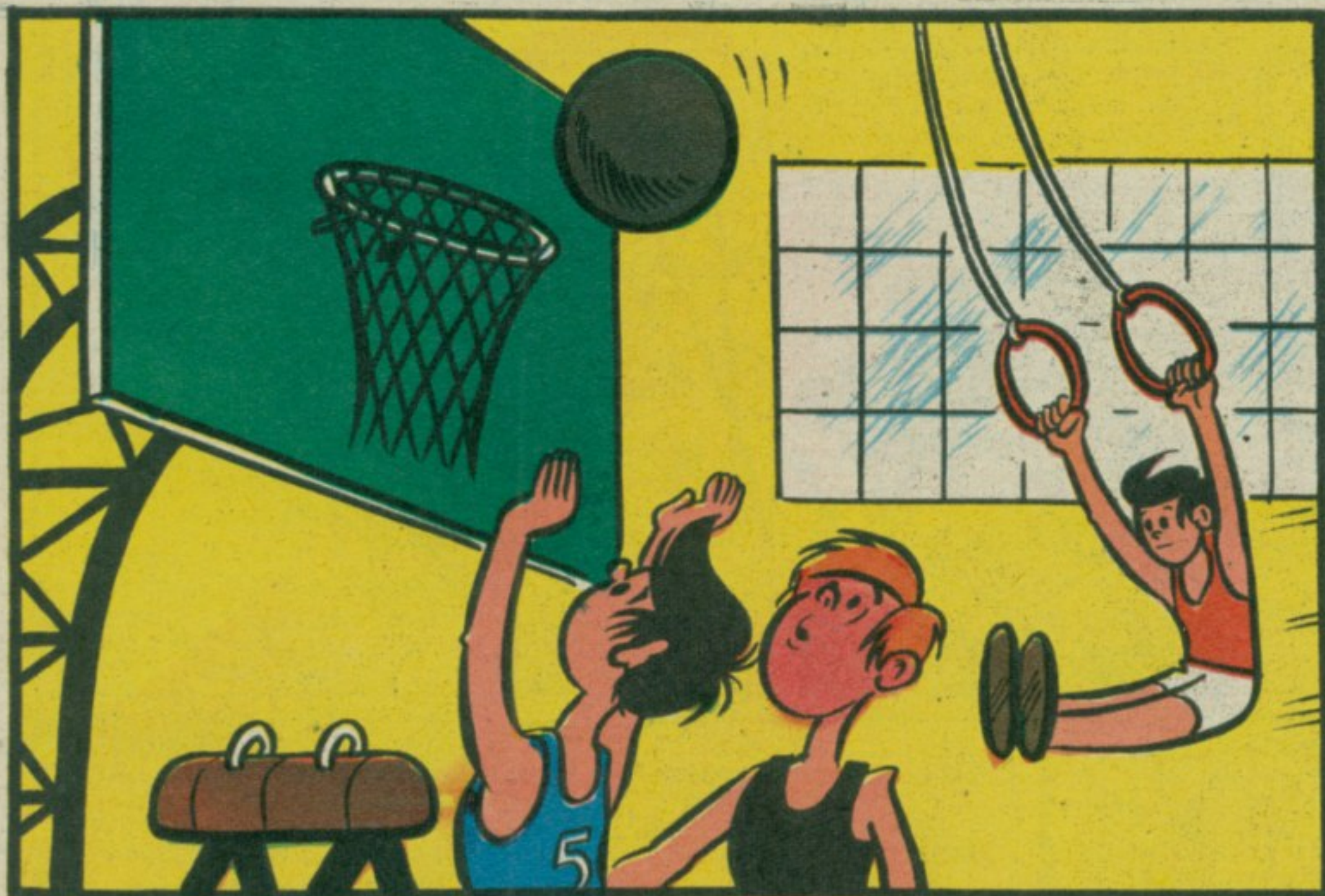

ENERGOINVEST

НАГРАДНА ИГРА

КЛУБОВИ ЗНАЊА

најбољима цез-оркестар

Одмах се пријавите за ову занимљиву игру: 8 најбољих екипа саме бирају награду у вредности 10.000 н. д. — комплет за цез оркестар, фото-лабораторију, хемијски или физички кабинет!

ПРАВИЛА ИГРЕ

● Право учешћа у новој наградној игри Енергоинвеста имају друштва и секције при основним и свим средњим школама као и све групе ученика које се самостално формирају а броје најмање 10 а највише 50 чланова.

● Секције и групе које учествују у наградном такмичењу морају имати назив или име. На пример: Литерарна секција Основне школе „Радоје Домановић“ из Новог Сада; Фото-клуб IV-3 гимназије из Пријепоља; Дружина „Винету“ из Шимунихевог улица, Карловац.

● Ако желите да учествуете у овој занимљивој игри, одмах се пријавите и то на овај начин: узмите допи-

сну карту и на предњу страну залепите пријаву из доњег десног угла. На пријави тачно напишите назив и адресу једног њеног члана. Рок пријаве је 7. IV 1972! С друге стране дописнице наведите имена свих чланова секције односно групе. Дописницу са пријавом пошаљите на адресу: Енергоинвест, за клуб, 71001 Сарајево. Чим пријава ваше екипе стигне у Енергоинвест, добићете поштом свој такмичарски број који ћете касније увек употребљавати при слању одговора.

ЧИТКО ВАМ ПОСТАВЉА 36 ПИТАЊА

● У овој игри знања биће постављена питања из 8 области: спорта, музике, физике, хемије, књижевности, радио-технике, извиђачко-

-планинарске активности и фотографије (филма). Прво питање појавиће се у Политикином забавнику 7. IV 1972. До тога датума ваше пријаве морају бити у Енергоинвесту! У сваком следећем „Забавнику“, закључно до 26. V 1972, биће објављена наредна наградна питања. У идућем броју „Забавника“, на овој страни, прочитајте даља упутства о самој игри за коју сте се пријавили. Пожурите с пријавама!

СКУПЕ НАГРАДЕ

● На крају игре специјални жири Енергоинвеста и Забавника наградиће 8 екипа са тачним одговорима: Свака награда вреди 10.000 динара! Екипа може да изабере хоће ли узети инструменте за цез-оркестар, фото-лабораторију, справе за физиколтурну дворану. Награда припада читавој екипи. Осим тога, Политикин забавник даје сваком члану победничких екипа по један поклон: фото-апарате, ручне часовнике, рекете за бадминтон, фудбалске лопте, књиге итд.

ПРИЈАВА

За учешће у Енергоинвестовој наградној игри
Клуб знања

Назив секције или групе _____

Адреса секције или једног члана самосталне групе _____

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 14 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, македонски и француски. Скупља разгледнице и сличице глумаца. Савица Зафировска, Јане Сандански 94, 91220 Тетово.

Ученик сам VII разреда основне школе. Желим да се дописујем са читаоцима „Политикиног забавника“. Сакупља поштанске марке и разгледнице. Волим спорт и музику. Љубина Крстић, село Беревце, 38236 Штрпце.

Желим да се дописујем са младима из Југославије. СССР, г. Уст-Каменогорск, ул. Пролетарска д. 128, кв. 35. Крушова Тања.

Ученица сам III разреда медицинске школе. Навијам за „Првену звезду“. Волим забавну и бит музику. Снежана Иваневић, 38212 Обилић.

Желим да се дописујем са младима из Југославије. Налазим се на раду у Холандији. Имам 19 година. Волим музику, скупља марке а хоби ми је сликарство. Nada Brenecchi, Reprehorst 13, Waddinxveen, Holland.

Имам 17 година. Ученик сам гимназије и желео бих да се дописујем са девојкама и младима широм земље и иностранства. Спасоје Лечић, Петра Драпшина 22, 21432 Гајдобра.

Желим да се дописујем са девојкама из наше земље и иностранства на српскохрватском и словеначком језику. Скупља фотомоделе из „Старта“, фотографије ВИС група и кутије од цигарета. Волим модерну музику. Имам 16 година. Молим фотографију у писму. Горан Миоциновић, Вољчева 4, 61360 Врхника.

Ученик сам I године електротехничке школе слабе струје. Желео бих да се дописујем са младима широм наше земље. Навијам за „Хајдук“. Владимир Марушић, Пролетерских бригада 226/Д, 41000 Загреб.

Имам 14 година. Желим да се дописујем са младима из Југославије. Језик дописивања: пољски, руски и енглески. Teresa Wlodarczyk, Warszawa — 4, ul. Staligradzka 20 M 70, Polska.

Желио бих да се дописујем са другарицама и друговима који воле фудбал и пливање. Навијам за „Сарајево“. Мустафа Кулић, Пеје Марковића 594, 75000 Тузла.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм земље. Ученица сам VIII разреда. Здравка Фабрис, Пут Скалица 1, 58310 Омиш.

Желимо да се дописујемо са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, руски и енглески. Драгана (14 г) и Мирјана (13 г) Белосавић, Тихомира Остојића 10, 21000 Нови Сад.

* укрштене речи *

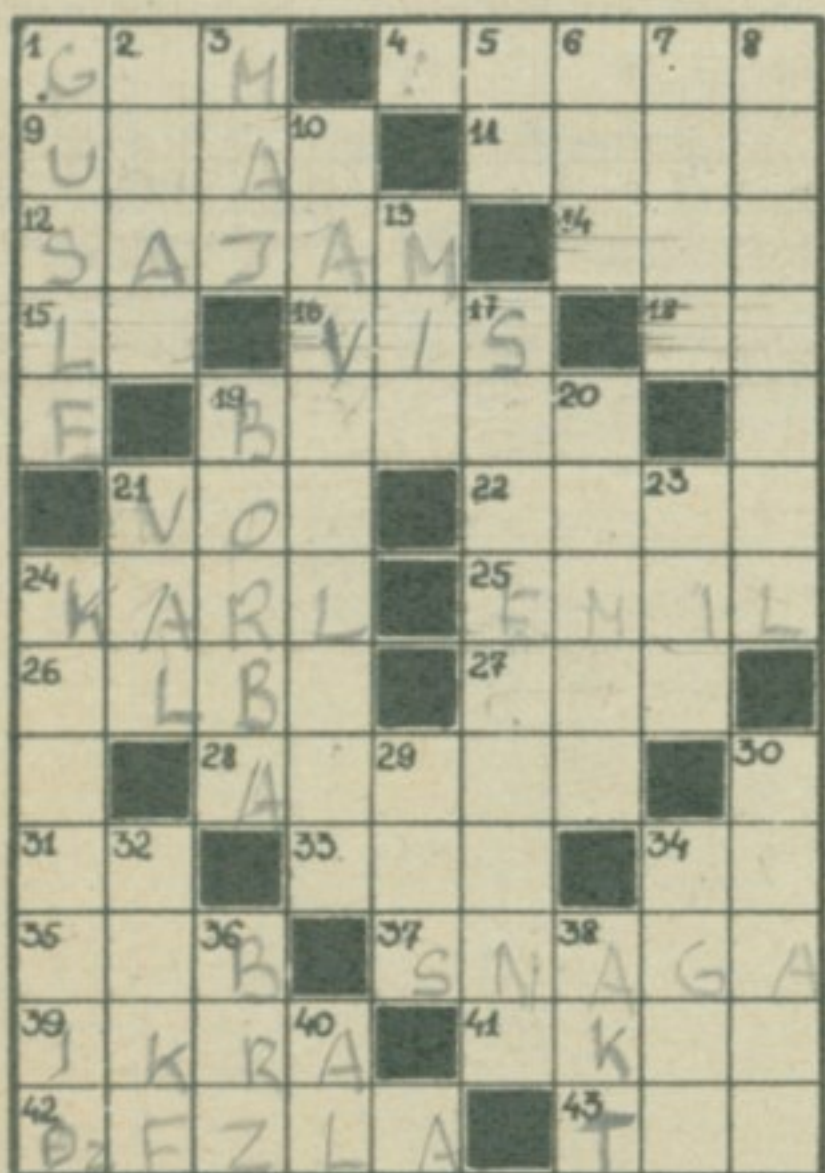
Водоравно; 1) део тениског меча, 4) планина у Македонији, 9) улажење, приступ, 11) чувени музеј у Паризу, 12) вашар, 14) песме узвишеног садржаја, 15) иницијали имена и првог презимена познатог руског књижевника („Ана Каренина“), 16) острво у Јадранском мору, 18) самогласник и сугласник, 19) познати немачки композитор (Јоханес), 21) железница, 22) планина у Србији, 24) име књижевника Маја („Винету“), 25) француски књижев

ник („Нана“), 26) италијанско острво у Тиренском мору, 27) и један и други, 28) породица градитеља виолина из Кремоне, 21) два иста слова, 33) мера за површину (множ.), 34) хемијски знак за иридијум, 35) острво на Јадрану, 37) сила, 39) риба јаја, 41) стара мера за течност, 42) посуда за кување кафе, 43) једноцифрен број.

Усправно: 1) народни гудачки инструмент, 2) полет, 3) пролећни месец, 5) данска мера за количину у командама, 6) француски сликар (Жорж), 7) муслиманско мушко име, 8) полуострво на северозападу Француске, 10) запетљаност, незгода, тешкоћа, 13) име глумице Оремовић, 17) промрзлина, 19) окршај, 20) остаци старог града на ушћу Црне Реке у Вардар, 21) талас, 23) аждаја, 24) чувени универзитет у Енглеској, 29) уметност (лат.), 30) инсекти из реда опнокрилаца, 32) старице, 34) име композитора Стравинског, 36) хитар, 38) спис, 40) иницијали нашег књижевника („Мртве јавке“).

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) наступ, 6) Сепр, 7) лав, 9) тор, 10) боја, 11) Р(адоје) Д(ома-новић), 12) тигар, 13) Иго, 15) Раја, 16) посао, 18) он, 19) вод, 20) ТВ, 21) кобац, 23) Ад, 25) ара, 26) рано, 28) ри, 29) демон, 30) Лот, 32) Пива, 33) Осло, 35) нит, 36) Теслић.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милош Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у страни валути: DM 52 — \$ 14 — EG 78,40 — SKr 61,60 — Sfr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ЗЛАТНА СИРЕНА 1972.

Интересује нас да ли ће се и ове године одржати певачко такмичење пионира за Златну сирену и ако се буде одржавало да ли ће га преносити телевизија.

Милица, Тања и Јованка из Бора

УЧЕСНИЦА ИЗ СУБОТИЦЕ ЗА ВРЕМЕ ПРОБЕ

Традиционално велико певачко такмичење „Златна сирена 72“ које заједнички организују ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК и ДОМ ПИОНИРА БЕОГРАДА одржаће се 1. априла 1972. године у 18.15 часова у дворани Дома пионира у Београду. За ово, четврто по реду такмичење, пријавило се 1243 пионира и пионирки из 169 градова и села СР Србије. Као и ранијих година, музички педагог „Златне сирене 72“ Младен Нешовић обишао је 10 градова у Србији и саслушао све пријављене певаче. Етапна такмичења одржавала су се у музичким школама, сем у Нишу где је жири саслушао такмичаре у Дому пионира Ниш.

На завршном концерту учествоваће 16 најбољих малих певача из целе СР Србије. Међу овим такмичарима специјалан жири изабраће три најбоља а њима ће ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК доделити једну златну сирену 1972. и две сребрне сирене. Београдска банка ће свим финалистима доделити штедне књижице.

Завршни концерт трајаће 60 минута и директно ће га преносити Југословенска телевизија. Концерт ће снимити и Радио Београд и емитоваће га 7 дана касније.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ...

УБИЦА ЈЕ ЛЕРИШ

Детективски конкурси које објављујемо у нашем листу привлаче увек велик број читалаца. То је случај и са последњим, објављеним под насловом ИМЕ НА У-СНАМА у броју 1049 од 4. фебруара ове године. Као што се сећате, у овом конкурс у требало је да одговорите ко је убио Шпанца Мануела Педреса.

Већина читалаца тачно је одговорила: убица је Пјер Лериш. Сви који су послали дописнице са оваквим одговорима учествовали су у извлачењу награда на срећу.

Овога пута највише среће имао је наш читалац ЗВЕНИМИР ТОРБА, Рузвелтова 13а, 54000 Осијек, који је освојио прву награду: астрономски телескоп.

II награду: фотографски апарат добио је РАДМИЛО МИХАИЛОВИЋ, Негована Обрадовића 5, 11400 Младеновац.

III награду: компас добио је МУХАМЕД КАРУП, Ослободилачка 67, 74000 Добој.

ДЕСЕТ ПАКЕТА, ПОКЛОН ТВОРНИЦЕ КЕКСа „СЛОБОДА“ ИЗ ОСИЈЕКА, добили су: 1. ГОРАН ИЛИЋ, Партизанска 17, 24300 Б. Топола, 2. РАДМИЛА ДЕНИЋ, Књажевачка 91, 18000 Ниш, 3. ЉУБИНКО КОРИЋАНАЦ, село Богutowaц 36341 Краљево, 4. ВЕРИЦА ИГЊАТОВИЋ, Миће Станојловића 8, 14000 Ваљево, 5. МИРА МИЛОЈЕВИЋ, Стјепана Љубише 19, 11000 Београд, 6. МИЛАН ЂОРЂЕВИЋ, Буре Баковића 4/1, 11080 Земун, 7. МИЛАН УЗЕЛАЦ, Кончарева 66/II, 48000 Госпић, 8. МАРКО КАЖИЋ, Загарјева 6, 65220 Толмин, 9. БОШКО БАШИЋ, Раднички пут 8, 58220 Трогир и 10. ЗОРИЦА ВЛАЈКОВИЋ, Париске комуне бр. 7, I спрат, стан 5, 21000 Нови Сад.

